Постојање и поштовање* <u>истине</u>** ***страна 1 до 90
(контроверзије,илузије,фикције и заблуде ***позитивне мисли***
о <u>лажној</u> „светој истини“) ***без предрасуда***
мр Радивој Ж. Нинић

<u>ИСТИНА ЈЕ СВЕМОЋНА, НАЈЈАЧЕ„ОРУЖЈЕ”,ЈАЧА ОД ЛАЖИ:</u>
<u>ИСТИНА УВЕК ПОСТОЈИ, САМО ЈЕ ТРЕБА НАЋИ И ПОКАЗАТИ</u>

ПОСТОЈАЊЕ И ПОШТОВАЊЕ <u>истине</u>

*(*КОНТРОВЕРЗИЈЕ,ИЛУЗИЈЕ,ФИКЦИЈЕ И ЗАБЛУДЕ О <u>ЛАЖНОЈ</u> „СВЕТОЈ ИСТИНИ*“)*

-„РЕЛИГИЈА“ КАО ТЕШКО „СУВО ПИЈАНСТВО“, ТЕРЕТ И ОШТЕЋЕЊЕ СВЕСТИ „ВЕРНИКА“-

<u>Истина</u> ***је, уз живот, најважнија апсолутна вредност коју природа и човек стварају и поседују. Мерило је свих ствари. Увек постоји,само је треба наћи.*** **<u>Она</u>** ***је само једна о једној ствари,све остало <u>није</u> <u>истина</u> о тој ствари. Зато мора да буде осведочена, видљива, да би ствар била видљива у правом,*** **<u>истинитом</u>** ***светлу,и била осведочена путем стварног.*** **<u>Истина</u>** ***јесте темељ постојања и*** **<u>истинитог</u>** ***човековог живљења. Живот јесте апсолутна вредност човекова,*** ***<u>истина</u>*** ***постојања. Где нема*** **<u>истине</u>**, **<u>царују</u>** **<u>илузија</u>**, **<u>фикција</u>** ***и*** **<u>заблуда</u>**. ***Најтежи пут до*** **<u>истине</u>** ***јесте победити њих. Зато је тражимо,и наћићемо је; како пише у*** **<u>лажном</u>** ***„Светом јеванђељу од Матеја“: „...тражите, и наћи ћете...“(7.7.)***

„<u>Истинољубље</u> <u>је</u> <u>основа</u> и <u>најбитнија</u> <u>црта</u> <u>карактера</u>“.
Емануел Кант

„<u>Истина</u> <u>постоји</u>. <u>Измишљају</u> <u>се</u> <u>само</u> <u>лажи</u>“.
Жорж Брак

„<u>Истина</u> <u>је</u> <u>увек</u> <u>чиста</u>. <u>Лаж</u> <u>је</u> <u>накинћурена</u> и <u>прљава</u>“.
Лав Толстој

„<u>Истина</u> <u>је</u> <u>поетичнија</u> <u>од</u> <u>свега</u> <u>на</u> <u>свету</u>, <u>нарочито</u> <u>у</u> <u>свом</u> <u>чистом</u> <u>виду</u>: и <u>више</u> <u>од</u> <u>тога</u>, <u>чак</u> <u>је</u> <u>фантастичнија</u> и <u>од</u> <u>свега</u> <u>што</u> <u>би</u> <u>могао</u> <u>да</u> <u>замисли</u>, <u>сложи</u> <u>или</u> <u>представи</u> <u>ново</u>-<u>дљив</u> <u>човечији</u> <u>ум</u>“. ***Ф. Достојевски***

„И у најмањим стварима <u>треба</u> <u>избацити</u> <u>своју</u> <u>мисао</u> <u>слободно</u> и <u>потпуно</u>, <u>скресати</u> <u>је</u> <u>људима</u> <u>у</u> <u>лице</u>,па нека се они

после гризу због ње, а не задржавати је у себи и рвати се с њом после као с вампиром ... Није највећа будала онај који не умије да чита, него онај који мисли да је све што прочи -та истина...Толика је жива код слабог човека потреба да се вара и тако неограничена могућност да буде преварен".

Иво Андрић„Травничка хроника"

Смисао/суштина **јесте** **у** **истини**, **истина** **јесте** **у** **смислу/суштини**.

„Чињеница да човек има разум и имагинацију не води само ка потреби за осећање сопственог идентитета, већ ка потреби да се интелектуално оријентише у свету; Разум је човекова способност да схвати свет помоћу мисли,док је интелигенција човекова способност да управља светом помоћу мисли. Разум је човеково оруђе да стигне до истине, интелигенција је оруђе којим управља стварима успешније;Ако човек живи у илузијама о једној области живота, његов разум је ограничен или оштећен, и на тај начин је спречена употреба разума; Разум захтева уочавање везе; Не можемо се понашати стално како нас воде наше страсти".

Ерих Фром

„Религија је настала онда кад је први преварант срео прву будалу". **Волтер**

*

Полазим од чињенице да сам у тексту„ПИТАЊА БЕЗ ОДГОВОРА"целовито указао на све постојеће скривене доказе у лажној„ПРВОЈ КЊИЗИ МОЈСИЈЕВОЈ-ПОСТАЊЕ", о нестварном, немогућем, измишљеном(лажном). Доказано је да „бог" не постоји: није„створио"ниједан детаљ наведен у тој не-„књизи", у бесконачном, вечитом „леду", у„тами"; није „створио" „човјека"и „свијет" у„том" бесконачном вечитом „леду",у „тами"; ни-је „створио"„човјека"и „свијет"ни по „другом основу"- *није „их"„створио"*

на „сухој равној плочи“-„сухој равној пустињи“,без воде, топлоте и ваздуха на себи.

По тим „основима“, чињеницама, истини, није постојао „Христ“, не-„постао“(не-„рођен“, не-„разапет“, не-„васкрсао“) у бесконачном, вечитом „леду“ у „тами“, или „на“„сухој равној плочи“-„сухој равној пустињи“, без воде,ваздуха и топлоте на себи -„син“непостојећег, лажног „бога оца“, као лажан„нови бог“, и„после“„свега“што није„створио“непостојећи,лажан „бог отац“ као непостојећи, лажан „дух“, што ми олакшава да укажем на постојеће скривене доказе и у тексту лажног„СВЕТО ЈЕВАНЂЕЉЕ ОД МАТЕЈА“и у осталим лажним „јеванђељима“(лажно „СВЕТО ПИСМО НОВИ ЗАВЈЕТ“, „Свети“ архијерејски синод Српске православне цркве, 2002.),која су такође написана као илузије и фикције, и намењена за одржавање и„развијање“створених заблуда-предрасуда о„Христовом“лажном не-„постојању“(лажно:„рођење“,„разапињање“,„васкрсење“), о „хришћанству“као измишљеној (лажној) не-„религији“, „базираној“на непостојећем „Христу“ из „тог“„леда“,у„тами“,или„са“ „сухе равне плоче“- „сухе равне пустиње“ без воде,ваздуха и топлоте на себи. Све јесте„творевина“преварана -та и манипулатора.

Све„поруке“,„заповести“,притисци на „вернике“ и њихове „обавезе“, сва застрашивања и масовно ширење лажи ради изазивања страха, „религијске“и„верске“„покорности“,и„зависности“ од„вероваља“у те лажи,и стварање„СУВОГ ПИЈАНСТВА“„верника“,јесу „плодови“болесних,извитоперених не-„умова“ преваранатa и манипулатора.

У тексту „ПИТАЊА БЕЗ ОДГОВОРА“ СВЕ ЈЕСТЕ јасно,прецизно,потпуно и истинито указано и доказано. Додатно анализовање лажних „јеванђеља“пут је за показивање и доказивање погубних утицаја илузија, фикција и заблуда у „стварању“„религијске“и„верске“заслепљености „верника“, њиховог немерљивог обмањивања лажима,до најнижег понижавања,омаловажавања и без-мерног вређања достојанства личности,„утопљеног“у„суво пијанство“као тежак терет и оштећење свести. То је доказано и у тексту „СВЕТЛОСТ БУДУЋНОСТИ“. Све написано даље у овом и наредном тексту јесу докази о лажима у лажним„светим књигама“и„светој истини“- лажном„светом писму нови завјет“,изведени на основу уочених и откривених скривених доказа у њему,засновани на јасно и прецизно презентованим скривеним доказима у лажној „Првој књизи Мојсијевој-постање“, која јесте основ и полазиште за сва даља лагања.

Све што пише у не-„светом писму“ јесте лагање.

Илузија, фикција и заблуда, те охоле силе, непријатељице разума, ту су да га надгледају и господаре њиме, да би показале своју моћ и навеле га да верује у невероватно,да усмери чула ка нечему или некоме,што не мора да буде тако али је„тако“,јер је у тој немоћи нормалног расуђивања рањив и осетљив, подложан слабостима сваке врсте. Чула и осећања, посебно пристрасност, често обмањују разум. А он, као моћ мишљења, моћ појмова, способност размишљања и самоиспитивања, трпи наметнуту тежину постојећег и владајућег мишљења, које подржава, чиме урушава човекову величину коју треба да обезбеди правилна мисао, и тиме урушава достојанство које се састоји само у правилним мислима. Тако бежимо и удаљавамо се од стварности, занемарујемо је и замењујемо фикцијама, илузијама и заблудама, које нас доводе у посебан свет привида, нестварног, али довољно уображеног и јаког да нас држи у својим оковима, без граница издржљивости,без осећања немоћи,јер нас потхрањује привидном снагом свог„постојања“. Осећамо да је тако,да није другачије,да је стварно и јако,да је стално ту с нама и у нама, да нас поседује и има, да је јаче од нас, јер смо немоћни да правилно мислимо и осећамо,занесени снагом сопствене немоћи да другачије радимо. Окови илузија, фикција и заблуда су оружје које је дуготрајно стварано, испробавано, дотеривано, дорађивано и дограђивано. Ми смо у тим и таквим оковима. Све што радимо и градимо, морамо да оправдамо тим оковима, јер ћемо, у супротном, бити јаче притегнути и стегнути, до мере јаче од нашег трпљења, јер нам је тако одређено да живимо у свету који не трпи супротно од постављеног и одређеног. Неко је стално ту да надгледа, процењује и оцењује шта и како радимо. Наше је да тако живимо,јер све што је различито или супротно одређеном и постављеном, јесте отежавање нашег опстанка. Тежина стања њима није битна,важна је„суштина“њиховог деловања и резултат стања нашег трпљења.Свако негирање несмисла„постављеног“тражи и добија смисао стварног и могућег. Њихов „смисао“ јесте довођење смисла у бесмисао, јер постојање смисла отежава и ремети постављен и важећи бесмисао, јер бесмисао у бесмислу ствари није бесмисао,већ је њихов„смисао“бесмисла,„смисао“тога што није тако,а„треба“ да буде „тако“, без обзира што не постоји смисаона оправданост његовог„постојања“. Тако су створили бајке као незамењиво штиво за децу и неке одрасле, лажи које нам пријају. Створили су „деда мраза“, лажног доброчинитеља, који почетком сваке зиме на северној Земљиној полулопти„креће“ из Лапоније, „доносећи“ нам разне поклоне као испуњење наших жеља пред католички божић и дочек Нове године, занемарујући јужну Земљину полулопту, где тада почиње лето, па је бесмислено да се он појави, а ипак људи на неки начин испуњавају своје жеље. Многи филмови, позоришне и друге представе, манифестације и свакакве шарене лаже нам испуњавају празнине у разуму, доводећи нас у стање еуфорије, у зависности колико њихови аутори желе то да постигну,и од нашег распо-

ложења и воље да то конзумирамо. Тако је и с књигама. Увек их је било,и биће их. Настала је њихова хиперпродукција. Настали су многи „књижевници“ који се такмиче да што„боље“напишу о„светима“,које је„црква“„прогласила“,а ради се,углавном,о краљевима и члановима њихових фамилија. Постало је непристојно ако кажемо да не читамо, или да мало читамо, па смо принуђени да будемо лицемери, јер су нам поставили норму испод које не треба да будемо, да бисмо били нормалан део„нормалног света“. А тај „нормалан свет“ јесте створен по мери његових твораца. Они одређују норме живљења и понашања. Одређују да ли смо добро урадили то што смо урадили, да ли смо добро мислили то што смо мислили и што мислимо, да ли смо вредни њиховог труда, да се труде око нас и за нас. Ако нисмо довољно у томе, појачавају притисак, јер не могу да трпе и поднесу нашу непослушност и неодговорност, јер губе ритам у варијацијама својих замисли, па постајемо„грешници“ и„неверници“, без „знања“ и „разумевања“„битног“. Тако се јавља несхватљива забрана владике бачког 2012. и 2017. год. да се одрже пихтијаде у Црвенки у време православног васкршњег поста; морају да буду одложене, јер ће сваких пола сата да звоне мртвачка звона, а посетиоцима би било забрањено да уђу у месну цркву. Једнако је било и у Турији 2004. и 2015, с једнаким претњама, као да су сви у Војводини православни верници,без толеранције према другим верницима или неверницима, који имају право да буду то и ту, када пожеле и пружи им се могућност, и као да је православна црква газда на „свом поседу“ који је неповредиво „власништво“. Пост јесте индивидуална ствар верника, који одлучује да ли ће да пости; пост јесте ствар цркве само на њеној имовини, а насеља нису њена имовина. Залази и задире се у све поре живота. Све мора да буде под строгом контролом идеологије и владајућег идола, јер сматрају да свака празнина у томе доводи до појаве слабости и слабљења њихове моћи да то контролишу. Тако се спречава и онемогућава *истина*, и долажење до ње. Све друго је „истина“, само *истина* није истина.

Преваранти и манипулатори се „ослањају“ на присутно „примитивно мишљење“ људи који их подржавају и прате, и који воле да„граде“мистичне узроке појава. Такво не-„мишљење“одговара за успешну и трајну манипулацију свешћу, где преваранти и манипулатори уносе хаос у нелогички„низ“, који доводи људе у менталну немоћ да се снађу и опстану ако не„верују“у „то“, па траже„вођу“који ће „да им помогне“ у тој немоћи, траже „спас“,али су доведени у дуготрајан такав „процес спасења“услед „специјалног“стварања скандалозно „чудних прилика“да поданици буду „обједињени“оковима апсурда, путем имагинарног, али без обећаног „спасења“. Све је „сведено“у ниво апсурда, и све је апсурд, којем „верници“ „верују“ до лудила.

***Природа* нашег постојања дала нам је ум,разум и психу, дала нам је *свест*,највећи дар који смо могли да добијемо, да будемо своји у њој, у њеној моћи да нам омогући**

правилно мишљење, које нам омогућава да будемо човечни, с припадајућим достојанством. Нарушавање тог природног склада јесте неприродан несклад,неприродно постојање неприродног, ненормално постојање ненормалног. Често смо сами криви за то, јер смо дозволили да неко други мисли уместо нас, а ми да мислимо само онолико колико је потребно за голу егзистенцију, препуштени стихији разних утицаја који нас удаљавају од *истине* и *истинитог*. Утицаји су јаки, често јачи од саме *истине*, јер није пожељна ту. Ми смо слаби да је тражимо,нађемо и чувамо. Други су јачи од нас да је прикрију, сакрију, омаловаже и удаље од нас. Манипулаторско деловање је устаљена појава у манипулаторском свету,пуном лажи,привида и обмана. Намећу нам своју „истину“ која није то, али је ту, јер нисмо свесни,или довољно свесни *истине* која је ту негде, удаљена од нас, скривена, замаскирана, препуштена немоћи да се покаже у пуном сјају, јер нема ко да је покаже, да јој помогне да живи, да се развија и опстане у стварности нестварног и лажног. Она тражи нашу помоћ, разумевање, чување и неговање. Морамо да је нађено, јер је то наша обавеза према њој, према суштини живљења. Живети без *истине*, значи живети без савести. Одрицањем *истине*, одричемо се савести. Тако се одричемо огледала, јер не желимо да се видимо какви смо. Да ли можемо без огледала? *ПОТРАЖИМО ИСТИНУ* где нам је највише ускраћена, где су „аутори“лажних не-„ светих књига“ упали у сопствене контроверзије неразумног стварања митова, идола и убеђења да тако мора да буде, да морамо да верујемо у то, да нам је то „једини пут“ ка не-„спасењу“. Наравно, прихватили смо то, не примећујући несмисао/бесмисао, без разумног уочавања и сагледавања наметнутог не-„контекста“ с немерљивим лажима.

КОНТРОВЕРЗИЈЕ,ИЛУЗИЈЕ,ФИКЦИЈЕ,ЗАБЛУДЕ(ПРЕДРАСУДЕ) И истина

1. МУШКАРЦИ „рађају“???

(ДОКАЗИ О ИЛУЗИЈИ, ФИКЦИЈИ И ЗАБЛУДИ: НЕ-„СВЕТА ИСТИНА“ ЈЕСТЕ ЛАГАЊЕ)

ЛАЖНА „ПРВА КЊИГА МОЈСИЈЕВА-ПОСТАЊЕ“: *„...а Гаидад **роди** Малелеила; а Малелеило **роди** Матусала; а Матусал **роди** Ламеха“(4.18.),„И поживје Адам сто и тридесет година и **роди** сина...“(5.3.), „...поживје Адам... **рађајући** синове и кћери“(5.4.), „А Сит... **роди** Еноса“(5.6.),„...поживје Сит...**рађајући** синове и кћери“(5.7.),„А Енос...**роди** Кајинана (5.9.), „...поживје Енос...**рађајући** синове и кћери“(5.10.), „А Кајинан...**роди** Малелеила“ (5.12.), „...поживје Каинан...**рађајући** синове и кћери“(5.13.), „А Малелеило...**роди** Јареда“ (5.15.), „...поживје Малелеило...**рађајући** синове и кћери“(5.16.), „А Јаред... **роди** Еноха“*

*(5.18.), „...поживје Јаред...**рађајући** синове и кћери“(5.19.), „А Енох...**роди** Матусала“ (5.21.), „...поживје Енох ... **рађајући** синове и кћери“(5.22.), „А Матусал...**роди** Ламеха“ (5.25.), „...поживје Матусал ... **рађајући** синове и кћери“(5.26.), „А Ламех ... **роди** сина“ (5.28.), „...поживје Ламех ...**рађајући** синове и кћери“(5.30.),„...**роди** Ноје Сима, Хама и Јафета“ (5.32.), „И **роди** Ноје **три** сина: Сима, Хама и Јафета“(6.10.), „Хус **роди** и Невра-да...“ (10.8.), „А **Месраин** **роди** Лудеје и Енемеје и Лавеје и Нефталеје“ (10.13.), „И Патросеје и Хасмеје...“(10.14.), „А Ханан **роди** Сидона...и Хета“(10.15.), „И Јевусеја и Аромеја и Гергесеја“(10.16.), „И Евеја и Арукеја и Асенеја“(10.17.), „И Арадеја и Самареја и Аматеја“ (10.18.), „А Арфаксад **роди** Салу...“(10.24.), „А Јектан **роди** Елмодада и Салета и Сармота и Јараха“(10.26.), „И Одора и Евила и Деклу“(10.27.), „И Евала и Авимаила и Саву“ (10.28.), „И Уфира и Евилу и Јовава...“(10.29.), „...поживје Сим ...**рађајући** синове и кћери“ (11.11.),„А Арфаксад..**роди** Салу“(11.12.),„...поживје Арфаксад...**рађајући** синове и кћери“ (11.13.), „А Евер...**роди** Фалека“(11.16.), „...поживје Евер...**рађајући** синове и кћери“ (11.17.), „А Фалек...**роди** Рагава“(11.18.),„...поживје Фалек...**рађајући** синове и кћери“ (11.19.), „А Рагав...**роди** Серуха“(11.20.), „...поживје Рагав...**рађајући** синове и кћери“ (11.21.), „А **Серух**...**роди** **Нахора**“(11.22.), „...поживје Серух...**рађајући** синове и кћери“ (11.23.), „А **Нахор**...**роди** **Тару**“(11.24.), „...поживје Нахор...**рађајући** синове и кћери“ (11.25.), „А **Тара**...**роди** **Аврама**, Нахора и Арана“ (11.26.), „...а Аран **роди** Лота“(11.27.), „А Ватуило **роди** Ревеку...“ (22.23.), „А Јоксан **роди** Савана и Дедана...“(25.3.).*

Мушкарци „су“„родили“„синове“ у „првој тури“,„да“„би“„касније“, у „даљим турама“, „рађали“„синове и кћери“; „Месраин“ „је“„родио“ чак „шест народа“.

ЛАЖНО*„СВЕТО ЈЕВАНЂЕЉЕ ОД МАТЕЈА“:„**Авраам** **роди** Исака. А Исак **роди** Јакова. А Јаков **роди** Јуду и браћу његову“(1.2.),„А Јуда **роди** Фареса и Зару с Тамаром.А Фарес **роди** Есрома. А Есром **роди** Арама“(1.3.), „А Арам **роди** Аминадава. А Аминадав **роди** Наасона. А Наасон **роди** Салмона“(1.4.), „А Салмон **роди** Вооза с Рахавом. А Вооз **роди** Овуда с Рутом. А Овид **роди** Јесеја“(1.5.), „А **Јесеј** **роди** **Давида** цара. А **Давид** цар **роди** **Соломона** са Уријиницом“(1.6.),„А Соломон **роди** Ровоама. А Ровоам **роди** Авију...“ (1.7.),„...А Јосафат **роди** Јорама. А Јорам **роди** Озију“(1.8.), „...А Јоатам **роди** Ахаза. А Ахаз **роди** Језекију“ (1.9.), „А Језекија **роди** Манасију...А Амон **роди** Јосију“ (1.10.), „А Јосија **роди** Јехонију и браћу његову...“(1.11.), „...Јехонија **роди** Салатила. А Салатил **роди** Зоровавеља“ (1.12.), „А Зоровавељ **роди** Авиуда. А Авиуд **роди** Елиакима. А Елиаким **роди** Азора“(1. 13.), „А Азор **роди** Садока. А Садок **роди** Ахима. А Ахим **роди** Елиуда“(1.14.), „А Елиуд **роди** Елеазара. А **Елеазар** **роди** Матана. А **Матан** **роди** Јакова“ (1.15.), „А **Јаков** **роди** **Јосифа**, **мужа** **Марије**, од које се **роди** **Исус** **звани** **Христос**“(1.16.).*

*„Ово“и „остала“**лажна** **не**-„јеванђеља“ јесу „продукт“ и „наставак“ **лажних** **не**-„књига“**не**-„Мојсијевих“: **настављање** **лагања**.*

Преваранти и **манипулатори** су „остали“ у истом „темпу“**лагања**,не желећи да мењају нешто од већ„постиг-нутог“ у претходним **лагањима**. У овом тексту нећу често да спомињем неминовно присутан „**лед**“ и „**таму**“, већ ћу да анализујем „текстове“ у **не-**„јеванђељима“ какви „јесу“, али да нам буде непрекидно јасно и присутно да„**све**“**не-**„по-стало“ и **не-**„створено“ **ни-**„је“„продукт“непостојећег, и нада-све **лажног** **не**-„бога“.

И у овом лажном„јеванђељу“мушкарци ни-„су“„родили“„синове“као да је исти аутор од којих су„Јуда“,„Салмон“,„Вооз“и„Давид цар“„родили“близанце. За „разлику“ од „података“у„Мојсијевој“не-„књизи“, у овом не-„јеванђељу“„очеви“ ни-„су“„имали“„само“„једну туру“„живота“ у„којој“ ни-„су“„родили“„само“„сино-ве“, јер„им“ни-„је“недостајала„друга тура“(„поживје“),па„нису“„успели“да не-„ра-ђају“„синове и кћери“. „Аврама“**није**„родио“„Тара“,јер њега **није** „родио“ „отац“„Нахор“,а њега **није**„родио“„отац“„Серух“...(ЛАЖНА „ПРВА КЊИГА МОЈ-СИЈЕВА-ПОСТАЊЕ“, 11.22; 11.24; 11.26; У 11.28. пише: *„И умрије Аран прије Таре оца својега..“*,што доказује да ни-„је“и„Аврама“„родио“„отац“). Непостојећи„Аврам“ није„родио“„Исака“,и сви „потомци“после њега **нису постојали**. Тако није постојао „Мојсије“, као„Аврамов“не-„потомак“,наводно не-„аутор“ **лаж-ног** „петокњижја“ лажног„старог завета“,„Давид цар“,„Соломон“,„Јаков“, ни „Јо-сиф“,не-„ муж Марије“,јер их нису„родили“ „очеви“. Непостојањем „потома-ка“које нису„родили“„очеви“ претходно,и од „Аврама“на даље, није постојала

ни „Марија“. Дакле, није постојао ни „Исус звани Христос“,јер га није „родила“ непостојећа„Марија“,па није могао„да“„буде“ „разапет“и„да“„васкрсне“. Тако долазимо до ИСТИНИТОГ закључка и чињенице, као у лажној ПРВОЈ КЊИЗИ МОЈСИЈЕВОЈ-ПОСТАЊЕ, да по тој не-„књизи“и не-„јеванђељу“не бисмо ни ми постојали, што доказује да не би постојао свет. Непримерен текст је у не-„јеванђељу“*„Родослов Исуса Христа, сина Давидова, Авраамова сина“(1.1.)*** **као не-„доказ“ његовог не-„порекла“, већ јесте доказ његовог непостојања, јер нису постојали ни „Аврам“,ни „Давид“. Сви даљи„текстови“и не-„књиге“о„њему“падају у мутну воду, коју су замутили преваранти и манипулатори, јер су били„сигурни“ да су све„поставили“како треба и ваља,превиђајући и ниподаштавајући ИСТИНУ да само жена рађа,не мушкарци, који ни-„су“„рађали“ немерљиво много, узалуд , и тако слепо верујући у „постигнуто“,заборавили су да не-„роде“„Марију“,али како када није постојао„Аврам“и сви„потомци“„после њега“. НИСУ ПОСТОЈАЛИ не-„потомци“, јер их нису „родили“ „очеви“. Ауторима лажног „јеванђеља“ није био важан смисао, суштина постојања жене, неизмерно важна ИСТИНА да мора да буде РОЂЕНА ОД ЖЕНЕ , и једино њена природна могућност да рађа. Била је омаловажена у почетку, у лажној ПРВОЈ КЊИЗИ МОЈСИЈЕВОЈ-ПОСТАЊЕ,у овом лажном„јеванђељу“и даље. ЖЕНА, МАЈКА, јесте највећа и највиша вредност коју природа ствара. Многи нису свесни њене вредности. Она јесте истинска светиња. Стварање живота претходи рађању. Све мајке,у људском и животињском свету, стварају живот у себи,развијају га и рађају. Не постоји ни у људском ни у животињском свету да мужјак„ствара“„живот“„у себи“,па да„рађа“, да„снесе“ јаје. То је не-„могуће“ само у болесној не-„свести“ и не-„машти“ лудих преваната и манипулатора. Ти луди „аутори“ сами су ДОКАЗАЛИ ИСТИНУ да је несмисаоно/бесмисаоно веровати у несмисао/бесмисао, у непостојеће, у илузије, фикције и неразумно. Пре свега, нема нешто што је„створио“непостојећи, лажан„бог“, па, и по том, првом основу, није постојао„Христ“, као и „сви“ „пре“и„после“„њега“. Најозбиљнија глу-**

пост, будалаштина, јесте кад неписмени преваранти и манипулатори с оштећеном не„свешћу“,настоје и успеју да „напишу“ и „протуре“ невиђене глупости и будалаштине у лажним не-„светим књигама“ (посебно укључујући лажна не-„јеванђеља“), као лажне не-„свете истине“о лажном не-„постојању“„бога“и„Христа“,и да такве будалаштине „брзо“и„трајно“„прихвате“ „верници“.

Питања изнад и пре свих питања: „Како“„су“„тада“ мушкарци „били у другом стању“„ко“и„како“их „је“„оплодио“, „колико“ „је“„трајала“„трудноћа“,како„су“ „рађали“„синове и кћери“тежине од 2.5 до 4.5 кг, „како“ „су“их „дојили“ „после“ не-„рађања“??? Да ли „је“и „њих“„оплодио“„дух свети“„„као“„што“ „је“оплодио“ лажну „Марију“, или „је“„учинила“„то“„нека друга“„„виша сила“ од „њега“у том,истом, „леду“, у „тами“или „на“ „сухој равној пустињи“, без воде,ваздуха и топлоте на себи: и„која“се није „показала“из вечитог „леда“,у вечитој„тами“?

2. КОНТРОВЕРЗИЈЕ НАПИСАНОГ, *и* истина

1/ДОКАЗ ДАСВЕ *ЈЕСТЕ ИЛУЗИЈА,ФИКЦИЈА И ЗАБЛУДА:*НЕ-*„СВЕТА ИСТИНА“ЈЕСТЕ ЛАГАЊЕ*

Поред претходно доказаног у тексту„ПИТАЊА БЕЗ ОДГОВОРА“да„бог“није„створио“ човека и свет, и овде у тексту 1., где нису„постојали“„потомци“ које нису „родили“очеви, да се подсетимо - у „ПРВОЈ КЊИЗИ МОЈСИЈЕВОЈ-ПОСТАЊЕ“ пише: *„А створи Господ **човјека** од **праха земаљскога**...и поста **човјек** душа жива“(2.7.), „И Господ створи **жену** од **ребра**...“(2.22.), „...да не **пружи** руке своје и **узбере** и с дрвета од живота, и **окуси**, те до вијека **живи**!“(3.22.),„И Господ Бог изагна **га** из врта Едемскога да **ради** земљу,**од које би узет**“ (3.23.),„И **изагнав** **човјека** **постави** пред вртом Едемским херувима,с пламенијем мачем,који се вијаше и тамо и амо,да **чува пут ка дрвету од живота**“ (3.24.).*

„Бог“је„изагнао“„*човјека*“из„врта Едемскога“, *„изагна **га**...да рад**и** зем*

-Љу, од које би узет“, **не пише „изагна *их* да *раде* земљу од које *беху узети“*, јер је „створио“само „*човјека* *од праха земаљскога*“(2.7.),а„*жену* *створи* *од ребра*“ (2.22.). Дакле,„изагнао“је само „*човјека*“(„И *изагнав човје-ка*“), није „*изагнао*“„*жену*“, јер пише у једнини„*да не пружи руке своје и узбере ... и окусите до вијека живи*“: не пише у множини „*да не пруже руке своје и узберу...и окусе...те довијека живе*“. „*Жена*“*је* „*остала*“ у„врту Едемском“. „*И изагнав човјека*“ испред „врта“ је „постављен *ХЕРУВИМ*“„*с пламенијем мачем*“да„*човјек*“не би могао да се врати путем ка „дрвету од живота“,где је„била“„жена“,коју„бог“ „*НИЈЕ“„ИЗАГНАО“*.**

„*Жена*“ и „*човјек*“ су били *НЕСАВЛАДИВО „РАЗДВОЈЕНИ“„херувимом“* *„с пламенијем мачем“.* ***„ОНА“ ЈЕ „ОСТАЛА“ У„ВРТУ едемском“,код„дрвета ОД ЖИВОТА“. ТАКО ЈЕ„ПОСТАЛА“„НЕСМРТНА“,„ВЕЧНА“,А„ЧОВЈЕК“ ЈЕ„ОСТАО СМРТНИК“,С ОГРАНИЧЕНИМ„ЖИВОТОМ“ ЈЕР није„могао“ДА СЕ „ВРАТИ ДО ДРВЕТА ОД ЖИВОТА“ И „ЖЕНИ“.*** **Тада настаје проблем и питање:** ***КАКО*** *„Послије тога Адам позна Јеву жену своју, а она затрудње и роди Каина...“(4.1.), „И роди опет брата његова Авеља“(4. 2.)*****??? *НИЈЕ* ПОСТОЈАЛА МОГУЋНОСТ ДА СЕ СРЕТНУ, ДА БУДУ ЗАЈЕДНО, И ДА ЈЕ ОН „ПОЗНА“; *НИЈЕ* ПОСТОЈАЛА МОГУЋНОСТ ДА „*ЖЕНА*“ „*РОДИ*“. „ БОГ“ „МУШКО И ЖЕНСКО СТВОРИ ИХ“(1.27.), АЛИ КРАТКО. „*РАЗДВОЈИО*“ ИХ ЈЕ „*ТРАЈНО*“. КАКО ИХ ЈЕ„СТВОРИО“,ТАКО ИХ ЈЕ И„РАЗДВОЈИО“. „*ТУ*“ЈЕ„*ПРЕСТАЛА*“ СВАКА„ЊИХОВА“„*ВЕЗА*“. „*ТУ*“ ЈЕ „*ПРЕСТАЛА*“ „СВАКА МОГУЋНОСТ РАЂАЊА“. „*ТУ*“ЈЕ „*ЗАВРШЕН*“„ПОЧЕТАК“ „СТВАРАЊА СВЕТА“. „*ЧОВЈЕК*“ *НИЈЕ „ДАЉЕ“ „ПОСТОЈАО*“. „*ПОСТОЈАЛА*“ ЈЕ „*САМО*“„*ЖЕНА*“ У„ВРТУ ЕДЕМСКОМ“,„ВЕЧНА“,БЕЗ „МУШКО“,БЕЗ„ЧОВЈЕКА“, У „*НЕМОГУЋНОТИ*“ „ДА РАЂА“,ШТО ЈЕСТЕ НЕСМИСАО ТАКВЕ„ВЕЧНОСТИ“.***

ДАКЛЕ,„БОГ“ НИЈЕ„СТВОРИО“„СВИЈЕТ“: „НА КРАТКО“,„*мушко и женско створи их“,****ПА ИХ„ОДМАХ“„ТРАЈНО РАЗДВОЈИ“. „БОЖИЈЕ СТВАРАЊЕ“„СВИЈЕТА“„ЧОВЈЕКА“ И „ЖЕНЕ“,И „СВЕГА“„ОСТАЛОГ“ „у“ бесконачном, вечитом „леду“, у „тами“, или на „сухој равној плочи“-„сухој равној пустињи“, јесте илузија,фикција и заблуда.***

СВЕ ЈЕСТЕ ЛАГАЊЕ.

Све јесте несмисао/ бесмисао – будалаштина.

„*Бог*“НИЈЕ створио човека и свет. Човек и свет јесу постали по Дарвиновој теорији, и свим научним теоријама које проучавају и доказују постанак свега природног,природним(материјалним) путем,што се не може„оспорити“не-„теоријом“преваранатa и манипулатора, јер је несмисаоно да свет, Земља,и све у Свемиру„постоји“ свега 7,5 хиљада година, посебно што„бог“у лажној не-„Мојсијевој“не-„књизи“није„створио“ Земљу као планету, а само наша Ресавска пећина се процењује да је постала пре 80 милиона година;„веровањем“у лажи о„божијем“не-„стварању“не би постојали скелети диносауруса у музејима,стари више од 60 милиона година; незамисливо је да су највећи и највиши планински масиви на Земљи(Хималаји,Кордиљери,Анди,Алпи...)„постали“„пре“7,5 хиљада година; незамисливо је да су у„том периоду“„постали“континенти после *„Потом рече Бог: нека се **сабере вода** што је под небом на једно мјесто,и нека се **покаже сухо**“(„Мојсије“,1.9.), „И **сухо** назва Бог **земља**...“(исто,1.10.)* **(„та“*„земља“*је„могла“да „буде“само„суха равна плоча“-„суха равна пустиња“, јер пише *„нека се покаже сухо“,* без „назнаке“да није „било равно“),и није „могло“**

све „то“ у бесконачном, вечитом „леду“, у „тами“. „Христ“у сваком случају није „постао“по Дарвиновој или било којој научној теорији, већ по лажној не-„теорији“превараната и манипулатора,„као“„след догађања“„после“лажног не-„божијег“ не-„стварања“„човјека“, „жене“ и „свијета“ у бесконачном вечитом „леду“, у „тами“, што, доказано, није могуће, и није било. СВИ„ИЗРАЗИ“И„ИСКАЗИ“ У лажној НЕ-„књизи“НЕ-„МОЈСИЈЕВОЈ“И СВИМ ЛАЖНИМ не-„светим књигамА“ ЈЕСУ лажи. НЕ-„СВЕТА ИСТИНА“ ЈЕСТЕ лагање. ДОДАТНИ докази СУ ТУ,за сагледавање несмисла *и* лагања:

Наше је да сагледамо каснији „ток догађања“, да укажемо на све што нас опседа као немерљив притисак да верујемо у невероватно и непостојеће, али, ипак, „постојеће“, као ноћна и животна мора изазвана страховима и наметнутим „духовним“ обавезама и одговорностима пред „господом нашим“и његовим претњама путем „ Откривења светог Јована богослова“, које садржи у себи невероватне намере путем зла, како би у људима било створено немерљиво чуђење о сопственим делима и животу, немерљиви страхови који су наводно усмерени према ђаволу, који је измишљен ради стварања некакве „противтеже“, као изразит„узрок“ будућих поступака и погрома од стране „спаситеља“, а кроз тог ђавола човек треба да препозна себе, јер га је „раније“„бог“већ „обележио“„проклињањем“у„врту Едемском“,„*...земља да је проклета с тебе; с муком ћеш се од ње хранити до својега вијека“*,„Мојсије“(3.17.). Аутори„Откривења“су желели да

путем тог текста даље прете човеку, да га држе „вечно“ у страху од „спаситељеве“ „казне“,„који“је ,на основу непостојећег„проклињања“, „стекао“ предрасуду да је човек непоправљив „грешник“, да му се смучи хлеб који једе и смути пред очима од „грешности“. Само је човек„одређен“као „грешник“, па се „због његових грехова“ „спаситељ“ „добровољно жртвовао“на„крсту“како би га„спасао од грехова и прихватио их на себе“, па је „дужан“ и „обавезан“ да се „редовно“ обраћа „спаситељу“ за „спас душе своје“, да „окаје грехе“, да му се безмерно „додворава“, како би био „спасен од смрти“, и да му буду „опроштени грехови“. Све је припремљено, створено и дириговано да се човек осећа безмерно понизан пред измишљеним „ликом“ „спаситеља“, који није то, али је довољна непрекидна и уверљива „духовна“ присила да се човек осећа „мањи од маковог зрна“у односу на све што му се указује и прети да мора да буде„духовно“„тако“,као робовски оков и стега његове свести.

2/ ДА ЛИ НИ-*„је“* НЕПОСТОЈЕЋА, ЛАЖНА *„МАРИЈА“ „БИЛА“* НЕ-*„УДАТА“*?

***Полазим од чињенице да„Марија“није постојала: није била ни„жена“,ни „дјевојка“,ни„дјевица“, ни„богородица“. Само је један измишљен, лажан не-„лик“,непостојећа,измишљена,лажна„представа“,илузија и фикција за лаковерне и празноверне*. Погледајмо шта пише у лажним„јеванђељима“о свему надаље.**

„СВЕТО ЈЕВАНЂЕЉЕ ОД МАТЕЈА“: *„А **Јаков** **роди** **Јосифа**, **мужа** **Марије**...“(1.16.), „... Кад је мати његова Марија била обручена Јосифу, а прије него што се бјеху састали,нађе се да је затруднила од Духа Светога“(1.18.), „А Јосиф **муж** **њезин**, будући праведан и не хотећи је јавно изобличити,намисли је тајно отпустити“(1.19.)„...Јосифе, сине Давидов не бој се узети Марију **жену** **своју**...“(1.20.) „Ето, **дјевојка** ће зачети, и родиће сина ...“(1. 23.), „Уставши Јосиф од сна...и **узе** **жену** **своју**“(1.24.), „И не знадијаше за њу док не роди сина својега првенца...“(1.25.).* **Не постоји конзистентност мисли, да би текст могао бар мало да буде разумљив. Није смисаон. Контрадикторан је. Муж** **јесте** **ожењен** **човек,венчан** **са** **женом** **с којом је у браку. Има** **своју** **жену,жена** **има** **мужа. Имамо** *„**мужа** Марије“, „била обручена Јосифу“, „прије него што се бјеху састали“, „Јосиф **муж** њезин“, „Јосифе...не бој се узети Марију **жену** **своју**“,„**дјевојка** ће зачети“, „...Јосиф...**узе** **жену** **своју**“,„И не знадијаше за њу док не роди сина“.* **Наравно,„остаје“привидно нејасно да ли је не-„Марија“била„жена“или***„дјевојка“,***да ли ни-„је“„имала“„мужа“ или ни-„је“„била“не-***„обручена“*. **Затим,** *„...Јосифе...не бој се узети Марију **жену***

своју**...“,* **па,** *„Ето,**дјевојка** ће зачети...“,* **затим,** *„Уставши Јосиф...**узе** **жену** **своју**“.* **Логично и логички судећи према датим текстовима,ни-„је“ „имала“ „мужа“, „Јосифа“, „који“ни-„је“„био стерилан“,или ни-„је“„она“„била“стерилна,па је„притекао у помоћ“-** *„нађе се да је **затруднила** од Духа Светога“,* **а тај не-„дух свети“је„био“ само измишљен, невидљив, непостојећи „дух“као и„његов“не-„бог“, без елемената људских, без ичега што не-„би“могло да се не-„замисли“као„људско“, без репродуктивних органа мушких, без икакве не-„могућности“ да жена не-„затрудни“,јер ни-„је“„његов“не-„господ дух“не-„рекао“: *„...неће се дух мој до вијека прети с људима, јер су тијело...“, „Мојсије“(6.3.).* А** *„Јосиф...**узе** **жену** **своју**“* **па** *„И не знадијаше за њу“.* **Како може да је не зна, а не-„жена“„му“ни-„је“, с„њом“не-„живи“ и„*узе* *жену* *своју*“? Пошто ни-„је“„имала мужа“,није могла да буде не-„*дјевојка*“, јер не може да се тврди да није пре тога била у кревету с не-„мужем“, и, поред тога, самим живљењем с „њиме“у „истој кући“ није више могла да буде не-„*дјевојка*“„Јер је *удата* *жена везана* законом *за* *живога* *мужа*...“(„Посланица Римљанима“7.2.)„Разликује** *се и* ***жена *од **дјевојке**...која је **удата** брине се за **овосвјетско,како** ће **угодити мужу“(„*Коринћани 1“7.34.),** *„Жена је **привезана законом** **за** **вријеме** **док** **јој** **живи** **муж**...“* **(исто, 7.39.). Зашто би је не-„муж“„штедео“за неког „тада“„непознатог“, и зашто би је уопште не-„штедео“за неког,нарочито у првој брачној ноћи,када је нормално да„брачни пар“упозна и „подели интимне односе“. Не-„Јосиф“ није не-„претпоставио“,нити не-„сањао“ да не-„ће“не-„дух свети“да„се“не-„појави“у„судбоносном“тренутку да не-„би“његова не-„жена“не-„*затруднила*“.** *.* **У текстовима „црквених“не-„аналитичара“и других лажова пише да је„Јосиф“„био“„старац“,како би било„уверљиво“да је„Марија“била***„дјевојка“.* **Проблем њихов јесте што ни у једном делу„јеванђеља“не пише то,нити у другим„јеванђељима“. Желели су лажима,као и све остало,да прикажу то као не-„чињеницу“,али су „залутали“у лавиринту сопствених лажи, јер у„јеванђељу од Луке“је написано:** *„И рече **Захарије** анђелу: По чему ћу ја то познати? Јер сам **стар** и жена је мо-ја у годинама“(1.18.),* **а„он“ни-„је“„био“„отац“„Јованов“. Дакле,„Јосиф“*није* „био“ „„старац“, а *није ни постојао*, као *ни* „Марија“, нити било шта и било ко у лажним„јеванђељима“,као што није „постао“„човјек“и„свијет“у лажној не-„књизи“ не-„Мојсијевој“, у бесконачном,вечитом „леду“, у „тами“.**

У „*православном*“ *календару пише „Пресвета Богородица“, што јасно*

не-„одређује“ да ни-„ је“реч о не-„мајци“која ни-„је“„родила“не-„новог бога“,без назнаке да ни-„је“„дјевојка“или не-„дјевица“,док у„римокатоличком“ календару пише „Света Богородица Марија“и„Блажена Дјевица Марија“. Зашто је„пресвета“а није „света“ и „блажена дјевица“,зашто је „света“ и„блажена дјевица“а није „пресвета“, зашто је „блажена дјевица“ а није „света“или„пресвета“, зашто је „пресвета“а није „дјевица“?

Бесмисао/несмисао јесте да „дјевица“(„невина девојка“)„затрудни“,па „да“ „роди“,и„после“„рађања“непостојећег,лажног „Христа“да „остане“ „невина“---не-„Блажена Дјевица Марија“. Народски казано- будалаштина.

Лажна„српска православна црква“(СПЦ“) лажно„тумачи“и лажно„загова-ра“ „брачну заједницу као хришћанску вредност“. „Уверимо“ се:

Наравно, долазимо у обавезу да се подсетимо „кључних“ „божијих заповести“ везаних за ову тему. „Седма“„заповест“: „не чини прељубу“; „десета“ „заповест“: „не пожели ништа што је туђе“. Наизглед,„морално“„обраћање“„верницима“, у којем је изражена обавезност понашања, јер су то „неизмењиве“ „заповести“ „за вјеки вјеков“. Сваки„верник“ је„обавезан“да их„поштује“, ако жели да буде и остане„прави верник“. Путем тих„заповести“је усађен страх од „грешности“,јер ће„бог“да „види“ (онако слеп) те„грехове“ако буду учињени.

Како и зашто се„догодило“да се„појави“ „дух свети“и„оплоди“ удату жену,поред „живог мужа“,и „учини прељубу“,и да„га“за „то“„пошаље“„бог“ који је„заповедио“да се не„чини то“јер је тежак„грех“; уз„то“да прекрши„заповест“„не пожели ништа што је туђе“? *„Кад је мати његова била обручена Јосифу,а прије него што се бјеху састали,* ***нађе се*** *да је* ***затруднила од Духа Светога****“(„Матеј“ 1.18.), „А Јосиф* ***муж*** *његзин,будућу праведан и не хотећи је* ***јавно изобличити****,намисли је* ***тајно отпустити****“(исто, 1.19.),„И* ***не знадијаше*** *за њу док не роди сина својега првенца,и надјену му име Исус“(исто, 1.25.).* ***„Аутори“лажног „јеванђеља“су доказали неморалан„полни однос“„Марије“и „духа светог“као „прељубника“или „силоватеља“. Нагађамо само „могућност“ да се„она“„сама“„дала“да „је“ тај „љубавник“или силоватељ“„оплоди“, што је катастрофално„утицало“на„Јосифа“„мужа њезина“,„који“ је био у „дилеми“: да ли да„је јавно изобличи“или „намисли је тајно отпустити“, па није хтео да буде с „њом“због „учињеног греха“, „и не знадијаше за њу док не роди сина“. Важно***

„сазнање“јесте„да“„је“„бог“„иницијатор“и„узрочник“„свега тога“, јер „је“„послао“ „духа светог“да„учини“„то дело“„прељубе“или„силовања“,чиме је„произвео“да се „роди“ неочекивано „копиле“ за „Јосифа“.

„**А Марија рече анђелу: Како ће то бити кад ја не знам за мужа?“(„Лука“, 1.34.). „То“се односи на непостојање сексуалног односа с„Јосифом“!**

„То“„би требало да буде упозорење да је невина дјеви-ца, па се боји реакције Јосифове,мужа свога“.

„То“„га“није„одвратило“од„његове намере“да „саопшти“„одлуку“„божију“да преко„свога духа све-тог“ „силује“ „невину дјевицу“, без обзира што „има мужа Јосифа“!!!

„И одговарајући анђео рече јој: Дух Свети доћи ће на тебе, и сила Вишњега осјениће те; зато и оно што ће се родити биће свето,и назваће се Син Божији“(исто,1.35.)

Дакле, „тај“„дух“, силоватељ, сексуални манијак и хох-штаплер„дошао“„је“„на“„њу“(„Марија“) и„осјенио је“ -„оплодио је“„невину дјевојку“„силом свевишњег“, тако-ђе силоватеља, сексуалног манијака и хохштапле-ра,без знања „мужа“„Јосифа“„који“„није хтео“„да има сексуални однос с њом иако му је била жена“,

јер„је“, „у таквом стању“ „сигурно желео да је има невину поред себе што дуже“.

Како„рече“„анђео“ - „... и назваће се Син Божији“, што „доказује“да није „син Јосифов“, него„божије копиле“с„удатом,Јосифовом женом“!!!

И„оно што ће се родити биће свето“,дакле, „родило“ се „свето копиле“- лажан „Христ“!!!

У другом „случају“, где „аутори“лажног„јеванђеља“ напомињу да је „Марија“„била“„дјевојка“, зашто се „дух свети“,по „налогу“„бога“,„појавио“ као сексуални манијак и силовао „невину дјевојку“, која је после тог „силовања“ „остала“ „невина“? Зашто је „довео“ „невину дјевојку“ у „срамно стање“, да се„стиди“и„срамоти“ пред конзервативним „светом“„тога времена“, јер је„неудата“и„невина“ „остала“„трудна“, да нико„жив“„тада“није знао од„кога“и „како“,а „трудна“,и „после рађања сина“ да „остане“„невина дјевица“? „Чудо“непојмљиво. „КО“ је „тај“што је„могао“да„учини“„то“гнусно дело„силовања“„невине дјевојке“? Нису ни „претпоставили“да се неки невидљив „дух свети“ инкогнито „спустио с неба“ да би „учинио“„то“- „силовао“и„оплодио“„невину дјевојку“, и „пожелео што је туђе“, па да„невина дјевојка“ „затрудни“, „затим“„да роди“„нежељено“„дете“,копиле,јер „оно“није„било“„плод“ „Марије и Јосифа“,који су„били“„заједно“,„муж и жена“. Лажни„теоретичари“лажног „хришћанства“,и разни други лажови,тврдили су и тврде да је„Јосиф“„био“„стара“,чиме су хтели да„докажу“да је „било неопходно“да се„умеша“ „дух свети“ „послат од бога“ да „реши“ „проблем“ „Јосифове старости“ и „полне немоћи“, да, путем недозвољеног блуда „направи“ и да се „роди“копиле као „плод“„скрнављења брака“, уз потпуно омаловажавање и понижавање људи у својој „интимној заједници“, за коју су се добровољно определили, чиме су непобитно „доказали“ да је „бог“мрзитељ човека и његове заједнице,што је доказано и код„растурања једног народа“у лажној „Мојсијевој“не-„књизи“, да је „бог“„самоиницијативно“и „намерно“„прекршио“ „соп-

ствене заповести“: „не чини прељубу“ и „не пожели ништа што је туђе“. Ако је „била“ „дјевојка“, зашто је „дирао“ у „њену невиност“, јер то„нема везу“ с „Јосифовом“„старошћу“ и „полном немоћи“, већ се „ради“ о „чедној дјевојци“, коју ни „Јосиф“, „муж њезин“„није“ хтео да „дира“,да би „вечно“„имао“„невину дјевицу“уза се,а „старост“ се „односила“ на „Захарија“(„Лука“,1.18.), „оца“„Јовановог“, не на „Јосифа“.

(У филму „My name is Thomas”/„Име ми је Томас“, 2018./, у 47. минуту и 43 секунде, глумац Теренс Хил седи испред брвнаре, држи отворену књигу и гласно чита: „Питали су ме: Како је могла родити то дете? Како је могла задржати то копиле?“. То је део текста који се односи на „богородицу Марију“. Филм је режирао Теренс Хил, начинивши једну тешку „иронију живота“, у којој млада девојка не успева да се избори за живот,болесна од озбиљне срчане мане. Иако привидно весела,пуна жи -вота,раздрагана својим несташлуцима, живи живот под тешким теретом болести коју не може да победи. У том стању очекује помоћ „с неба“,али је не добија. Пред крај младог живота у сновима јој се „појављује“ „девица Марија“, „обучена“ у бело,а затим,и на јави се појављује таква. Девојка очекује„њену“„помоћ“за живот, јер јој „Марија“редовно „оставља“ по један црвен цвет у пустом простору. Али, та нада је била празно ништа. „Марија“није „долазила“да је „спасе“од смрти,већ јој је „намера“била да је одведе у смрт. Тако је и учињено: девојка умире млада, наслоњена на десно раме старијег човека који јој је пружао сваку утеху док је била с њим. Иронија таквог надања јесте „веровање“ у „добру намеру“ „Маријину“.)

Срам да буде„таквог бога“. Безобразник један и хохштаплер, и„свети дух“с „њим“, јер„га“је„намерно послао“да „учини“то „гнусно дело“над „невином дјевојком“, као и „прво“,да „обљуби“ „удату жену“, противно „заповести“, па да се „роди“„нежељено“„дете“,на срамоту „брачног пара“, јер се „уплео“непожељан„љубавник“или„силоватељ“; и у„то“„нежељено“„дете“, „настало“на„блуду“,свет „треба“да„верује“ као у„сина божијег“, тежак „грех божији“и „његовог“ „духа светог“,као тешких себичњака,покварењака и сексуалних манијака, а„тај“„исти бог“је „имао“ „безброј“„синова својих“, „духове“као што је„он“(„Мојсије-1“ 6.2., 6.4.).

У„нежељено“„ванбрачно дете“,„настало“на „блуду“„бога“и„његовог“„светог духа“, треба да „верујемо“као у „новог бога“, јер пише: *„...и надјенуће му име Емануил, што ће рећи: С нама Бог“(„Матеј“,1.23.).* **Дакле, „хришћанство“ „јесте“ неморалан „плод блудне радње божије и светог духа“, „учињене“као тешко „неваљалство“, а „бог“је „наредио“„потоп“због „тога“:** *„И Господ видећи да је неваљалство људско велико на земљи, и да су све мисли срца њихова свагда само зле“ („Мојсије - 1“, 6.5.), „Покаја се Господ што је створио човјека на земљи, и би му жао у срцу“(исто, 6.6.).*

*„Хришћани“„верују“ у „**копиле** Маријино“, „створено“ „преко“ „духа светога“, **сексуалног** **манијака** као, „непосредног учесника“ „блудности“, „иницираног“ „од“„бога“,не-„праведника“, **хохштаплера** и **сексуалног манијака**.*

Лажном „религијом“ „хришћанство“ јесте јасно, децидирано„озваниче-но“да „Христ“ јесте копиле. „Озваничено“је да „светиња“, „и-дол“, „нови бог“ јесте копиле. „Озваничено“ је да копиле јесте „светиња“, јер*„Ово је син мој љубљени који је по мојој вољи“ („Матеј“, 3.17.). То копиле јесте „темељ“ лажне „религије“ „хришћанство“и лажне „СПЦ“која„пропове-да“ све „то“!*

Лажним** „божијим“ „поступком“, преко лажног „свог духа светог“, „силовањем“ „удате жене“, „сам“ је „прекршио“ „своје запо-вести“ и „путем“ лажног „светог писма нови завјет“ „озако-нио“копилад„као“„највећу хришћанску вредност“ јер је„Христ“ копиле,као„нови бог копиле“,„те-мељ“ „такве“лажне „религије“„хришћанство“и лажне „СПЦ“ као „тела Христовог“ – „тела копилета“ „пос-талог“ „силовањем“ „удате жене“!!!

„То“копиле јесте„темељ“лажне копилетове„цр-кве“- та лажна „црква“јесте лажно „тело копиле-

та“-„Посланица светог апостола Павла Римљанима“: *„12 живот хришћана у* Цркви *као* Тијелу Христовом“и„Прва по -сланица светог апостола Павла Коринћанима“: *„12 О даровима и јединству* Тијела Христовог-Цркве“,дакле, лажна „црква“ јесте „тијело копилета“!!!

Сви „хришћани“ улазе у „тијело копилета“ и моле се“!!!

Сви „хришћани“ се „моле“ „божијем“ копилету !!!

„Хришћанска“„вредност“јесте копиле,не брачна заједница !!!

„Хришћанска“ „вредност“ јесте силовање удатих жена!!!

Лажно „хришћанство“ је „постало“ „силовањем“„удате жене“ и„рађањем“„божијег“ копилета“- „Христа“!!!

Све што„пише“у лажним„јеванђељима“и лажној не-„књизи“„Мојсијевој“јесу озбиљне и болесне будалаштине, јер лажан„бог“као непостојећи не-„дух“, и не-„његов“непостојећи, лажан не-„дух божији“,нису као не-„духови“„имали“ ниједан„орган људски“,посебно не„орган за оплодњу жене“,јер нису уопште постојали, као што нису постојали„Марија“,„Јо-

сиф“, „Христ“,„Захарије“,„Јован“,„сви“и„све“што је„везано“за„њих“,и„све“што су „написали“ преваранти и манипулатори као лажне не-„свете књиге“ с лажном не-„светом истином“, „насталој“ у бесконачном, вечитом „леду“, у „тами“, или „на“ „сухој равној пустињи“, без воде,ваздуха и топлоте на себи,и„која“се није „показала“ из тог „леда“, у „тами“!!!

Аутори тих не-„књига“и „црква“ инсистирају на непостојање полног односа мушкарца и жене,јер тумаче и наглашавају то као „грешност“, па„систематски“заговарају „безгрешно зачеће“, наравно, „путем“ „блудних радњи бога и духа светог“, што значи без блискости и контакта мужа и жене, а живе у браку са смислом заснивања породице, и цинично су против абортуса да трудница не би „изгубила невиност“ ни у којем „случају“, јер би се тако оскрнавило„безгрешно зачеће“ без контакта, али „учињено блудном радњом бога и духа светог“, као и „безгрешно рађање“ без изласка детета на природом дат и одређен отвор, јер ни-„је“ „такво зачеће“„имала“ и не-„дјевица Марија“, „која“ни-„је“, не-„поштујући“„то“, не-„остала“не-„дјевица“и „после“ не-„рађања“„Исуса званог Христос“. Тежак несмисао. Ко је и како је оплодио супруге свештеника(попова), теолога,теократа и осталих превараната и манипулатора, и да ли остају„невине“у трудноћи и после порођаја?

„Проповедање невиности је јавно подстицање на против-природу. Презирати полни живот,каљати га с појмом„нечистог“,јесте истински грех према светом духу живота“, Фридрих Ниче „Антихрист“.

„Измишљотина је потоњих векова догма о „безгрешном зачећу“. Ту догму су учени теолози измозгали на својим саборима и концилима како би подуприли веру код припростог света који воли чудеса...Теолози су измислили да је Марија,Исусова мајка,зачела од Светог духа...“, Ненад Ж. Петровић-књижевник. **ИЗМИШЉОТИНА = ЛАГАЊЕ.**

У„јеванђељу од Луке“пише: *„И роди сина својега Првенца,и пови га,и положи га у јасле...“(2.7.),* **па се не-„појави“** *„анђео Господњи...“(2.9.)* **и не-„рече“„им“** *„...наћи ћете дијете повијено гдје лежи у јаслама“(2.12.),* **а не-„мајка“„то“не-„дијете“претходно сама већ**

„и пови га,и положи у јасле,јер им не бијаше мјеста у гостионици“. **Без смисла. Затим,** *„...да се свако дијете мушко које најприје* ***отвори материцу*** *посвети Господу“(2.23.).* **Не-„јасан“ не-„доказ“да ни-„је“не-„дијете“„било“у не-„материци“. С обзиром да не-„Марија“не-„*роди* *сина својега“,„који“ ни-„је“„пре тога“„био у материци“,како ни-„је“ „успела“ да „после“ не-„порођаја“не-„остане“не-„блажена дјевица Марија“(не-„невина“)? Затим,** *„...и кад унесоше* ***родитељи*** *дијете Исуса да изврше...“(2.27.) „И* ***родитељи*** *његови иђаху сваке године у Јерусалим...“(2.41.), „...Чедо, што* ***нам*** *тако учини? Ево* ***отац*** *твој и ја тражисмо те с болом“(2.48.).* **Дакле, не-„јасно“ је „написано“да ни-„је“не-„Јосиф“„Исусов“не-„отац“,и да ни-„су“ му „они“„родитељи“. Зашто би„бринули“ако ни-„је“„божији“***„..Син мој љубљени који је по мојој вољи“(Матеј,3.17.),*

у бесконачном, вечитом „леду“,у„тами“,на „сухој равној пустињи“?

Само у„православном“календару се обележавају „материце“,„везан празник“ за„безгрешно“ не-„зачеће“и„безгрешно“не-рођење“не-„Христа“,али не-„јасно“„означено“да ни-„је“„био“у „материци“. *Како* ни-„је“„изашао“из„ње“, а да не-„мајка“ не-„остане“ не-„невина дјевица“? С друге стране,тај „дан“је„намењен“„свим мајкама“,које га„прослављају“не питајући се како ниједна од њих *није остала„*невина дјевица“после порођаја,а не-„Марија“ни-„је“? Ниједним детаљем у„јеванђељима“није означено да ни-„је“ не-„Марија“имала „муке“и „болове“док ни-„је“„рађала“. Не-„сигурно“их „није имала“. У току порођаја свака жена има велике болове. Зашто се препуштају олако таквом обележавању, а не-„Марија“им није „омогућила“да то буде без болова, „као код ње“?

Зашто ни-„је“не-„бог“не-„одабрао“не-„удату жену“? Не-„сигурно“не-„зато“ што ни-„је“„нормално и морално“да не-„затрудни“ не-„удата жена“, НЕ не-*„дјевојка“,* **јер не-„би“у не-„то време“ не-„било ненормално и неморално“да тако не-„буде“. А удата жена сигурно није девојка и девица. Поред тога, не-„Јосиф“ није био** *„сине Давидов“,„*„није-него“не-„син Јаковљев“. Данас многи брачни парови(мушкарац и жена)у свету немају децу,а не-„дух свети“никако да се не-„појави“. Зашто? Вратимо се на ранију поставку ствари. Не-„Марија“није нечији„потомак“,не зна се ко је„родио“,чија је. „Појавила“се ниоткуда. „Створили“су је „аутори јеванђеља“. Није постојала. Не-„Јосифа“ није „родио“ „Јаков“,не-„отац“,а „Јакова“ није„родио“ Матан, не-„отац“,..., што значи да ни „он“ није постојао, јер „очеви“не „рађају“, што доказује да непостојећа „Марија“ није„имала“непостојећег „Јосифа“ за „мужа“у бесконач-**

ном,вечитом „леду“, у „тами“.

Уз то, или пре тога,важно је да се подсетимо-- не-„бог“ ни-„је“ не-„херувимом“ *„с пламенијем мачем“* **„спречио“и„онемогућио“да се не-„Јева“и не-„Адам“не-„поново“ не-„сретну“,после„његовог“ не-„избацивања“***„из врта Едемскога да ради земљу“,***кад ни-„је“„остала“у не-„врту“да не-„живи“„сама“као не-„несмртник“,у безнадежној не-„вечности“,чиме ни-„је“„онемогућено“не-„даље“не-„стварање”„света“у бескона-чном, вечитом „леду“, у тами“. Не-„бог“, доказано лажан, није„створио“ниједан детаљ наведен у лажној„ПРВОЈ КЊИЗИ МОЈСИЈЕВОЈ-ПОСТА-ЊЕ“ као измишљен,невидљив, непостојећи, лажан не-„дух“, из-мишљена, лажна„представа“,па,стога, не постоји ниједан„детаљ“ у лажним „јеванђељима“, осталим лажним не-„светим књигама“ као лажна не-„света истина“,не-„постала“и „остала“ у леду, у тами.**

3/ ЛАЖНО„РОЂЕЊЕ“,„УМИРАЊЕ“И„ВАСКРСЕЊЕ“НЕПОСТОЈЕЋЕГ,ЛАЖНОГ„СИНА БОЖИЈЕГ“

С обзиром да није постојала„Марија“, није постојао ни „Исус звани Христос“, јер није могао да буде„рођен“од непостојеће, измишљене „мајке“,измишљене „представе“у вечитом „леду“, у „тами“. Нерођен не може да „васкрсне“; није постојало„разапињање“и„васкрсење“, јер, пре свега, лажан, непос-тојећи „бог“доказано није „створио“ човека и свет у бесконачном, вечитом„леду“,у бесконачној,вечитој „тами“. **„Позабавимо“ се „текстовима“ у лажним „јеванђељима“, без додавања префикса „не-“ и „ни-“.**

„СВЕТО ЈЕВАНЂЕЉЕ ОД МАТЕЈА“ --- *„...Марија...нађе да је зтруднила од Духа Светога“ (1.18.),„...што се у њој зачело од Духа је Светога“(1.20.). „***Марија“ није** *„затруднила“* **од човека,смртника,већ од „духа светога“,несмртника. Несмртник је урадио то „послат“ од „бога“, који је желео да његов„син“ буде несмртан, јер да није тако, зашто би то желео,**

када смртник може да буде зачет од човека. „Бог“је своју несмртност хтео преко „духа светога“ да„усади“у „дете Маријино“, да би било вечно, несмртно. *„...и надјени му име Исус...“(1.21.) „Гдје је цар јудејски који се роди? Јер видјесмо његову звијезду на Истоку ...“(2.2.), „А када се Исус роди...“(2.1.),„Када то чу цар Ирод, уплаши се...“(2.3.), „...питаше их где ће се Христос родити“(2.4.).* **„Анђео господњи“је„рекао“ „Јосифу“** *„надјени му име Исус;<u>јер</u> <u>ће</u> <u>он</u> <u>спасти</u> <u>народ</u> <u>свој</u> <u>од</u> <u>гријеха</u> <u>њихових</u>“(1.21.).* **У (2.1.)„Исус“ је„рођен“,у (2.3.) цар Ирод се уплашио кад је чуо то, да би у (2.4.) питао***„где ће се Христос родити“* **? „Одређеност“за„спаситеља“народа„пре“„рођења“,одредила је тада и„његову“„несмртност“„после“ „рођења“. На основу чега је цар Ирод назвао по њему нерођеног „сина божијег“ – „Христос“,када му је***„анђео Господњи“***„одредио“име „Исус“,и то„саопштио“ „Јосифу“?***„И би тако до смрти Иродове- да се испуни што је Господ рекао преко пророка који говори: Из Египта дозвах сина својега“(2.15.), „Тада Ирод, видјев да су га мудраци преварили..“(2.16).* **Пише** *„до смрти Иродове“* **а затим** *„Тада Ирод, видјев“,***као да је „васкрсао“. <u>Зашто</u> би „бог“„дозивао“** *„сина својега“ „преко пророка који говори“* **као да је „нем“,када је„имао моћ“да га неометано„види“где год да је? <u>Зашто</u>***„...Глас вапијућег у пустињи: припремите пут Господњи, поравните стазе његове“ (Матеј,3.3; Марко,1.3; Лука,3.4; Јован,1.23.)?* **<u>Да</u> <u>ли</u> је** *„пут Господњи“***неприпремљен и с непоравнатим стазама? <u>Да</u> <u>ли</u> је тај „пут“толико запуштен и напуштен да мора** *„глас вапијућег“***да тражи његово сређивање? <u>Ко</u> треба да га„припреми“ и „поравна“? <u>Зашто</u>„бог“није „рекао“ - „нека мој пут буде припремљен, с поравнатим стазама“, као што је „говорио“ док је „стварао“„свет“ у ПРВОЈ КЊИЗИ МОЈСИЈЕВОЈ-ПОСТАЊЕ -** *„Нека буде“ (1.3.), „Потом рече Бог“(1.6.), „И створи Бог“(1.7.), „Потом рече Бог“ (1.9.), „Опет рече Бог“(1.11.), „Потом рече Бог“(1.14.), „И створи Бог“(1.16.), „И постави их Бог“(1.17.), „Потом рече Бог“(1.20.), „И створи Бог“(1.21.), „Потом рече Бог“(1.24.), „И створи Бог“ (1.25.), „Потом рече Бог“(1.26.), „И створи Бог“(1.27.), „И још рече Бог“(1. 29.),„Тада погледа„Бог“ (1.31.)***? <u>Да</u> <u>ли</u> није био„способан“ да то „реши“,као што је„све створио“, а очекујемо да реши наше проблеме,који су сигурно мање важни од** *„пута Господњег“***? <u>Зашто</u> бисмо„ишли“ неприпремљеним „путем господњим“, чије „стазе“ су „непоравнате“, „божијом“ немоћи или немаром? <u>Како</u> да нас „води“ таквим путем, да се осећамо сигурни и безбедни, кад је тако немаран и немоћан?**

*„И гле,глас са небеса који говори:<u>**Ово**</u> је Син мој љубљени који је по мојој вољи“(Матеј 3.17.), „И глас дође с неба: <u>**Ти**</u> си Син мој љубљени који је по мојој вољи“(Марко,1.11.)***. У ПРВОЈ КЊИЗИ МОЈСИЈЕВОЈ-ПОСТАЊЕ пише: „***Видећи синови Божји кћери човјечије...“ (6.2.), „А Господ рече: неће се <u>**дух**</u> мој до вијека прети с људима, јер су <u>**тијело**</u>...“(6.3.).* **Ту је назначено да већ „постоје“** *„синови Божји“,***којих је сигурно„било“много,као„непосредна“ „творевина“„бога“,без било каквог контакта са женом, јер је„творевина“људи, а**

они немају„божије“у себи,*„јер су **тијело**“***,нису духови као што је„он“и„његови синови“ па је„могао да одабере“једног од њих као миљеника,који би сигурно био** *„Син мој љубљени који је по мојој вољи“***. Назначено је да „није задовољан“ што** *„синови Божји кћери човјечије...узимаше их за жене које хтјеше“(6.2.),* **па је „одлучио“** *„неће се **дух** мој до вијека прети с људима, јер су **тијело**“.* **Тако незадовољан,„сигурно“ је „остао“ с том одлуком, да ни„он“ ни** *„синови Божји“* **немају контакт са женама „људским“,** *„јер су **тијело**“***. Аутори „јеванђеља“ су заборавили или превидели шта су написали у тој књизи,па су,поред „постојећих синова божијих“у њој,„створили“новог„сина божијег“у „јеванђељу“, у посредном„контакту“„бога“са женом(„Марија“), преко** *„Духа Светога“***, иако је „забранио“да се то чини,***„јер су **тијело**“***. Али,останимо у„дворишту“ „јеванђеља“. „Бог“је тим речима дао у знање свима који постоје да је„Исус његов син“,који је „створен“ и„рођен“ по његовој вољи и да свима буде јасно да је он„божији син“, подарен од оца „несмртношћу“, јер другачије не би био по„његовој вољи“. „Бог“„сигурно није желео да створи“ и да се„роди“обичан незаштићен смртник, кога може било ко да повреди или убије. „Божији син“ је„сигурно добио“очеве гене несмртности,трајности,вечности. Тако би требало да„буде“, да је„постојао“. Важно питање: како се„Исус“,„син божији“ „роди“, а „пре тога“није постојало „рађање“„синова божијих“, којих је „било“ „много“?**

С друге стране, или прво,у књизи *„синови Божји“***су се„женили“„кћерима човјечијим“ и***„узимаше их за жене које хтјеше“.* **Ти„синови“су били духови, јер их је„отац“дух „створио“ ни из чега као духове од духа, по„обличју својему“,а„дух“је без обличја. „Дух“ без обличја и физичког постојања није могао да се „жени“ „кћерима човјечијим“, које су биле„тијело“. Посебно што„дух“нема мушки репродуктиван орган,да би могао да„створи“ нешто материјално живо, као што пише: „***А бијаше тада дивова на земљи; а и послије, кад се синови Божји састајаху са кћерима човјечијим, па им оне рађаху синове; то бијаху силни људи , од старине на гласу“.*** **Намећу се важна питања:**

Зашто је „бог“„одлучио“да *„дође потоп на земљу“(7.10.)* **зато што** *„И Господ видећи да је **неваљалство** људско велико на земљи...“(6.5.), „Покаја се Господ што је створио човјека на земљи...“(6.6.), „И рече Господ: хоћу да истријебим са земље **људе**, које сам створио,од **човјека** до **стоке** и до **ситне животиње** и до **птица** небеских...“(6.7.)***? Зашто је„заборавио“да су међу тим људима и„дивови“,„силни људи“,„синови“„синова божјих“и„кћери човјечијих“,с„божијим“генима несмртности? Зашто је у исказу** *„истријебим са земље људе“* **под реч„људе“у исказу** *„од човјека до стоке и до ситне животиње и до птица небеских“* **„изједначио“ као „људе“ - „човјека“,„стоку“,„ситне животиње“ и „птице“? Зашто је био„потребан“„потоп“ само због** *„неваљалство људско велико на земљи“***, где је „постојало“ само то „неваљалство“ као узрок такве катаклизме, да„уништи“ што је „створио на земљи“, а *није* „одредио“ да *буде* „*потоп*“ када су Римљани**

„*разапели*“па„*убили*“„*сина божијег*“,„*Исуса*“, и директно прекршили његову„заповест“ „не убиј“,а„био“је*„*Син мој љубљени који је по мојој вољи*“**? Зашто је био потребан„потоп“код малог броја људи тада? Зашто није био ниједан„потоп“до данас, а толико људи се намножило(данас 7 милијарди), с милијардама„грехова“већих од„неваљалства“? Зашто „бог“ није „одредио“ да један од „дивова“, „силних људи“,„синова“ од „синова божјих“,„буде“ уместо„Исуса“? Зашто није„сам“„био“ с„кћери човјечијом“као што** *„се синови Божји састјаху са* ***кћерима човјечијим****,па им оне* ***рађаху*** *синове“,* **па да тако„створи“ „сина божијег“који би био***„син мој љубљени који је по мојој вољи“***? Зашто је „створио“ „Исуса“ као „сина божијег“,„получовека“и „полудуха“, а„имао“ је толики „избор“ међу „синовима својим“,„синовима божијим“,духове“ по „обличју својему“, који су били„сигурно“отпорнији на„разапињање“и„смрт“? Да ли значи да није„веровао“„духовима“„створеним“од „духа“„свога“, па је прекршио своју „одлуку“***„*неће се дух мој прести с људима, који су тијело*“,„створивши“„Исуса“ као„сурогат“, „настао“ на прекршеној „одлуци“, у бесконачном, вечитом „леду“, у „тами“???**

У тексту„јеванђеља“аутори су настојали да прикажу „Исуса“као смртника, *„Сина Давидова“(1.1.),(20.30.),(20.31.),(21.9.),(21.15.),(22.42.)*, *„Сина Човјечијег“(18.11.),(19.28.),(20.18.),(20.28.),(24.27.),(24.30.),(24.37.),(24.44.),(25.31.),(26.2.),(26.24.),(26.45.),(26.64.),* **и** *„Аврамова сина“(1.1.),***како би могли да„изведу“„разапињање“ на крст и „васкрсење“, јер то може да се „оствари“само на смртнику,***„*Сину Човјечијем*“. У том „међупростору“пише:** *„И гле, глас са небеса који говори: Ово је Син мој љубљени који је по мојој вољи“(3.17.), „Кажем вам пак да од сада нећу пити овога рода виноградскога до оног дана када ћу пити с вама новога у Царству Оца мојега“(26.29.), „...заиста овај бијаше Син Божији“(27.54),* **и, на крају -** *„Идите, дакле, и научите све народе крстећи их у име Оца и Сина и Светога Духа“(28.19.).* **Дакле,у том„јеванђељу“„Христос“„јесте“„син божији“, *НЕ*„*Син Давидов*“,„*Син човјечији*“, „*Аврамов син*“; „ јесте несмртник“, без да га неко „разапне“, па да „васкрсне“ у бесконачном, вечитом „леду“, у „тами“. Зато не треба да се„крст“сматра„симболом“„страдања Христовог“,јер га није било, нити треба да се крстимо, јер крст није „светиња“,већ средство за разапињање, на који су Римљани разапели побуњене гладијаторе и робове,пре„појаве“„Христа“,као опомену и претњу другима да не раде то, и треба да служи само за постављање страшила. Није примерено здравом разуму да се нека рупа у брегу „прогласи“ „за“„свето место Христовог васкрсења“, јер га није било. Не постоје „свеци“ и „апостоли“ везани за**

непостојећег „Христа“, вештачки „створени“ и „проглашени“ од „његове цркве“, лажне „творевине“ и бастиона лажи, и„аутора“ лажних не-„светих књига“.

„...крст као знак распознавања за најподземнију заверу која је икада постојала - против здравља,лепоте,успеха,срчаности,духа,добре душе,против живота самог...“ Фридрих Ниче „Антихрист“

„БРАЋА ПО ОЦУ“?: *„...јави му се у сну анђео Господњи говорећи: Јосифе, сине Давидов“ (1.20.).* **С обзиром „да је“и „Христ“ „син Давидов“(1.1.), закључујемо да су он и „Јосиф“ „БРАЋА“,од истог„оца“. Како је могуће да„брат“„Христов“,„син Давидов“,буде и„муж“ „Маријин“***(„А Јаков роди Јосифа, мужа Марије“;„А Јосиф муж њезин“;„Јосифе, сине Давидов,не бој се узети Марију жену своју“; „Уставши Јосиф од сна...и узе жену своју“)***,а „Давид“ нема непосредну везу с„Маријом“, која је„родила“„Христа“,јер***„је затруднила од Духа Светога“* **и „родила“ „сина божијег“-** *„...глас са небеса који говори: Ово је Син мој љубљени који је по мојој вољи“***? ДОКАЗАНО „Давид“ није постојао,самим тим ни „Јосиф“,„Марија“и „Христ“,посебно што„Јосифа“ није „родио“„отац“ „Јаков“, а „Давида“ није „родио“„отац“„Јесеј“у бесконачном,вечитом „леду“, у „тами“.**

Посебно важно:

А/ У лажном „јеванђељу од Луке“(1.23 – 1.38.) „Христ“је„имао“ седамдесет пет „очева“ и „очуха“„Јосифа“:

У лажном„јеванђељу од Матеја“:*„Родослов Исуса Христа,сина Давидова,Авраамова сина“(1.1.)*, али се даље не спомиње као „њихов син“, већ - *„Авраам роди Исака...“(1.2.)* и *„...А Давид цар роди Соломона са Уријиницом“ (1.6.)*, дакле, „родио“ је„близанце“(?);

***„...јер оно што се у њој зачело од Духа је Светога“(1.20.)*, да би се,после то -га, „појавио“ „бог“ као „отац“ – *„И гле, глас са небеса који говори: Ово је Син мој љубљени који је по мојој вољи“(3.17.)* и *„...и чу се глас са неба говорећи: Ти си Син мој љубљени, који је по мојој вољи“(„Лука“, 3.22.)*. Ту „је“ „Јосиф“„очух“(?!?)!**

Упоредимо:

а/

„И сам Исус имаше око тридесет година кад поче; и бјеше,као што се ми -шљаше, син Јосифа, сина Илијева“(„Лука“, 3.23.)

„Сина Мататова, сина Левијева, сина Мелхијева, сина Јенејева,сина Јосифова“(3.24.)

„Сина Мататијева, сина Амосова, сина Наумова, сина Еслимова,сина Нагејева“(3.25.)

„Сина Маатова, сина Мататијева, сина Семејева, сина Јосифова,сина Јодина“(3.26.)

„Сина Јоананова, сина Рисајева,сина Зоровавељева, сина Салатиилова,сина Ниријева“(3.27.)

„Сина Мелхијева, сина Адијева, сина Косамова, сина Елмадамова, сина Ирова“(3.28.)

„Сина Јосијина, сина Елиезерова, сина Јоримова, сина Мататова, сина Ле -вијева“(3.29.)

„Сина Симеонова, сина Јудина, сина Јосифова, сина Јонамова, сина Елиакимова“(3.30.)

„Сина Мелејева, сина Маинанова, сина Мататина, сина Натанова, сина Давидова“(3.31.)

„Сина Јесејева, сина Овидова, сина Воозова, сина Салмонова, сина Наасонова“(3.32.)

„Сина Аминадамова,сина Арамова,сина Јорамова,сина Есромова,сина Фаресова, сина Јудина“(3.33.)

„Сина Јаковљева, сина Исакова, сина Авраамова, сина Тарина, сина Нахорова“(3 34.)

„Сина Серухова, сина Рагавова, сина Фалекова,сина Еверова,сина Салина“ (3.35.)

„Сина Каинанова, сина Арфаксадова, сина Симова,сина Нојева,сина Ламехова“(3.36.)

„Сина Матусалова, сина Енохова, сина Јаредова, сина Малелеилова, сина Каинанова“(3.37.)

„Сина Еносова, сина Ситова, сина Адамова, сина Божијега“(3.38.).

(Дакле,сви„они“„су“„били“„очеви“„Исусови“у лажном„јеванђељу“,а имена„очева“су преузета из лажне„Прве књиге Мојсијеве-постање“,наве

-дено у б/).

б/

„...Адам...роди сина...и надједе му име Сит“(„Прва књига Мојсијева поста -ње“, 5.3.), „А Сит ... роди Еноса“(5.6.), „А Енос ... роди Кајинана“(5.9.), „А Кајинан ...роди Малелеила“(5.12.), „А Малелеило ... роди Јареда“(5.15.), „А Јаред...роди Еноха“(5.18.), „А Енох...роди Матусала“(5.21.), „А Матусал... роди Ламеха“(5.25.), „А Ламех...роди сина“(5.28.), „И надједе му име Ноје“ (5.29.), „А Ноју кад би пет стотина година, роди Ноје Сима, Хама и Јафета“(5.32.), „ ...бијаше Симу сто година, кад роди Афраксада...“(11.10.), „А Афраксад ... роди Салу“(11.12.), „А Сала...роди Евера“(11.14.), „А Евер...роди Фалека“(11.16.), „А Фалек...роди Рагава“(11.18.),„А Рагав...роди Серуха“ (11.20.), „А Серух ... роди Нахора“(11.22.), „А Нахор...роди Тару“11.24.), „А Тара...роди Аврама, Нахора и Арана“(11.26.),„...а Аран роди Лота“(11.27.), „И умрије Аран прије Таре оца својега...“(11.28.).

(Не спомиње се Исус као„њихов“„син“у лажној„Мојсијевој“књизи како је наведено у лажном „јеванђељу од Луке“, у а/ ?!?!?).

в/

„Авраам роди Исака. А Исак роди Јакова. А Јаков роди Јуду и браћу његову“(„Матеј“, 1.2.), „А Јуда роди Фатеса и Зару с Тамаром. А Фарес роди Есрома. А Есром роди Арама“(1.3.), „А Арам роди Аминадава. А Аминадав роди Наасона. А Наасав роди Салмона“(1.4.), „А Салмон роди Вооза с Рахавом. А Вооз роди Овида с Рутом. А Овид роди Јесеја“(1.5.), „А Јесеј роди Давида цара. А Давид цар роди Соломона са Уријиницом“(1.6.), „А Соломон роди Ровоама. А Ровоам роди Авију. А Авија роди Асу“(1.7.), „А Аса роди Јосафата. А Јосафат роди Јорама. А Јорам роди Озију“(1.8.), „А Озија роди Јоатама. А Јоатам роди Ахаза. А Ахаз роди Језекију“(1.9.), „А Језекија роди Манасију. А Манасија роди Амона. А Амон роди Јосију“ (1.10. ... 1.15.).

(Дакле, у лажном„јеванђељу од Матеја“ не спомиње се Исус као „њихов“ „син“, како „пише“ у лажном „јеванђељу од Луке“, у а/ !?!?).

„А Јаков роди Јосифа, мужа Марије, од које се роди Исус звани Христос“ (1.16. **- ту је карактеристичан устаљен однос према жени:** ***„од које се роди“*****, као да је „отпао“ од „ње“, уместо:** ***„која роди“).***

У „склопу“ тога, дата је „напомена“: *„Свега,дакле,кољена од Авраама до Давида, кољена четрнаест, а од Давида до сеобе вавилонске кољена четрнаест, и од сеобе вавилонске до Христа, кољена четрнаест“(1.17.)*

Какво „чудо“ да се „догоди“: „појавио“ се„Христ“ као„син“„свих очева“ под а/, док се под б/ и в/ не спомиње то(?)! Како је „могуће“да у толиком раздобљу (око 2000 година, 42 „кољена“ „од Авраама“,1.17, и „бројна кољена“ „пре Авраама“) „постоји“„толико“„очева“ „једног“„сина“???

Познато је да се у животињском свету женка пари с више мужјака и да носи по неко обележје сваког од њих код свих младунаца.Невероватно је и да помислимо да се жена „пари“с више мушкараца у„периоду“ 2000 година, а „пише“да је„Христа“„родила“„Марија“„„која“„је“, у „том случају“, „живела“ „најмање 2000 година“, „колико“ „сва кољена“ „заједно“. „То“ су „могли“ да „смисле“ само <u>болесни</u>, <u>извитоперени</u> умови. И, што је још горе у свему томе: <u>сами</u> <u>оповргавају</u> „то“ у б/ и в/.

4/ <u>ЗАШТО</u> *„*<u>ДВА</u>*“* <u>ЛАЖНА</u> *„БОГА“?*

„ДРУГА КЊИГА МОЈСИЈЕВА-ИЗЛАЗАК“: *„Ја сам Господ Бог твој...“(20.2.), „Немој имати других богова уза ме“(20.3.), „Немој им се клањати нити им служити, јер сам ја Господ Бог твој, Бог ревнитељ...“(20.5.).* **То су „најважније“ „заповести“, „божији закони“.**

„СВЕТО ЈЕВАНЂЕЉЕ ОД МАТЕЈА“: *„Тада му Исус рече: Иди од мене, Сатано, јер је написано: Господу Богу своме клањај се и њему јединоме служи“(4.10.), „А он му рече: Што ме зовеш благим? Нико није благ осим једнога Бога. А ако хоћеш ући у живот држи заповијести“(19.17.), „И оцем својим не зовите никог на земљи; јер је у вас један Отац, који је на небесима“(23.9.).*

Аутори другог <u>не</u>-„бога“,„Христа“,и творци„хришћанства“, прекршили су наведене „најважније“<u>не</u>-„божије законе“,оглушили се и огрешили о„неминовно“и„једино“,од <u>не</u>-„бога наређено“. Нису поштовали <u>не</u>-„његове заповести“, желећи на силу да створе <u>лажну</u>„религију“,која је само продукт јудаизма,али у другом„паковању“,и морала је да буде„јака“и <u>не</u>-„уверљива“да би могла да парира другим„јаким“<u>не</u>-„религијама“ које су биле у успону. „Бог“ <u>ни</u>-„је“„вечан“,<u>не</u>-„несмртан“,без наследика, или да неко буде <u>не</u>-„бог“поред„њега“,јер <u>ни</u>-„је“„једини“. То <u>ни</u>-„је“ и „заповедио“. Али, како да сви будемо поклоници јудаизма, када имамо потпуно различита порекла? А одакле нам друго порекло,када све„почиње“од„Аврама“и„Давида“? Ко смо, ако нисмо

„Аврамови“и„Давидови“? Како да будемо и њихови, када нису постојали? Како су „хришћани“,који се не обрезују,постали другачији од„свог Христа“који ни-„је“био „обрезан“? Зашто се не обрезују кад верују у„њега“као не-„обрезаног“не-„господа свога“? Шта необрезани очекују од не-„обрезаног“,ако не желе да буду као„он“? Како им„он“ не-„верује“да верују у „њега“,а не желе да буду обрезани? Шта очекују, када не „прате“ „њега“с не-„обрезањем“? Зар није то непоштовање не-„господа свога“? То јесте непоштовање. „Поштовање“ не-„обрезања“ је „евидентирано“ у „православном“ „црквеном“ календару као про форма, али значајно наглашена на првом месту, на непристојан начин, јер је означено и као „православна“ („Нова година“), да би се обманути верници радовали томе, али не и римокатолици, који не спомињу то. „Сигурно“„не знају“за „то“.

У православном црквеном календару пише *ЦРВЕНИМ* бројевима и словима: „ П 14 1 ЈАНУАР-Обрезање Господње;Св.Василије велики(Нова година)“(наглашено накнадно), СВЕТИ АРХИЈЕРЕЈСКИ СИНОД СРПСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ ЦРКВЕ. У римокатоличком календару пише: „ 1. Јануар - СВЕТА БОГОРОДИЦА МАРИЈА. НОВА ГОДИНА – ДАН МИРА“, **где је„**СВЕТА **БОГОРОДИЦА** МАРИЈА“**написана *ЦРВЕНИМ* словима. У православном календару није означен 1. јануар као Нова година, јер је она римокатоличка по грегоријанском (римокатоличком) календару. С обзиром на то да није означена ни у загради као званична нова година, стиче се утисак да и не постоји као разлог за славље. Дакле, у православном календару нема друга нова година сем православне, 14.01.. У вези с тим, морало би да пише за тај дан великим црвеним словима, без заграде, на првом месту, јер је дочекују само„православни верници“. У том календару треба да буде на првом месту све што је„православно“,али није,јер је„важнији“чин не-„обрезања“„Христовог полног органа“,који је на првом месту, а заграђена(Нова година) јесте само споредан чин. То је посебно „важно“ за необрезане. Који апсурд и лицемерје. Која обмана. Дата је предност не-„обрезању“ у односу на (Нова Година), која је на маргинама, после не-„обрезања“,ограничена заградом,јер је мање битна. Дочек „православне нове године“јесте дочек не-„обрезања господњег“, весеље и радовање том „чину“,а сама (Нова година) јесте маска за лаковерне,који не примећују да су изманипулисани и обманути. Необрезани славе не-„обрезање“не-„обрезаног“. Сам чин обрезања јесте култни чин код верника и народа који се обрезују. То је поштовање постојеће традиције; то јесте идентитет који се мора уважавати и поштовати на прави начин. Необрезани не могу да обележавају, јер не раде то, па је свако такво привидно „обележавање“само дубоко изражено лицемерје и цинизам, а то чини само Српска православна црква(и њени„верници“), да би се некоректно, непристојно додворила**

„небеском и земаљском цару“, како би могла да оправда евентуални долазак краља на престо, без обзира што је и он необрезан, а у свету не постоји обрезан верник који верује у не-„обрезаног“„Христа“. То не чини ни Римокатоличка црква. Какав апсурд над апсурдима. Non plus ultra nonsens. Манипулаторски је убачен назив за не-„Христа“ „господ“, а не-„бог“ни-„је“„заповедио“ у (20.2.), (20.3.) и (20.5.), да ни-„је“„једини господ бог“(ЛАЖНА „ДРУГА КЊИГА МОЈСИЈЕВА – ИЗЛАЗАК“),у вечитом„леду“, у вечитој „тами“.

Правопис српскога језика, МАТИЦА СРПСКА,1994, тачка 205; Правопис српскога језика, школско издање, МАТИЦА СРПСКА, 1995, тачка 125: „Заградом се одваја придодати део текста. а. Заградом се одваја део текста који не чини органски, повезан део тока основне реченице, него има карактер допунског податка или објашњења које се умеће, односно домеће на крају ...више је код њега изражен карактер узгредне допуне“.

Правопис српскога језика, МАТИЦА СРПСКА,2010, измењено и допуњено издање, тачка 165: „Заградом се издваја придодати део текста који има карактер допунског податка, објашњења или коментара који се умеће међу остале реченичне делове, односно домеће на крају“.

Дакле, текст у загради јесте узгредна допуна; (Нова година) јесте „узгредна допуна“, „придодат део текста“, „допунски податак“, „који не чини органски повезан део реченице“: после„дочека“ и „прославе“ „обрезања господњег“,које је на првом месту,без заграде„главни чин“. „Творци“„православног календара“„увек“„рачунају“да„верници“нису писмени, да им је логика „страни фактор“. У праву су.

5/ ЛАЖНО „ХРИШЋАНСТВО“ -„БЕЗБОЖИЈА“ НИХИЛИСТИЧКА И ЛАЖНА „РЕЛИГИЈА“

„Религија“ јесте једна велика обмана, само једна велика препрека ка истини; значи намерно и тендециозно скривање и спречавање знања о истини: држи човечанство у незнању, спречава човека да открије своје блаженство у себи, своје просветљење у себи, да има поверење у себе - највећа препрека за трагаоце истине.

Лажан „бог“, лажан„Христ“, лажно„хришћанство“као нихилистичка и лажна „религија“,и „веровање“у„њих“, јесу резултат болести и озбиљног оштеће-

ња свести(ум, разум,психа), насталог услед неуочавања лагања да ни-„је“„све“ не-„створено“и не-„постало“ у бесконачном, вечитом „леду“, у „тами“,или на „сухој равној плочи-пустињи“.

Можемо да пратимо „то“ у даљем „писању“ у лажним не-„јеванђељима“:

На основу јасно,потпуно и прецизно указаних доказа у лажној не-„Мојсије -вој“ не -„књизи“да *непостојећи*„бог“ НИЈЕ„створио“ човека и свет, да нема нешто што је уопште могао да„створи“,да не постоји ни у једној не-„светој књизи“,па и у о-вом лажном„јеванђељу“,нити у било каквом обраћању свештених лица,нешто што би могло да не-„потврди“то не-„стварање“,нити не-„постојање“нечега што се„ослања“на то,сем празног,неоснованог„писања“и говорења пред„верницима“ – целовитим анализовањем понуђених текстова наметнути су логички закључци,који су довели до јасних, прецизних и потпуних ДОКАЗА да не постоји оправданост таквог„писања“,нити постојања нечега што„би“„била“„потврда“важећих догматских ставова о не-„постојању“не-„хришћанства“,које није утемељено на чињеницама него на доказано лажним „ставовима“,без теоријско-логичког покрића,без реалности и природне нормалности,с претерано наметнутим измишљеним, лажним не-„чињеницама“,што доводи у апсурд не-„постојање“те лажне не-„религије“,која јесте само вештачка творевина ни из чега, без не-„постојања“измишљеног,лажног не-„Христа“као њеног не-„темеља“, кога није „родила“непостојећа,лажна не-„богородица Марија“,измишљена као не-„потомак“„некога“„кога“ није „родио“ отац ,и свих не-„претходника“које нису „родили“ не-„очеви“у вечитом „леду“,у „тами“,па смо затечени општим апсурдом не-„постојања“таквог лажно створеног„миљеа“,који је дубоко укорењен у људе као дубока и тешка предрасуда да не постоји нешто што може да оспори то. „Верници“желе и воле да живе у илузијама и фикцијама,јер их удаљавају од тешке и заморне стварност, па свесно или не-„свесно“улазе у заблуде, које су зачињене и нафиловане шареним лажама и привидима, који су примамљиви и не-„очаравајуће“присутни. Лажно „хришћанство“ јесте „створено“ за то.

У досадашњем саопштавању *чињеница*, можемо да закључимо да ни-„је“, у претпостављеном званичном не-„постојању“, не-„бог“имао„сина свог“,„Исуса Христа“,који ни-„је“„разапет“на крст, па затим не-„васкрсао“. У таквом „стању ствари“, нормално је да се свако од нас пита да ли је могуће да не-„бог отац“„дозволи“да не-„учине“„то“ с „несмртним“не-„сином његовим“,па *„...**повика** Исус из свег гласа: Или,Или,лима савахтани? То јест: Боже мој, Боже мој, **зашто** си ме **оставио**?“* **Матеј (27.46.),** *„А Исус опет **повика** из свег гласа, и испусти дух“* **Матеј (27.50.),** *„...**повика** Исус из свег гласа: Елои, Елои, лима савахтани? што значи: Боже мој, Боже мој, **зашто** си ме **оставио**?“* **Марко (15.34.),** *„И Исус **повика** из свег гласа и **издахну**“***Марко(15.37.). Какав је то не-„бог отац“„који дозвољава“да тако не-„поступају“ са не-„сином његовим“? „Ћути“,и не реагује,као да не„види“то. Као да није„заинтересован“за не-„сина свог“. Или ни-„је“ „био“„сигуран“да не-„његовом“несмртном не-„сину“не могу да учине то„стварно“, зато што не-„несмртник“не може да„буде“не-„смртник“. Зашто је не-„несмртан“не-„син“*„**повикао**“***не-„оцу своме“,не „верујући“да не„жели“ да му„помогне“? А зашто би му„помогао“,када не-„зна“да с не-„несмртним“генима не-„његовим“не-„син“не-„може“све„сам“да не-„уради“? Супротно томе:***„И **повикавши** Исус из свег гласа рече: Оче, у **руке** **твоје** **предајем** **дух** **свој**. И рекавши то издахну“***,Лука (23.46.), јер је пре тога** *„А Исус говораше: Оче, **опрости им**, **јер** **не** **знају** **шта** **чине**!“***Лука (23.34.). Зашто је у овом„јеванђељу“„тражио“од „оца свога“ „**опрости им**, **јер** **не** **знају** **шта** **чине**“***и** *„Оче,у **руке** **твоје** **предајем** дух свој“***,што значи да је„добровољно“„чинио“то,а у „јеванђељима“од Матеја и Марка„проклиње“не-„оца свога“„**зашто** **си** **ме** **остави-о**?“* **? Изражено лагање. Вратимо се Римљанима и не-„догађају“. Они су„то“„радили полако“,стрпљиво не-„излажући“не-„сина божијег“„пљувању“,„лагању лажних сведока“,и не-„осуди“не-„народа“не-„његовог“. Творци(Римљани) те ујдурме су желели да покажу да ни-„је“„издајник“„Јуда“, не-„сунароник“,и да ни-„је“„народ“„судија“,„осудио“ не-„Христа“да не-„буде“не-„разапет“на не-„крст“. Тако су желели да„прикажу“ своју не-„праведност“пред светом, да би могли касније, не-„мирне савести“, да оснују лажну „религију“ у Риму, коју су на почетку„забрањивали“,па затим „дозволили“ због такве не-„снаге“ не-„духа“ не-„разапетог“,па не-„васкрслог“. Рим је желео да влада светом путем новог„оружја“, које се показало„целисходно“. Не-„бога“, не-„оца“ не-„сина“ не-„свога“,потпуно су занемарили,некажњено од„њега“,и „створили“не-„новог бога“,који је био измишљена„визија“римских превараната и манипулатора. Ус-**

пели су с том„визијом“,која је путем илузија,фикција и заблуда људи,почела да „живи“ „пуним плућима“и незадрживим замахом, а творци су задовољно трљали руке и, уз вино и печење, прослављали постигнуто. Рим је као „безгрешник“ постао владар света путем лажне„религије“,која то није била,али је постојала и постоји као немерљиво„духовно благо“преваранатa и манипулатора. Не-„Христ“је„постао“не-„господ наш“ поред не-„бога“, који ни-„је“„вечан и једини“. Да ли има бар један пример у историји да је краљев син,принц, постао краљ истог краљевства док ј отац краљ то и даље, пун снаге и способан да влада? Догађало се да се краљевство подели, па да син постане краљ другог краљевства, или да син убије или свгне оца, као што се догађало у српској историји,па да постане краљ тог краљевства. С обзиром да ни-„је“„бог једини и вечан“, по том„неизмењивом“ основу није могло и смело да се„догоди“ не-„стварање“„другог бога“поред„њега“, јер је рекао *„Ја сам Господ Бог твој“, „Немој имати других богова уза ме“, „Немој им се клањати нити им служити, јер сам ја Господ Бог твој, Бог ревнитељ“.* **С обзиром да је Римско царство постало непосредно пре не-„распећа“и не-„васкрсења“(први цар Октавијан Август, владао од 31. г.п.н.е. до 14. г.н.е.), настојало се и успело у време Октавијана да се догоди„„то“: да буде нешто потпуно ново, да све „почне“ од тада, да свет осети и добије прекретницу и ново „усмерење“, да све буде „пре Христа“, „у време Христово“и„после Христа“. Тако смо добили нове„историјске периоде“, нове „миленијуме“, нове календаре, у које су „уградили“ Јулија Цезара (јул) и Октавијана Августа(август),и створили изреку„сви путеви воде у Рим“,а„Рим“јесте тада био не-„религијски“и данас јесте не-„верски“центар и не-„верски“ не-„владар света“.**

Цар римски је наредио да се назначи у књигама да је„Христ“„цар“,пре „распећа“и „васкрсења“ – *Матеј :* „*Гдје је цар* *јудејски који се роди?...“(2.2.),„...онда Исус посла два ученика“(21.1.), „Кажите кћери Сионовој: Ево Цар твој иде...“(21.5).* Тако је означено да цареви и краљеви на земљи потичу од „Христа цара“, од новог „господа нашега“, да су „од њега дати“ да владају, као следбеници „цара небеског и земаљског“, „ сина божијег“,па су у ту сврху аутори„јеванђеља“додали немерљиву лаж *„... Исус реч е им говорећи: Даде ми се свака власт на небу и на земљи“(28.18.),***што би требало да значи да је постао једини„бог“,јер би у том случају „његов отац“ абдицирао, да се „повукао“с „функције“ „јединог бога“, и отишао у „заслужену пензију“. Непредвиђено и несмотрено, појавио се нерешив проблем. У новог„цара небеског и земаљског“ верује само 1/4 човечанства, док у„пензионисаног“ „бога“ верује 3/4 човечанства. Како је могуће да је „цар небески и земаљски“ „једини бог“ за само 1/4 свих људи на земљи? Како је могуће да се појави и толерише толика дрскост и немерљив безобразлук аутора „јеванђеља“и свих не-„књига“које се односе на тог такозваног„цара небеског и земаљског“, да**

сви други ћуте и трпе ту немерљиву лаж? Али, постоји толеранција у свим религијама, јер свуда постоје цареви и краљеви у свету, који користе ту привилегију да буду „дати“ и подржани од„цара небеског и земаљског“, јер су тако духовно подржани као„његови“ „следбеници“,без било чијег права да их мења, сем„добијеног права“да буду наследни у оквиру своје „божанске лозе“. Дакле, то све одговара само „божанским лозама“ и њиховим симпатизерима, посебно црквама, како би лаковеран народ могао што више и што јаче да буде подјармљен и притиснут да верује у невероватно. Све то подсећа на веровање у лажног цара Шћепана Малог(Његош: „...Никакав занат није кориснији међу простадијом и незналицама као што је врача. Где прости пук вјерује у урок и машту, у сугреб и чару, у вукодлаке и вјештице, танце и море, ту се смијеша лијечење с гатањем, народ тражи ко боље рожденик отвара и находи узроке,трајање и лијек немоћи...капетан Маински...патријарх Пећки...Јакоб Луцински...као генерал руски...архимандрит...два калуђера манастира...који су били познати сплеткари...синовца владике Сава...архиманд рита ... имамо лијеп скуп личности, који су сачињавали добар „ортаклук“... да са своје стране нешто поради и допринесе за постигнуће једног одређеног циља ... да се споразумно и одреди тај циљ, да га се на неки начин згодно заобли ... да буде добро примљен од јавног мнијења, а у сваком случају од простих маса које не праве разлику између привидности и стварности. Требало је дакле изабрати једну способну личност, која би могла играти главну улогу, а другима одредити споредније улоге... али сви опет теже к опћем плану, који би имао послужити намјери свијех ... да је почео ширити кроз народ вијест, да непознати странац није нико други, него баш главом руски цар Петар III ...Ту лаковјерност добро је искористио Маински капетан Марко Тановић са својим гостом. Он је, тајно, а затим све отворенније ширио вијест, да је тај „видар“ главом цар Петар III и да је из Русије... био справан заклети се, ако то устреба, а тако и калуђер Тодосије Марковић, а и Поповић, залажући своју главу, да је непознати (Игното) главом руски цар Петар III...Али пошто цар Петар III није имао никакви мадеж на лијевом образу, стога су они наговорили Непознатога, да покрије тај свој мадеж с једним завојем... И напокон архимандрит Василије Љубиша и архимандрит Грегорије Дрекаловић, са браћом Марком и Давидом Радановићима, сакупљали су присташе у Поборима, Маинама и Браићима, те у Паштровићима и у пространом Грбљу...А Грбљани су се били толико занијели, да су у Грбљу развили једног дана руску заставу, у почаст „цара Петра III”…“**).**

„Остваривањем“<u>не</u>-„распећа“и <u>не</u>-„васкрсења“, творци су хтели, и успели, да створе тог <u>не</u>-„цара“као <u>не</u>-„господа нашега“,који <u>не</u>-„ће“бити немерљиво јака сила у подршци„царева“и„краљева“. Зато <u>лажно</u>„хришћанство“(цркве,храмови,катедрале,и њихови„службеници Христови“) гаји немерљиве симпатије према њима. Крв њихова није „обична“људска,него„необична богољудска“. Њих не бира народ, не може нити сме да чини то, јер не сме да се меша у „Христово“. Крв им <u>ни</u>-„је“„плава“,необично „нео-

бична“,„ретка“и„јединствена“,а свештеници у црквама,храмовима и катедралама приносе и нуде да сркнемо вино црвено, као „крв Исусову“,и тиме нас присиљавају да будемо крвопије, па нам нуде парчиће хлеба или некакве округлице као„тело Исусово“, присиљавајући нас да будемо канибали, јер прождиремо део „тела Исусовог“, па се у свему томе јавља недоумица – како нам нуде црвено вино као црвену „крв Исусову“, а „његови“ не-„следбеници“на земљи,„цареви“и„краљеви“не-„имају“„плаву крв“? Зашто се не-„разликују“боје„једне крви“? Свака литургија у нашим „православним црквама и храмовима“садржи по неког Намањића или неког од чланова њихове фамилије. Патријарх српски обавезно крсти принчеву децу и унуке. Залаже се, као и остали „црквени“ не-„великодостојници“, „крунски савет“и неки „књижевници“, лицемери, за повратак принца Карађорђевића на престо, заборављајући колико злочина је учињено у оквиру краљевских династија, да су ти Карађорђевићи „затрли семе“династије Обреновић да би се домогли власти. Да ли тако означавају да је то нормално, оправдано, и од „Христа дато“? „Цркву“ не интересује народ само као „Христово стадо“, већ као масовне следбенике једне невероватно остварене погрешне идеје о понизности људи до нивоа озбиљног омаловажавања и немерљиве зависности од нечег што је толико погрешно и грешно.

„Исус“је као„цар“означен и у 25.34; 25.40; 27.11; 27.37; 27.42.(„Матеј“); 15.2; 15.9; 15.12; 15.18; 15.26; 15.32.(„Марко“); 23.3.(„Лука“); *„А он им рече*: *Цареви народа господаре над њима и властодршци њихови називају се добротвори“* („Лука“ 22.25.). Немерљиво понижавање народа.

Теократија увек, и данас, тежи и успева да створи „симфонију“ цркве и државе, како би у погодном тренутку довела до горућег апсурда да не можемо да опстанемо ако немамо краља,јер нам ни-„је“ тако„одредио“не-„Христ“, универзалан не-„цар небески и земаљски“. „Православци“ су иначе вековни поданици царстава и краљевстава, па им неће то „пасти“ тешко. Раније, сви који нису веровали у не-„Христа“ били су прогањани, проглашавани за „невернике“, „нехришћане“, па су убијани у разним погромима. Цар Јустинијан Велики је 529. г.н.е. затворио Платонову „Академију“ јер се супротстављала лажној„хришћанској религији“: није говорено о„хришћанству“као „варијацији апсолутне истине“,већ као *искривљењу истине*, што треба искоренити како би истина поново„живела“,што је довело до изражене *јерезе*. Укинуо је све нехришћанске школе, па се религијско мрачњаштво спустило на Европу. Тако су почели зачеци *католичке инквизиције(„црквени суд“)*, која је прешла у пун „замах“ у време папе Гргура IX (1227-1241). Најзлогласнија и најопаснија је била *шпанска инквизиција, посебно деловањем и дејствовањем конквистадора* у Јужној Америци, и „црквених су-

дова“у Шпанији и Француској. Имала је пуну подршку власти. Инквизитор је био неприкосновен и био је„одговоран“ једино папи. На „суд“ је могао да изведе кога хоће,и „духовне ауторитете“веће од себе. Инквизиција је деловала брзо и драстично,да би се унео што већи страх у народ како му не би „пало на памет“ да не верује у „Христа“. Потчињавала је световну власт. Нису постојале„одбране“,„расправе“и „образложења“. Пресуде су доношене одмах, по „кратком поступку“, читане јавно на трговима или испред„црква“, где су егзекуције биле неминовне. „Оптужени“је на почетку „процеса“морао да се закуне на „јеванђеље“, како би се „покајао“, а затим је од њега силом изнуђивано„признање“,које је било „кључно“за брзо изрицање „пресуде“и њено извршење, без обзира на„покајање“, које је било само „представа“за народ, јер су тако „пресуђивали“ко иде у „рај“, ко у „пакао“; очекивано, осуђени „кривци“обавезно су „ишли у пакао“. На трибинама су у рано јутро „велики инквизитори“ „држали“ „проповеди“, које би повремено, плански,прекидали, тражећи од окупљеног народа да „потврди“ „своју веру“. После егзекуције спаљиване су кости „окривљеног“,јер се„злочин кривоверја“морао„прогнати“и после смрти, па је „био“ „изложен“ „вечном пламену и казни пакла“. Тиме је „црква“ обезбедила *пуну доминацију.* Мушкарци и жене су проглашавани за вампире и вештице, па су разапињани и спаљивани, као и нехришћанске књиге. Галилео Галилеј је према пресуди католичког „црквеног суда“ морао да се јавно одрекне Коперниковог учења, а Ђордано Бруно није хтео да га се одрекне, па је јавно спаљен 1600-те године на централном тргу у Риму.

Данас наш патријарх каже да нам„недостају цар или краљ“и парламентарна монархија,у којој би краљ био„ујединитељ народа“,а„црква“би опет имала *пуну доминацију* у држави. У залудном „храму“на Врачару звоне 49 звона кад се неко роди у„лози“ Карађорђевића. Све већа агресивност„цркве“доводи до опасности од *клерикализације* друштва, где би све било подређено ставовима „цркве“ и „краља“ (клерикализам – политичко-културна доктрина према којој би клер морао да има привилегован положај у друштву и држави, и да одлучно утиче на све економске, друштвене и политичке прилике у држави). *Ћутање* о томе учвршћује нашу *поданичку позицију*, у којој се *губи слобода личности*, *људскост*,*достојанство*, *нормалност*, што доприноси *јачању* и *развијању верског јадноумља* - *фанатизма*, које може у датом тренутку да прерасте у нежељено и погубно. Ако се то развије до те мере да доведе до настраности,до сулудог сједињавања агресивног(екстремног) национализма, шовинизма, аутономаштва и безмерно нараслог клерикализма(теократизма), може да се створи нов фашизам на нашим просторима, који не трпи другачије мишљење и ставове, што може да доведе до нове мржње и насиља над непокорнима и онима који другачије мисле и верују,или не верују, и може да доведе до нове и темељне „подлоге“ за довођење краља на престо, као

„јединог спаситеља народа“у држави, који је религијом „дат од Христа цара“, и који би „био“„спаситељ“као и његов „идол“што је „био“и данас „јесте“за цркву, заведене и залуђене „вернике“, без обзира што не постоји неко или нешто што је „спасао“, јер, у својем *непостојању* није способан за то. Ако желимо и хоћемо да и„краљ“буде тако не-„успешан“нека нам је „алал“. „Краљ“ јесте вештачка, измишљена(лажна) титула, коју су „створили“преваранти и манипулатори још„пре Христа“. Исто је и с„царем“. У лажној „Другој књизи Мојсијевој-излазак“„написане“су„десет божијих заповести“, у којима „бог“не-„децидирано“не-„каже“: *„Не прави себи идола нити каква лика; немој им се клањати нити им служити“,* што подржава и СПЦ, зашто им се клањамо и „правимо“ не-„идоле“од њих, зашто их служимо и„претварамо“у„мале богове“с „плавом“крвљу, кад нису и не могу да буду то, јер су обични људи као и сви други,и они имају црвену крв као ми,и све људске органе,и код њих смрди као код других,код нас,„обичног света“,који се не стидимо што смо обични људи,не болесно сујетни„краљеви“и„цареви“. С обзиром да *доказано не постоји„бог“,да није постојао непостојећи„син“ непостојећег„бога“, самим тим ни не-„цар небески и земаљски“,нема „оправдање“постојање „краљева“и„царева“, јер немају„небеско и земаљско“не-„покриће“. Једино их„црква“и теократија лажно„стварају“и подр-жавају.*

Постојање„краља“јесте наметање„власти“по„мери“„цркве“,као што чини то наметнутим „крсним славама“. „Краљ“јесте измишљен и „смишљен“теократски и теолошки оков верника путем државе. „Црква“перфидно,помоћу „краља“, теократије и теолагије као нихилистичке не-„теорије“,настоји да наметне,учврсти и стабилно спроведе и константно спроводи свој утицај на државу и вернике. Несмисао „постојања“непостојећег јесте несмисао њеног постојања и деловања. Али,то за њу није важно са становишта истине, јер је не поседује,не зна шта она значи нити је интересује то, већ је опседнута сујетом „отаца“који желе да „владају“људима без обзира на омаловажавање и ниподаштавање људског у њима. „Важно“је да буде „важно“ све што није важно, све што не постоји стварно, све што није докучиво нормалној човековој свести, све што може да доведе и доводи до застрањивања у „веровањима“,која уствари нису веровања већ смишљена залуђивања и застрањивања човека до мизерног „нивоа“зависника од нестварног, непостојећег, немогућег, али „њима“ „важног“да човек(верник) буде залуђен,заслепљен,заведен,обманут и отрован лудилом „веровања“у „то“,чиме је потпуно понижен. За „то“„служи“и„краљ“,који је,као и свештеници,највећи друштвени и државни паразит,који живи од„црпљења“

крви сиротиње и заглупљених„верника“,црпећи их ментало и материјално,као паразит бршљан на дрвету,који је толико незајажљив и немилосрдан да доводи то дрво до сушења. Наравно,„црква“налази своје„место“у томе,јер је већ подјармила„вернике“лажном„религијом“и лажном„вером“у непостојеће као„стварно“,од„бога створено“и од„Христа као спаситеља подржано“.

Католичка„црква“је путем „религијски“и „верски“ заглупљених „краљева“ и других „владара“ организовала „крсташке походе“ „да би се сачувао свети крст од неверника“и „других непријатеља“<u>лажног</u> „хришћанства“(„римокатоличанства“),зарад интереса „римокатоличке цркве“,која је настојала свим силама да оствари своје циљеве,па је после тешког пораза„крсташких похода“,на челу с глупим „краљевима“и„другим владарима“,њеним марионетама, „спровела“„инквизицију“, највеће „религијско“и „верско“зло над људима које човечанство познаје,зато што нису„веровали у Христа“ јер су одмах знали да„он“не постоји,и да је све о„њему“перфидно „изрежирана“фарса да би се свест људи поробила,понизила,оштетила и „поставила“у мизеран „ниво“ништавила. Људи су постали свесни ништавила „моћи Христа“,јер није „помогао“римокатоличком клеру и његовој силној војсци да победи у„завршници“крсташких похода, а били су намењени да се„покаже“ „његова моћ“. Сви ратови новијег доба јесу „производ“римокатоличког света,који,под диригентском палицом папе,жели и настоји да путем силе влада светом,да успоставља своје„аршине постојања и живљења“,користећи немерљиву силу против православног и исламског света,„поштујући“у потпуности Христове„поруке“и„заповести“из лажних „јеванђеља“,детаљно и потпуно наведене даље у овом тексту и у тексту <u>СВЕТЛОСТ</u> <u>БУДУЋНОСТИ</u>.

Народе славни,да ли је неко„видео“или„чуо“да„постоји“„негде“„сиромашан“или „убог“„краљ“,који„није“богат,који није у„свили“и„кадифи“, који„нема“све што ми немамо,који„није“у прелепом и богатом„двору“испуњеном сребром, златом, дијамантима,и свим другим„ђаконијама“које „му“ „приличе“,који„поштује“„препоруке Христове“: *„Рече му Исус: Ако хоћеш* ***<u>савршен</u>*** *да будеш,иди* ***<u>продај</u>*** ***<u>све</u>*** *што имаш и* ***<u>подели</u>*** ***<u>сиромасима</u>****,и <u>имаћеш</u> <u>благо</u> <u>на</u> <u>небу</u>,<u>па</u> <u>хајде</u> <u>за</u> <u>мном</u>“(„Матеј“,19.21.) „А Исус рече ученицима својим: Заиста вам кажем да је* ***<u>тешко</u>*** ***<u>богатоме</u>*** ***<u>ући</u>*** *у Царство небеско“(исто, 19.23.), „И опет вам кажем:* ***<u>Лакше</u>*** *је <u>камили</u> <u>проћи</u> <u>кроз</u> <u>иглене</u> <u>уши</u> <u>неголи</u>* ***<u>богатоме</u>*** ***<u>ући</u>*** *у Царство Божије“(исто, 19. 24.)***? <u>Богат</u> „краљ“,„као“„следбеник“„цара небеског и земаљског“, <u>не</u> <u>поштује</u> „његове препоруке“, као што <u>не чини</u> то ни <u>богата</u>„црква“,која„промовише“„краља“и „Христа“, и <u>сама</u> <u>учествује</u> активно у <u>кршењу</u> тих„препорука“, па се све више <u>богати</u> и постаје незајажљи-**

ва у томе, на штету„верника“,уз свесрдну помоћ теократије и државе, „спроводећи“ „то“„што“ је„зацртано“у теолагији, лажној нихилистичкој не-„теорији“о„постојању“ непостојећег „Христа“,„кога“у суштини,и овим путем доказано,не поштује, већ „га“користи као„средство“за „владавину“„верницима“(„стадом“)!?!

„Крсне славе“јесу „елеменат“владавине „цркве“над верницима, и јесу „мерило“ и „показатељ“колико та владавина„функционише“. Оне су „обавезне“за „нормалне“ и „праве“вернике, јер је„стидно“и „срамно“да верник нема „крсну славу“. Путем ње верник је „везан“за „Христа“,јер су сви„свеци“„потекли“од„њега“. Тиме су „потврђене“све „везе“с „Христом“ као „господом нашим“или „нашим господином“. Иначе, израз „господин“јесте „створен“по „мери“„нашег господина“, а „госпођа“је прихваћена као сурогат „изведен“по „моделу“ „стварања Јеве од ребра Адамовог“, што би, у „преводу“,требало да„значи“да је„створена“од „неког дела“ „нашег господина“.

С обзиром да доказано није постојао „Христ“,непостојећи„син“непостојећег„бога“,сувишно и безпредметно је„постојање“„крсне славе“као непо-требно и непристојно„везивање“ „верника“за непостојеће и лажно, јер не постоје „свеци“ као лажне „творевине“ „цркве“.

„Хришћанство“има„принцип“непрекидности„богослужења“(литургија, миса,причешћивање; боље да кажемо„христослужење“,али„им“је „јаче“кад кажу „прво“, јер тиме наглашавају да је„Христ“„бог“,јер се одвија то у„богомољи“,тј. у „христомољи“,као„телу Христовом“),јер„тиме“одржава„континуитет“ не-„религије“у свим „условима“,да се не би„догодило“да „верници“или неко други„помисли“ и стекне„утисак“да је дошло до„замора материјала“, што јесте„чисто“невероватно, јер лажи,преваре и зло не мирују и не „стагнирају“ни један тренутак, зато што непрекидно„доминирају“ „светском сценом“, а добро и доброта немају ту „привилегију“, јер,по природи ствари, нису ни у једном тренутку агресивни и значајно приметни.

„Верски обреди су принудне радње опсесивних неуротичара“. (Сигмунд Фројд)

Слично католичком инквизицијском застрашивању верника и у„православном“„јеванђељу“пише: „*Покајте се, јер се приближило царство небеско*“. С обзиром да код

католичког „црквеног суда“није опраштано„кривцима“који су се„заклињали“и „покајавали“на „јеванђељу“, већ су обавезно били жртве, кажњени „кривци“само зато што нису веровали у „Христа“, и није им се веровало у „покајање“, *која је „гаранција“за „правилно поступање“према „покајницима“у „православљу“,које је само „друга страна“ „хришћанства“? Ко ће да „опрости“„грешницима“ кад не постоје ни „бог“ ни „Христ“?*

У Уставу Републике Србије цркве су одвојене од државе, што јесте погрешно написано, јер су део државе, на државној територији, али су одвојене од државне (националне) политике и економије; немају права уплитања и одлучивања. То смета Српској православној цркви, јер нема то што жели да има, утицај на државу и у држави. Полако, на мала врата, *припрема „терен“за пуну доминацију у Србији и ван ње„где“су Срби, како би трајно„запечатила“ своје присуство у свим „порама“друштва:* улази у школство, војску, полицију и остале„поре“друштва,тако што се неки црквени празници проглашавају и„славе“као „државни“, путем „инсталирања“свештеника и непримерене литературе,која се *не„базира“*ни на једном„доказу“, *већ на потпуно измишљеним,лажним догмама, које немају „покриће“*,већ празно писање,лажну, измишљену не-„одбрану“,веровање у невероватно и непостојеће. Садашњи„амбијент“није повољан за њу,па се залаже за повратак краља и монархије,јер ће ту да нађе не-„сигурно“„ухлебљење“и *пуну доминацију, коју толико прижељкује.* Постојање „краља“ и „монархије“„биће снажан“не-„доказ“„црквеног“„настојања“да ни-„је“„то“„морало“и не-„требало“да не-„буде“„тако“,јер ни-„је“„краљ“ не-„Христов следбеник“, не-„постављен“од не-„небеског и земаљског цара“.

„Црква“,уз свесрдну„помоћ“теократије и државе, настоји свим силама и средствима да што брже,што пре,„заврши“„храм“на Врачару,перфидно наговарајући те„домаће“и стране„актере“да се„прикупи“што више народног новца за тај„судбоносан“„подухват“, да би одмах затим кренула жестока„кампања“за „повратак“„краља“, и његово „проглашење“у том „храму“, чиме би Србија постала „теократска краљевина Срба“.

Поред, или, пре тога, у Уставу Републике Србије(2006.),члан 11, пише: „Република Србија је световна држава. Цркве и верске заједнице су одвојене од државе. Ниједна религија не може се успоставити као државна и обавезна“. Те одредбе јесу „мртво слово на папиру“, јер државни врх обавезно иде на„поклоњење“патријарху Српске православне цркве, да„оправда“своје„поступке“и добије„благослов“за „чињење“, а не ради то ни према једном „великодостојнику“других „религија“, што јесте за осуду јавности, јер се тиме омаловажавају све „религије“, посебно „вере“ које нису

„православне“. Уједно, потврђују да је „православно хришћанство“„постало“једина религија-вера као „државна“ у Србији, па се у нашој јавности говори да смо„православна држава-нација“, што јесте без смисла, јер смо у Уставу „световна“- секуларна држава,али само у Уставу. Коме је још важно и битно да поштује Устав, посебно кад је на власти, и кад је под толиким утицајем„православне цркве“ и њене теократије.

а/ „РАЗЛИЧИТОСТИ“ У ЛАЖНОМ „ХРИШЋАНСТВУ“?

После јасних,прецизних и коректних доказа у претходном и овом тексту да„бог“није „створио“ човека и свет, да, на основу тога, није постојао „Христ“, поготово не по Дарвиновој теорији,„хришћанство“је настало као вештачка, лажна „творевина“, у коју верује око две милијарде људи, уверени у„спасење“, а око пет милијарди људи не верује у„њу“, и не могу да буду „спасени“, јер немају свог „спаситеља“као „хришћани“. Не-„спаситељ“се „појавио“ пре две хиљаде година да не-„спасе“људе од„грехова“ и смрти, да не-„победи“„грех“ и смрт, да не-„омогући“„вечан живот“и не-„долазак“ не-„божијег царства“, не-„царства небеског“(Јован Крститељ: Покајте се,јер се приближило царство небеско). У протеклих две хиљаде година било је небројено ратова, агресора, освајача, колонизатора,конквистадора,„црквених(хришћанских)“инквизитора, злочина, превара, крађа, злостављања, жртава, сиротиње и беде, бескућника и несрећника,што имамо и данас у свету,без промена на боље,све под„окриљем“не-„спаситеља“. Сви од њих су се молили не-„господу спаситељу“, да успеју у својим намерама, без разлике да ли су биле лоше или добре. Свака жртва је тражила и даље тражи„спасење“, да живи, да остане и опстане неповређена или неоштећена, да осећа да је неко „штити“, али је била и остала жртва и поред молитви; сваки злочинац, велик или мали, молио се и моли и данас том истом не-„спаситељу“да му„помогне“у спровођењу зла, и увек му је удовољено. Толико жртава је било и биће убудуће,а нема„спасења“. Нема човека који је спасен од зла или смрти. Нема спасених од грехова. Неко је осмислио„исповедаонице“,у којима су се људи„покајавали“,и данас се неки ту„покајавају“, верујући лажима тих који их „исповедају“, говорећи да је „господ наш“ велик и да прашта сваком ко се искрено„покаје“, да ће да„нађе мир у покајању“. На излазу из богомоље неке чека полиција и хапси прекршиоце друштвених норми, посебно закона, води их, а касније буду осуђени на робије због учињених злодела. У чему је ту поента покајања у„цркви“ и не-„опрост“од не-„господа нашега“? Боље се осећају људи који не верују у то, па су лишени таквих непотребних и сувишних страхова, који су на силу наметнути веровањем у неког кога морају да се плаше и боје („Откривење светога Јована богослова“),јер није обезбедио прокламовано„спасење“. У не-„обрезаног“ не-„Јеврејина“ не-„спаситеља“ не верују обрезани Јевреји, а верујемо ми, необрезани. Зашто тај апсурд?

Не-„теорија“„божијег стварања“човека и света јесте без основа, доказано немогућа мисија. Све што је написано,није одрживо,јер је без смисла(суштине), посебно не-„постојање“не-„Христа“као лажне „представе“и„хришћанства“као вештачке, лажне не-„религије“. Дајем себи довољне разлоге да питам све што је дефинисано у доњим поднасловима.

***б/ ЗАШТО „РАЗЛИЧИТОСТИ“ У „ЈЕДНОМ“* ЛАЖНОМ?**

Уопште у теоријама о истини каже се да није дозвољена различитост у једном, да је обавезно једно у једном,да би била истина. Лажно„Хришћанство“се „базира“на различитости у „једном“. Једна лажна„религија“,две лажне„вере“, „православна“и „римокатоличка“; две„супротстављене“лажне „вере“,две супротстављене не-„истине“у једној лажној„религији“? Свака не-„вера“„заступа“„своју“ не-„истину“. У једној истини не могу да„постоје“две различите неистине(лажи), и да се међусобно негирају. Те две неистине(лажи)„могу“да„егзистирају“само у једној заједничкој неистини(лажи). Не постоји истина у лажном„хришћанству“,већ две„супротстављене“ неистине(лажи)у заједичкој неистини (лажи). Обе не-„вере“негирају постојање„заједничке неистине(лажи)“, и међусобним непријатељским односом доказују да је тако. Ту нема истине. Све је лаж. Дакле, лажно„хришћанство“ нема истину. Којој не-„вери“и којој неистини да не-„верујемо“у једном лажном„хришћанству“,које нема истину? Зашто две различите неистине(лажи) у једној заједничкој неистини(лажи)? Зашто толика„супротстављеност“две изразите лажи у једној најизразитијој лажи које свет није још свестан? „Православци“кажу да су у„праву“,„римокатолици“ кажу да су у „праву“. Чија лаж је већа? Први,наше је„правилније“и„праведније“, други, наше је „правилније“и„праведније“. Лажи,без обзира колике су,не могу да буду„правилне“и„праведне“. Различити крстови,православни и католички; различита распе - ћа - код православног је„глава“„Христова“нагнута према десном рамену,стопала су сас -тављена с по једним клином у сваком,код католика је„глава“„Христова“нагнута ка грудима,с прекрштеним стопалима и једним клином кроз оба; православци се крсте с три састављена прста,од десне стране груди ка левој,католици се крсте целом шаком,од леве стране груди ка десној; различити „божићи“и „васкрсења“,с различитим обележјима и ритуалима,у различитим данима и различитим календарима; различите богомоље - код православаца су цркве у којима се стоји, без музике, с олтаром ка истоку, код като-

лика су катедрале с оргуљама и музиком,у којима се седи у време„богослужења“,с олта -ром ка западу; у гробовима православаца глава је окренута ка истоку,код католика ка западу; код православаца је литургија,код католика миса; код православаца свештеници се не бријају, код католика се бријају; различита одећа,посебно на главама; православни свештеници немају појас,католички имају љубичаст појас и капу; код православаца јесте патријарх,митрополити, архиепископи,епископи,владике..., код католика јесте папа, кардинали,надбискупи,бискупи,фратри... Да није тако,не бисмо веровали да је тако нешто могуће, а проповедају истог не-„спаситеља“на потпуно различите начине и различитим неистинама(лажима). Најважније у тој не-„различитости“јесте да две не-„хришћанске“не-„вере“не врују једна другој, која је у не-„праву“, која више лаже. Зашто „јесте“ једна у не-„праву“,а друга„није“? У чему ни-„је“ једна у не-„праву“,а друга „није“? Зар не-„спаситељ“не „може“да то не-„уједначи“и не-„помири“? Зашто толики раскол две лажне„вере“већ 800 година? Зашто толика не-„супротстављеност“не-„верника“,од нетрпељивости до мржње, а данас има 1,7 милијарди „католика“насупрот 260 милиона „православаца“у свету? Да ли више лаже већина или мањина? Да ли мора стално да више лаже већина? Да ли да не-„верујемо“ нетрпељивостима, мржњама и сукобима у једној лажној „религији“? Зашто постоје „такве“лажљиве под „окриљем“једног лажног „спаситеља“? Зашто је историја пуна злодела која су„католици“нанели „православцима“? Зашто данас постоји толика „поларизација“лажног„хришћанства“, да смо морали да будемо безразложно бомбардовани 78 дана од стране„католика“? Зашто немамо не-„спаситеља“бар једанпут на „својој страни“? Зашто стално губимо нешто и трпимо неправде на не-„правди нашег господа“„Исуса Христа“? Да ли нас кажњавају што славимо његово не-„обрезање“,а они не,па су љубоморни? Творци лажног„хришћанства“и њихови„следбеници“„тешко“ су се„огрешили“о не-„божије заповести“,„створивши“другог, јединог, лажног „господа нашега“. Можда је зато горео Хиландар, као највећа „православна“ не-„светиња“. Како би, иначе, могао да гори ако је не-„намењен“„Христу“, и не-„заштићен“његовом не-„заштитом“,као не-„спаситеља“? Зашто раскол лажног„хришћанства“, ако не као не-„божија казна“, да се међусобно крвимо и мрзимо, да се међусобно кажњавамо и тешко трпимо? Зар није последица те не-„казне“данашња поларизација света изазвана лажима у лажном„хришћанству“, као најјаче сукобљавање „православља“и„католичанства“, као сукобљавање најјачих, путем ратова,„хладног рата“,„сукоба ниског интензитета“, међусобних санкција, и много шта још?

Раскол је „начет“ 1054.год. међусобним „изопштењем“ папе и патријарха из цркве,

због њихове претеране сујете ко ће да буде „главни“; несугласице ко је „наследник Рима“; сукоб око „светог тројства“, како га „поређати“; католици користе у катедралама хлеб без квасца, православци у црквама хлеб с квасцем; папа се прогласио за „божијег сина“; католичка црква инсистира на „недељној служби“, православна према вољи верника; католичка црква је измислила „рај“ и „пакао“како би се народ покорио; обе „цркве“ фаворизују „аспект смрти“(*„Који воли живот свој изгубиће га, а ко мрзи живот свој на овоме свијету сачуваће га за живот вјечни“, „Свето јеванђеље од Јована“,12. 25.)*; католичка црква је спаљивала људе као ђаволе и вештице, православна није; католички свештеници су у „целибату“, тј. уздржавају се од сексуалног живота са женама, православни не; католичка црква инсистира да се стрикно примењује латински језик, како обичан народ не би могао да тумачи црквене књиге, да не би открио лагање; католичка црква је организовала и покренула крсташке походе да би се Словени уништили или покатоличили – покатоличене су словенске краљевине од којих су настале Чешка,Пољска и Словачка, покатоличене су источна Немачка, Аустрија и Мађарска; католичка црква је 1229.год.забранила „библију“да обичан народ не би могао да је тумачи по својој вољи; католичка црква је попримила милитаристичко-експанзионистички облик, не-„вера“ се користи за освајање територија, наметање власти и културе, и тако је поставила темеље освајачке политике.

Раскол је почео и у„православној цркви“(„православље“); раскол између Московске и „васељенске“ патријаршије око „признавања“ самопрокламоване„аутокефалности“ Украјинске„православне цркве“; „Српска православна црква“(СПЦ)подржава Московску патријаршију; раскол између СПЦ и „будуће“ „Црногорске православне цркве“.

Папа Григорије Велики је 590. године„прогласио“„седам смртних грехова“,у које спада *гордост(охолост,сујета,понос),* која означава„узвишен“однос према себи,потцењивачки однос према другом, препотентан човек,пун себе,сматра да је најбољи,прецењује своје могућности и ствара осећај надмоћности у односу на друге,похлепа за славом,успехом и важношћу. Таква су сва свештена лица, јер желе и траже да их ословљавамо с „оче“*/ *„Тада Исус рече народу и ученицима својим...“(Матеј, 23.1.), „И оцем својим не зовите никога на земљи; јер је у вас један Отац, који је на небесима“(Матеј, 23.9.)*/, **и пружају десну шаку у висини свог стомака да је пољубимо у надланицу, толико се сагињући(клањајући се), да бисмо показали колико смо им покорни, а они охоло посматрају наше понижавање. Тако се својевољно понижава и председник државе. Замислимо попа висине 170 цм и верника висине 200 цм; поп поставља десну шаку у висини свог стомака, што је око 120 цм, што значи да тај верник мора да сагне(спусти) главу 80 цм. Сматрају и понашају се тако сујетно,охоло, уверени да су„једини“***/ *„Немој им се клањати нити им служити...“(„Друга књига Мојсијева-излазак“, 20.5.)*/. **Та *гордост(охолост, сујета,понос)* довела је до раскола „хришћанства“ („православља“ и„католичанства“),**

доводи до раскола„православља“данас. Присилили су„вернике“ да гледају фреске у „црквама“као„иконе“,измишљене„ликове“од стране„сликара“ . Наметнули су нам измишљене„свеће“као„крсне славе“/*„Не гради себи лик резан нити какву слику од онога што је горе на небу,или доле на земљи“(„Мојсије“ 2; 20.4.), „Немој им се клањати нити им служити...“***; СПЦ, 2. : „Не прави себи идола нити каква лика; немој им се клањати нити им служити“/.* Крајње непоштовање човека показују када у„црквама“ из некакве посуде узимају и дају„причест“ једном кашиком, директно у уста, па је враћају у посуду, и тако редом, без мењања или дезинфиковања; својом руком (палац и кажипрст) дају„причесне округлице“директно у уста свих присутних верника.**

„Доклегод свештеник,тај,по свом занимању,уништавалац,клеветник,тровач живота,важи још за „узвишену“врсту човека,неће бити одговоран за питање: шта је истина? Истина је већ обрнута на главу ако као заступник„истине“важи„адвокат“ ништавила и ништења...У чијем телу кола теолошка крв,тај сучелице свих ствари стоји наопако и нечасно...Потпун недостатак психолошке чистоће код свештеника ...свештеник јесте лажан, јер је болестан: његов инстинкт захтева да истина ни на којој тачки не задобије своје право...Победоносно држање ових болесних духова,ових епилептичара појма, утиче на широке масе... „Истина је ту“: то значи тамо где се чује,где свештеник лаже...све зависи од циља за који се лаже...најпорочнија људска врста је свештеник... “, Фридрих Ниче „Антихрист“.

Приликом сусретања с поповима, нормални људи су одувек имали изражену одбојност према њима као лажовима и баксузима, па су се хватали за дугме, ако су га имали, или су криомице пребацивали кажипрст преко средњег прста, како би„спречили“ баксузлук. Ловци, риболовци и ратари, посебно риболовци, страховали су да сретну попа када су ишли да заврше почет посао.

Докле залуђивање„верника“и празно„веровање“, кад се „цркве“ међусобно„крве“ око превласти због изражено болесних сујета„црквених отаца“,на не-„очиглед“„свог“ не-„Христа“? Таквим понашањем и односом према не-„Христу“показују и доказују да не верују у „њега“; „он“им је само„покриће“за„владавину стадом“,заслепљеним и залуђеним „верницима“.

С обзиром да„православци“немају корист и осећање не-„помоћи“ не-„спаситеља“, сем празних флоскула патријарха и свештенства, добро би било да„га“се одрекну,можда ће им бити боље без„њега“, без непотребне еуфорије не-„веровања“у„неког“ ко не постоји, ко није у могућности да помогне, јер непостојањем није способанда то чини, да престанемо да се заваравамо немогућим и неизводљивим, да се окренемо себи и нама

без стварања привидних сопствених празнина и немоћи без неког, а тај неко јесте нико, јер је празан, без душе, без осећања моћи да помогне немоћи, без постојања непостојећег, без осећања да га неко треба и стално дозива у молитвама и обраћањима у„црквама“и„храмовима“, да се једном за свагда ослободимо зависности од нечије привидне а нестварне не-„снаге и моћи“,да се ослободимо наметнутих и непотребних не-„духовних“ стега и окова, да себи дамо снагу могућег и стварног, да себе створимо као сопственог„бога“који је у нама,који нам даје снагу и моћ,које нам неће други црпити и узимати, и понижавати нас, јер ћемо веровати у себе, волети себе и друге, градити љубав и разумевање,бити свој у себи и не дозволити да нас разни преваранти и манипулатори доводе у такве и сличне тешке *илузије,фикције и заблуде* које нам само штете и понижавају природног човека у нама. Ослободимо се еуфоричног и од „црквених“„отаца“наметнутог папагајског не-„правилног“изговарања„Христос се роди“, „ваистину се роди“,„Христос васкрсе“,„ваистину васкрсе“,јер су доказане флоскуле. Нема неразведених бракова не-„освештаних“у„црквама“,уз речи„што господ наш састави,да човек не растави“. Новорођенче се не крсти већ именује, добија име. Зато није крштеница, него извод из матичне књиге рођених. „Крштење“у „цркви“ нема сврху ни смисао. Аутори не-„светих књига“су створили немерљиве апсурде,које су наметнули путем разних не-„духовних“притисака,а „црква“ је,као„главни“учесник у томе, допринела и даље доприноси да се веровање у нестварно,невероватно и лажно, шири и учвршћује у наиван народ, који слепо верује у све што им „они“ кажу, јер чине „ТО“ умешно и вешто.

Патријарх српски каже: „Чувајмо православље“,не спомињући „хришћанство“,јер је„тамо“и„католичанство“,„супротна страна“(„непријатељ“)„православља“. Ту нема истине. Постоји само„нахушкавање“„православних верника“против „римокатоличких верника“као „непријатеља“„православља“. Да ли је то „православна духовна традиција“? За њега је већа не-„истина“, већа лаж у 260 милиона „православаца“, 1/8„хришћана“. Апсурд. Посебно је важно да се уочи како с радошћу и с „поносом“ наглашава„важност“„прославе“и„обележавања“ 800 година „аутокефалности“, „самосталности“не-„православља“у односу на не-„католичанство“, као да се„ослободило“„куге“или„сличне“„заразе“, у једном, заједничком лажном „хришћанству“. То додатно доказује да„хришћанство“ нема истину,јер патријарх наглашено даје „у знање“да је„једина“неистина(лаж)у„православљу“и да је„оно“„једино“„право“,лажно,„хришћанство“,без„католичанства“, које је, по том „основу“, „мања“лаж. Сам доказује да је „хришћанство“ лаж, јер у „једној“ не-„истини хришћанској“могу једновремено да не-„пос-

тоје“потпуно супротстављени„православље“као неистина(лаж) и„католичанство“као неистина(лаж), а, с друге стране, римокатолици, на челу с папом као не-„божијим сином“,тврде да је неистина(лаж)„њихова“,и није се догодило, нити ће се догодити, да кажу да је бар мали део неистине(лажи) на страни„православља“,јер су убеђени да је њихова неистина већа лаж.

Не постоји истинска „препорука“„цркве“о „јединству“у „православној вери“,јер„сама“„живи“у непомирљивом расколу с„римокатоличком црквом“ у „оквиру“једног лажног „хришћанства“!!! Зато то лажно „хришћанство“нема „јединство“ те лажне „религије“, јер има потпуну супротстављеност две своје лажне „вере“о „истом“ „Христу“,што доказује да су све „проповеди“о „њему“-лаж !!!

Највећи лажови - „црква“, „краљ“, преваранти и манипулатори, и сви остали лажови – јесу тешки паразити, коров човечанства, јер „негују“,спроводе и одржавају лажи о не-„постојању“ лажног не-„бога“ и не-„Христа“, „изниклих“ „у“ или „из“ бесконачног, вечитог „леда“, у „тами“, или „на“ „сухој равној плочи“, без воде и топлоте на себи!!!

в/ ЛАЖНА *„ФИЛОЗОФСКА“ „ОДБРАНА“* НИХИЛИСТИЧКЕ *И* ЛАЖНЕ *„РЕЛИГИЈЕ“*

ФИЛОЗОФИЈА*, наука; наука свих наука; највише интелектуално стање свесног,темељ умности и разумности, највиша свесна интелектуална веза са стварношћу, постојањем, знањем, вредностима и језиком; највиши ниво разума; темељ свих наука, јер свака од њих мора да има филозофске претпоставке своје концепције; љубав према мудрости и сама мудрост; сваки облик рационалног свесног истраживања који настоји да нађе прин -цип бивствовања или постојања; фундаментално тражење и налажење основних феномена човекове егзистенције; насупрот„религији“, која се заснива на идејама и догмама о непостојећем, нестварном и измишљеном, филозофија настоји да омогући и пружи рационално и реално објашњење својих ставова на темељу постојећег,јер је једино тако стварно,уверљиво,*истинито*. Путем својих најбитнијих грана(дисциплина) – *еписте-

мологије, **науке о сазнању стварног и могућег(episteme – сазнање),** ***гносеологије***, **науке о знању стварног и могућег (gnosis – знање) и** ***логике*** **(изучава методе мишљења и испитивања; наука о принципима истинитог мишљења), тражи и налази** ***истину***.

ФИЛОЗОФ **- мудар човек с** ***истинитим знањем***,**који је посвећен тражењу и налажењу** ***истине*** **о природи, човеку, свету и животу (** ***„Ако филозоф верује да постоји бог, онда ће настојати да истински то истражи и докаже“***, **Келсос;** ***„Ако се филозоф дефинише као онај који воли мудрост,као онај који трага за истином,човек у потрази за знањем,неће ли га тада занимати крајњи узрок свих ствари?“,*** **Платон).**

Филозофирање,мудровање,умовање, мишљење и тражење истине о природи,свету и животу,тражење и осветљење смисла (суштина), тј. правилност мисли и њима успостављање праведности долажења до истине о природном, рационалном и реалном.

„Филозофирати,мудрост волети,у дело приводити и остварити, јесте за човека и свет сазнајним и стваралачким вредностима, истинама, лепотама и добротама човечним постојати. Филозофирати јесте хуманизовати и очовечавати“, **Непознат аутор.**

„Теолагија“, теократија, сви који су и све што је повезано с њима или је у њима, немају додирне тачке с филозофијом и њеним гранама(дисциплинама), јер је њима то страно, далеко од тог неразума и неразумног, које не може и не жели да схвати и прихвати ***апсолутну истину да нема„бога“као измишљеног,нематеријалног,непостојећег и надасве лажног „духа“, „његовог“измишљеног,нематеријалног,непостојећег и надасве лажног„сина“„Христа“,као„плод“ непостојећег „духа“, да је„хришћанство“лажна „религија“, заснована на лажима о „постојању“нестварног као„стварног“. „Постоје“ лажни не-„теоретичари“и лажни не-„филозофи“који намећу и„спроводе“ лажи о„таквом“не-„постојању“,или не-„бране“непостојеће, и лажно „хришћанство“ као нихилистичку и лажну„религију“, „насталу“ на***

лажима *о* ***не****-„постању“и* ***не****-„стварању“у* ***бесконачном****,* ***вечитом*** *„****леду****“, у „****тами****“.*

„Хришћанство се назива религијом самилости…самилост је пракса нихилизма…самилост наговара на ништавило…непријатељска према животу…непријатељ живота…Аристотел је…у самилости видео болесно и опасно стање…Ништа није нездравије од хришћанске самилости…“, Фридрих Ниче „Антихрист“.

Додајмо „Христове“„поруке“„самилости“према злу, злима, убицама, злотворима свих врста, прогонитељима и мучитељима недужних и несрећних жртава, што би жртве требало да „поштују“и „спроводе“: *„А ја вам кажем:* ***Љубите непријатеље*** *своје,* ***благосиљајте оне*** *који вас* ***куну,чините добро*** *онима који вас* ***мрзе*** *и* ***молите се*** *за* ***оне који вас вријеђају*** *и* ***гоне*** *“ („Матеј“5.44.),* ***… „Бескрајно“изражена„самилост“,али не према жртвама, јер су „скрајнуте“као безвредан део„стада“. „ТО“је само мали, најситнији део„хришћанства“, бескрајно нихилистичке и лажне „религије“.***

НЕ-„филозофи“лажног „хришћанства“ јесу посвећени лажном представљању непостојећег,нестварног и измишљеног као не-„стварног“. Ти не-„филозофи“не-„бране“ ту лажну„религију“нападајући све што је противно њеним не-„погледима,усмерењима и чињеницама“. Све што задире у суштину непостојања непостојећег и у откривање забране непостојећег над постојећим и реалним,сматрају за противно не-„успостављеном“ непостојећем и илузорном, јер ни-„је“„то“,као такво,не-„светиња“за генерације које су залуђене илузијама, фикцијама и заблудама, па свако такво противљење називају *„деструктивним нихилизмом“, „ништавилом“,* који ремети *„васпостављено“.* НИХИЛИЗАМ настаје од латинске речи *nihil,*која значи *ништа,* и јесте не-„филозофско“ не-„становиште“ које пориче могућност *сазнавања истине,* негира постојеће позитивне вредности, норме и идеале, реалност и све у њој, обара нормално успоставне односе, и„егзистира“као привремено или трајно стање не-„мишљења“, у зависности од „стабилности“ „ставова“ којима се не-„брани“ и од отпора реалности и чињеничког стања, што јесте темељ за доказивање погрешног односа тих не-„филозофа“, јер заменом теза покушавају да не-„докажу“ не-„постојање“ непостојећег и апсурда као не-„стварност“,не-„постојање“непостојећег које је плод преваранатa и манипулатора, „настало“без реалног основа,без смисла не-„постојања“. Као не-„теорија“спречавања долажења до *истине, нихилизам* јесте деструктиван и погубан за *њу.* „Хришћанст-

во“,лажна„религија“, јесте противно сазнавању и знању *истине* о„Христу“, „његовом“не-„рођењу“, не-„разапињању“и не-„васкрсењу“, јер је догмама и догматиком то„одређено“као не-„вечна истина“тј. вечна неистина (лаж). „Хришћански“нихилизам јесте грчевито стање кризе негативног,непостојећег, недоказаног, празног и недоказивог, неразумног и неразумљивог, а не-„постојећег“ у не-„свести“ превараната и манипулатора, у односу према позитивном, реалном, постојећем,доказивом и доказаном, разумном и разумљивом нормалном разуму. Ти не-„филозофи“кажу да је све ван„хришћанства“„мрачно ништа...нихилизам...ништавило које обележава одсуство свих вредности као и онај осећај да у нашим животима, па ни у васељени, ништа нема смисао...хришћанство јесте афирмација живота, бића и вредности против негације...да се у оној најплеменитијој хришћанској духовној традицији светаца и мистика крије лек за тај проблем нихилизма... Ако изгубимо првобитни увид у нашу слободу, која има не само хришћанске...корене... сечемо грану на којој стојимо. Свака озбиљна филозофија треба да дефинише човека као слободно биће...“.

Такво не-„мишљење“је„презентовано“у Институту за европске студије у Београду и у Матици српској у Новом Саду,а дато у интервјуу за лист„Политика“с насловом „Хришћанство,лек против нихилизма“(петак,29. март 2019.). Какво „просвећивање“?!? Није схватљиво нормалној(здравој) свести да научне институције, које се баве реалним постојећим научним истраживањима на темељима стварног постојећег и доказивог, дозволе да један не-„филозоф“,обичан„дириговано“лажов, занесен лудилом лажне „религије“ „просипа“„инвазију“(„агресију“) лажи и увреда достојанства реалног и постојећег, чиме директно у лице говори присутним „конзументима“тих глупости да су ноторне будале, а да они то не увиђају. Вероватно су му упутили дуг аплауз одобравања таквих будалаштина, којих нису били свесни услед незнања природног и реалног.

Можда бисмо могли да„разумемо“да се такав и други лажови појављују у„амбијентима“где се „стварају“професионални лажови(попови,свештеници,теолази,веролази, теократи,бирократи,технократи,полтрони,...),који желе себе да„дограде“,да „прошире“ не-„знање“„изграђено“на лажима, да„усмере“даља „деловања“на „пољима“лагања, што им„приличи“према„професијама“, али не бисмо нити треба да схватимо да се као такви,доказани лажови о не-„постојању“непостојећег,нестварног ,непроверљивог и недоказивог,неприродног,измишљеног-фиктивног,несхватљивог здравом уму и разуму, здравој свести, појављују у срединама људи који се баве наукама на принципима природног,стварног,доказивог и проверљивог, и да ти исти људи, „научници“и разни „научни радници“, пристану да им такави лажови уопште прићу на мање од километар, да „просипају“такве „религијске“и „верске“будалаштине, и, што није схватљиво здравој

свести,да верују лажима о не-„постојању“непостојећег и лажног,не-„створеног“и не-„посталог“ у бесконачном, вечитом „леду“, у „тами“. Какав тежак апсурд-non plus ultra nonsens(невиђена будалаштина).

„Хришћанство стоји,такође,насупрот свих духовних постигнућа – само болестан ум може да се употреби као хришћански ум,оно стаје на страну свега идиотског...болест припада бити хришћанства,мора и типично - хришћанско стање, „вера“,да буде облик болести,и све праве,ваљане,научне путеве до сазнања црква мора да одбаци као забрањене путеве...пракса нихилизма...наговара на ништавило...“, Фридрих Ниче „Антихрист“.

Лажно„хришћанство“(лажна„религија“), настало на лажима, развијено на лажима,и опстаје на лажима, под тим тешким бременом лажи морало је да се распадне на два дела, на две лажне међусобно непремостиво супротстављене „вере“, две лажи које се „такмиче“у лажима о непостојећем, лажном Христу, стварајући непомирљив раздор међу „верницима“ чија лаж је „уверљивија“, чији је „исток“чији је„запад“, ко је„правилније“„усмерен“, ко се „правилније“ „крсти“, зашто „миса“а зашто „литургија“, зашто да се„крстимо“лево а зашто десно,зашто су различита „тела Христова“(„црква“), зашто...зашто...зашто, и све то „натоварено“на „плећа“и не-„свест“занесених,залуђених,заблуђених „верника“,омађијаних и хипнотисаних лажима преваранатa и манипулатора свих врста и нивоа, опијених сувим пијанством, да би могло лакше да се манипулише њима, да буду „покорни“„верници“,и да „савесно“и „здушно“прате и прихватају све што им се „сервира“као „духовни“отров,тежак терет и озбиљно оштећење свести.

Дакле,свет,по њиховом не-„мишљењу“, не може да постоји ван„хришћанских вредности“. Сви нехришћани, а има их пет милијарди у свету, јесу једно„мрачно ништа...ништавило које обележава одсуство свих вредности...ништа нема смисао“, јер су „носиоци“ „нихилизма“,који није„по вољи хришћанства“. Ако је„хришћанство“„афирмација живота, бића и вредности“,да ли су сви нехришћани без те„афирмације“,да ли су безвредни људи,који немају и не знају шта је то,а„хришћани“не-„имају то“? Ако„свака озбиљна филозофија треба да дефинише човека као слободно биће“, то ће сигурно да учини ван утицаја лажне„религије“; каква је то слобода ако не може да живи и одлучује ван те лажне„религије“, окован веровањем и притисцима не-„духовних“не-„отаца“, који

то помно надзиру и оцењују? Ако будемо имали„грану на којој стојимо“, сигурно ћемо да паднемо с ње и да је не сечемо: боље и сигурније је када седимо на њој. „Они“забрањују „верницима“да питају и да се питају. „Верници“стоје или седе у „богомољама“ („христомољама“),гледају у нестварне ликове не-„икона“и слушају свештена лица, не-„духовне“не-„оце“,шта „говоре“читајући текст испред себе, не разумеју њихово мрмљање, али су ту, јер другачије нису верници. Не смеју да питају нешто ван не-„васпостављеног“, јер ће постати непослушници, без„правог“веровања у свог не-„господа“, чиме ће, можда, постати „нихилисти“. Да ли су свих пет милијарди људи у свету, који нису„хришћани“,одмах и„нихилисти“? „Хришћанство“јесте изразито агресивна лажна „религија“,јер жели и настоји да све подведе под своје„аршине“. *НИХИЛИЗАМ* јесте однос „хришћанства“ према свему што може и хоће да открије и докаже *истину* о нестварном, непостојећем и измишљеном. „Верници“су доведени у стање у којем нису„свесни“свог не-„свесног“и разума, доведени у стање зависности, до понизности и омаловажавања људског у њима,до урушавања достојанства,јер су постали роботи који су ту да верују, али да не питају и да не мисле ван „тога“, да не ометају тај „хришћански“ *нихилизам*, који је вековима, и данас, једно мрачно ништа; који је путем својих инквизитора и разних западноевропских колонизатора и конквистадора,римокатолика,покоравао и поробљавао људе на разним странама света,силом„утеривао“ католичанство, пљачкао их и богатио се стварајући немерљиво сиромаштво других у име те лажне„религије“и не-„спаситеља“,сигурно под изговором – *не треба да живите у свету у којем сте, у бледуњавом „мрачном ништа“,већ у новом свету,у „светом хришћанском“ мрачном ништа, у којем ћемо да вас понижавамо, покоравамо, пљачкамо, злостављамо и убијамо,а наш,ускоро и ваш не-„спаситељ“не-„ће“да вас„спасе“од„грехова“и смрти*. Мрачњаштво над Европом и светом надвило се дуг низ векова, када је забрањивано све што није„хришћанско“,када су убијани и спаљивани људи који нису хтели да буду„хришћани“,који нису хтели да читају не-„свете књиге“,који су хтели и настојали да реалним и рационалним чињеницама докажу и покажу да је човек постао од природе, да је природно, не„божије“биће,да је свет постао природним не „божијим делом“,да је све што постоји феномен природе,да несрећнике није створио не-„бог“, већ природа: зашто би несрећници били не-„божије дело“,ако је не-„бог“ не-„свемоћан“у не-„стварању“и не-„опстајању“„свега“што не-„постоји“,па да не-„има“ „проблеме“с њима и да им тражи или не-„одреди“не-„спаситеља“од себе, као„грешника“који је „омануо“у не-„стварању“човека? Не-„одбраном“ не-„божијег стварања“ не-„брани“се и не-„господ наш“, јер ни-„је“и„њега“не-„створио бог“. Иронија живота је када несрећници улазе у„богомоље“(„христомоље“) да се „моле“не-„спаситељу“за

не-„спасење“, не размишљајући ко их је довео у такво стање; верују да ни-„је“ њих и остале људе не-„створио бог“, да ни-„је“тако„одредио“њихово не-„постојање“, које није измењиво, али траже од не-„хришћанског господа“да им не-„помогне“, да им не-„олакша“или не-„отући“ муке, које су немерљиво тешке и непријатне, али се не догађа и није се догодило да буду„спасени“од њих, јер је тај не-„спаситељ“нестваран,непостојећи и, самим тим, „немоћан“да било шта не-„учини“за човека,против не-„божије воље“, да се не би„замерио“не-„оцу своме“. Иронија лудости је да патријарх и свештеници дају„опело“погинулима од оружја „хришћанских(католичких)“ инквизитора, који припадају истој лажној „религији“,али другој,убилачкој не-„вери“, који то раде у име не-„спаситеља“; траже не-„спасење“њихових душа од истог не-„спаситеља“ који је „дозволио те погроме и злодела“, коме се моле и траже снагу ти инквизитори за убијање и уништавање недужних, јадних и немоћних пред толиком силом ђавола оличеној у данас најјачој оружаној сили у свету – НАТО, који је„бич“не-„спаситеља“,немерљива снага зла, најјаче оружје светских полицајаца, католичких инквизитора, којима су се придружиле и неке државе на Балкану, па чине додатне хришћанске инквизиторе, као„војску“не-„спасења од зла“ по „ОТКРИВЕЊУ“„Јована богослова“(„војска апокалипсе“). Да ли су њихове жртве„мрачно ништа“,„ништавило које обележава одсуство свих вредности“,које немају „хришћанску афирмацију живота“,које су далеко од „најплеменитије хришћанске духовне традиције“,које нису могле да „уживају“ у „хришћанској слободи,која има хришћанске корене“, јер су безвредне да то имају? Ко су ти не-„филозофи“који„вреднују“погроме жртава као„нормално“ стање ствари, јер их уништава њихов свет зла,њихов миље зла,па то обрћу како им одговара,јер„сматрају“да су свемоћни и у злу и у лажима, па жртве и све друге јаднике и немоћнике одређују као „нихилисте“и„мрачно ништа“? А људи,у својој немоћи да призову„помоћ“не-„спаситеља“, јер је„он“то већ„дао“својим инквизиторима, немају шта друго да очекују до милост од немилости, коју сигурно неће добити,јер су скрајнути као безвредан„део стада“. Зашто вук воли да види овцу или стадо оваца, или неко друго стадо, да ли зато што се радује видећи их; зашто је вук радостан када види овцу или стадо? Зашто се каже да свештена лица имају„своје стадо“у надлежностима? Зашто се у тој лажној „религији“изједначава човек с овцом? Овца је најглупља животиња,која нема представу о одређености. Можда није „овца“, можда је нека„друга стока“која чини то „стадо“. У свем том„хришћанском“мрачњаштву, дела људи,нехришћана и неких„хришћана“,омаловажавана су, поништавана, они и њихове књиге су спаљивани као „јереси“и„јеретици“. Све то једнако је мучењу и злостављању човека,који је присиљен да запомаже и јауче, па потом бива додатно кажњаван зато што запомаже и јауче; скорашњи римокатолички, инквизиторски„милосрдни анђео“,„кажњавао“нас је за

непослушност и неподобност,разарао, рушио, убијао, а затим осуђивао и даље осуђује као кривце за све што смо претрпели и преживели, јер смо криви за то што јесмо, и за то што нисмо. То јесте „чистота не-хришћанског мрачног ништа“. Зар је то„најплеменитија хришћанска духовна традиција“? И „јесте“ у датом „контексту“ уништавања, разарања, покоравања, поробљавања, омаловажавања,понижавања и пљачкања материјално и духовно. И данас смо сведоци изразито агресивног односа римокатоличких земаља према многима у свету, посебно према нама,вероватно у „складу“с не-„најплеменитијом хришћанском духовном традицијом“,која јесте„темељ“ свега што чине,свег њиховог постојања као оличење тог„начела“, које је свуда изазвало привидну „традицију“као наслеђе лажне „религије“, као последицу вековне заслепљености изазване веровањем илузијама, фикцијама и обманама превараната и манипулатора, што јесте створило немерљиве заблуде о не-„стварности“ измишљеног.

На основу„писанија“у не-„светим књигама“,црквени„хришћански службеници“заступају,учвршћују и шире„тезу“међу вернике да „постоји“„свето тројство“; да„хришћани“ верују и у„господа бога“и у„његовог сина“, па, уз„духа светога“ верују у „свето тројство“: „оца, сина и духа светога“,што јесте само изговор за не-„стабилно“„постојање“ лажне „религије“,која није то,а у наведеном„јеванђељу“ пише: *„Нико не може два господара служити; јер или ће једнога мрзити,а другога љубити; или ће једнога држати, а другога презирати...“(6.24.).* **Не-„тумаче“да је„дух божији“-„отац“, да је„дух свети“уствари „бог дух свети“, да је „син“„Христ“. У том не-„тумачењу“не-„постоје“„два бога“-„бог отац“ и„бог свети дух“„који“ни-„је“„оплодио Марију“, и „син мој љубљени који је по мојој вољи“. „Бог дух“или„дух божији“не-„шаље“на„земљу“„дух свети“ или „бога духа светог“као не-„изасланика“међу„људе“,да им не-„преноси“не-„вољу“,не-„обавезе“и не-„заповести бога оца“,„духа божијег“, и „преко“ не-„сина мог љубљеног који је по мојој вољи“ не-„успоставља“и не-„одржава“ не-„везу“„верника“с не-„богом оцем“. Лажни „хришћански“не-„теоретичари“,не-„филозофи“, не-„тумаче“да је непостојећи, измишљен не-„дух свети“не-„личност“„која“се не-„појављује с разлогом“,што јесте невероватна флоскула, будалаштина без граница, као и све остало што не-„тумаче“. Само човек јесте личност, персона, особа . Личност јесте један од најважнијих појмова у психологији који се односи на непоновљив,чврсто интегрисан,стабилан и комплексан психички склоп особина,који одређује карактеристично и доследно понашање човека. Ту спадају интелектуалне способности,вредности,мотиви,емоције,намере и циљеви,начин понаша-**

ња. Личност јесте динамичка структура коју чини систем међусобно повезаних црта(способност,темперамент,карактер),мотива,вредности и ставова; јесте структуралан и динамичан систем који има свест(ум,разум,психа) и,на основу тога, има способност свесног оријентисања у простору, способност да мисли и одлучује(више о томе пише у тексту „ПИТАЊА БЕЗ ОДГОВОРА“). „Дух“јесте непостојећа, измишљена,невидљива,нематеријална, лажна празнина, без карактеристика,празно ништа. „Проблематично“у лажним не-„теоријама“тих лажних не-„теоретичара“и лажних не-„филозофа“јесте што лажан не-„дух божији“није и не-„свети“,а не-„дух свети“ни-„је“не-„свети“–како„не-свети“лажан „дух божији“, не-„дух бог“,не-„шаље“„нешто“што ни-„је“„свето“,и „који“ни-„је“,по том не-„основу“, не-„значајнији“од „њега“? У„црквеним“ календарима се ниједном не спомиње лажан не-„господ бог“,не-„отац“. На једном месту пише: „силазак светог духа на апостоле“,а то није лажан не-„дух божији“,не-„бог дух“. Све се односи на лажног не-„Христа“, лажног не-„новог бога“, кога није „родила“ лажна не-„богородица“, лажна не-„мајка божија“у бесконачном, вечитом „леду“,у „тами“,или на„сухој равној плочи-пустињи“, без воде, ваздуха и топлоте на „себи“,и„која“се није„показала“у том „леду“, у „тами“!!!

Црквени календар Српске православне цркве: 07.01.„Рождество Христово-Божић“; 08.01. „Сабор Пресвете Богородице“,односи се на„Христа“; 14.01.„Обрезање Господње“,односи се на„Христа“; 19.01.„Богојављење“,хришћански„празник“који слави „откровење“„бога сина“као оваплоћеног„Христа“, тј.„новог бога“,„господа нашега“; 15.02. „Сретење Господње“,односи се на „Христа“„господа нашега“; „Благовести“, односе се на „Христа“; „Васкрсење Господа Исуса Христа“,без фиксног датума; 06.06. „Вазнесење Господње-Спасовдан“,односи се на „Христа“; 19.08.„Преображење Господње“, односи се на„Христа“; 28.08.„Успење Пресвете Богородице-Велика Госпојина“,односи се на„Христа“; 21.09. „Рођење Пресвете Богородице - Мала Госпојина“,односи се на „Христа“; 27.09.„Воздвижење Часнога Крста-Крстовдан“,односи се на„Христа“; 04.12. „Ваведење Пресвете Богородице“,односи се на „Христа“. Све се односи на „њега“.

Назив„богородица“стављен је као„одредница“ да је то „мајка“„новог бога“,„мајка божија“,што се не може оспорити, јер је јасно„одређено“и „означено“да је„рођен нови бог“. Сви„свети мученици“,„преподобни“,„свети“,„свети великомученици“, јесу„одређени“од „Христове“цркве,који не-„постоје“као такви само захваљујући„њеној“ „преданости“ да буде „тако“, и везани су само за „Христа“, који није постојао.

Римокатолички календар:01.01.„Света Богородица Марија“; 06.01. „Богојављење“; 13.01.„Крштење Господње“; 02.02.„Приказање Господње“; „Благовијести“; „Недеља муке Господње-цвијетница“; „Ускрснуће Господа нашега Исуса Криста-Ускрс“, без фиксних датума; 20.06. „Пресвето тијело и крв Кристова-Тијелово; 28.06. „Пресвето срце Исусово“; 06.08. „Преображење Господиново“; 15.08. „Узнесење Блажене Дјевице Марије-Велика Госпа“; 08.09. „Рођење Блажене Дјевице Марије-Мала Госпа“; 14.09. „Узвишење светог крижа“; 24.11.„Крист Краљ“; 25.12.„Божић-Рођење Господа Нашега Исуса Криста“; 29.12. „Света обитељ Исуса,Марије и Јосипа“.

Све се односи на не-„Христа“,посебно не-„Криста Краља“,где ни-„је“„одређено“ ко ни-„је“„краљ над краљевима“,и сви „краљеви“земаљски ни-„су“„његови следбеници“. „Богојављење“= не-„јављање новог бога“не-„Христа“; „божић“= не-„рођење новог бога“; не-„богородица“= не-„родила мајка новог бога“,„назив“„изведен“из не-„мајка божија“, дакле, не-„мајка божија“ ни-„је“„зато“јер ни-„је“ „родила“ не-„новог“не-„бога - Христа“, али, та не-„мајка“ је била и остала само измишљена,невидљива,непостојећа „представа“, па није „родила“ не-„Христа“као измишљену,невидљиву и непостојећу, лажну„представу“.

Дакле,лажно„хришћанство“је добило„назив“по његовом„идолу“, непостојећем „новом богу“- не-„Христу“; не уважава се не-„господ бог“,не-„отац“, јер га ниједан календар не спомиње и не уважава као не-„створитеља“,и не-„оца“,који не-„би“„требало“да не-„буде“ту на не-„почасном месту“, јер да није не-„њега“не би не-„постојао“ ни не-„син мој љубљени који је по мојој вољи“, али су„творци“те лажне„религије“занемарили не-„важност“„тог чина“, па су намерно написали немерљиву лаж у наведеном „јеванђељу“:*„...Исус рече им говорећи: Даде ми се свака власт на небу и на земљи“ (28.18.)***,да би се јасно назначило ко је непостојећи„једини бог“од „тада“ на даље. С друге стране, незаступљеношћу не-„бога оца“ у календарима, „хришћанство“ (наравно, „његови“„црквени службеници“) не„признаје“не-„оца“, и тиме назначава да није**

битан у свему„томе“,да не постоји. Приказивање да се попови,посебно патријарх, „моле богу јединоме“, јесте тешка флоскула која је намењена јавности и залуђеним верницима,који не-„мисле“да се„то“односи“на не-„бога оца“,а,уствари, нису„свесни“ да се то односи на не-„Христа бога“не-„господа њиховог“. Стога је посебно важно да се нагласи невероватно смишљена лаж у наведеном„јеванђељу“,с„покрићем“– „*Даде ми се свака власт на небу и на земљи*“, јер „*Све је мени предао Отац мој*…“(11. 27.). Тиме је„назначено“да је непостојећи не-„бог отац“не-„добровољно“не-„предао“ту„сваку власт“: „тако“ни-„је“не-„Христ“ „постао“непостојећи не-„једини бог“с не-„неограниченом влашћу“,без „даљег“не-„постојања“непостојећег„бога оца“. У календарима је не-„Марија“јасно „означена“као непостојећа „пресвета богородица“и не-„света богородица Марија“, што доказује претходне тврдње да је манипулаторска„елита“„створила“ непостојећег„новог бога“, јер га ни-„је“„родила“непостојећа не-„богородица“. Непостојећа не-„богородица“,не-„мајка божија“,„постала“је „то“ јер ни-„је“ „родила“ непостојећег „новог бога“„који“ни-„је“„морао“да не-„буде“ не-„нови господ“да би„нова“, лажна„религија“„имала“„пуно покриће“ пред светом, и лажним „молитвама“ привидно(лажно)„упућеним“„скрајнутом“непостојећем не-„богу оцу“,„треба“привидно(лажно) да се„означи“како ни-„је“„подржана“ од лажног не-„њега“.

„Молитва“„*молимо се богу јединоме*“значи„*молимо се Христу јединоме*“.

Не постоји„свето тројство“, јер је непостојећи „бог отац“„елиминисан“ с „трона небеског“,и„његов“„дух свети“,јер нема„смисао“да тај непостојећи „дух“ „постоји“пошто „његов“„једини господ бог“није више „на власти небеској“. „Од тада на даље“ „постоји“„само“непостојећи „Христ“као непостојећи „једини бог“ у „царству небеском и земаљском“. Свака „молитва“ упућена непостојећем „богу оцу“није „добра“, јер је упућена у „празно“. „Свака“„молитва“ „мора“да„буде“ упућена непостојећем „Христу краљу над краљевима“ и „власти над свим властима“. Перфидно је дато„у знање“ да „постоји“ „само“ „један бог“ у „васељени“, који је „сада“непостојећи „једини господ наш“,и свих људи у свету, јер се„непостојањем“„бога

оца“ „на власти“, „бришу“ све светске „религије“које „заговарају“ и „поштују“„њега“као„јединог господа“, који „није то више“, па све „мора“ да буде„подређено“само једној(„јединој“),лажној„религији“, „хришћанству“, у „складу с најплеменитијом хришћанском духовном традицијом“. Сви који не буду „поштовали“„то“, биће изопштени и прогнани из„царства небеског и земаљског“ као „јеретици“,„антихристи“, на које ће да се „примени“ „откривење светог Јована богослова“(„апокалипса“), као што се већ дуже време ради путем инквизиције најјачих католичких сила против православног и исламског света,путем разних санкција или бомбардовања,како би се „успоставили“римокатолички „аршини“, и да се све сведе на њихову „најплеменитију хришћанску духовну традицију“. Шта ће да буде с Јеврејима, који су обрезани као не-„Христ“, јер ни-„је“ „Јеврејин“, а не верују у „њега“ као не-„месију“ него у не-„бога оца“; и даље чекају свог„месију“,који није „Христ“, и који може да буде„љутит“„противник“„његов“? Откуд то„религијско“ слепило и лудило да сви„хришћани“у свету нису Јевреји и нису обрезани,а верују у не-„обрезаног“не-„Јеврејина“кога не признају обрезани Јевреји? Да ли ће да „буду“„кажњени“,или су већ„кажњени“од не-„хришћанског“не-„обрезаног“ не-„Јеврејина“који „није“њихов Јевреин, јер су „га“„одбацили“и као помисао да буде „њихов“„месија“? Откуд тај апсурд, и зашто? Наравно, неће да буде „кажњених“, нити не-„награђених“и не-„спасених“,јер су „Христ“,„хришћанство“,„богородица“,„бог отац“и„свети дух“измишљени, лажни: несмисаони „плодови“ преваранатa и манипулатора, не-„створени“и не-„постали“у бесконаном, вечитом „леду“, у „тами“.

„Свето тројство“ је „црква“ приказала на својствен, манипулаторски начин, као што је приказала„обележавање“„обрезања господњег“и „ту“ „прославу“„путем“„православне нове године“, када се„верници“еуфорично„радују“ и„веселе“„обрезању Христовог полног органа“,не примећујући

ту <u>општу</u> <u>превару</u> и <u>омаловажавање</u>„верника“. „<u>Црква</u>“је искористила кокошије јаје као„симбол живота“у „хришћанску сврху“,јер је опште познато да јаје јесте тај симбол у стварности постојања, али је у „црквеном постојању“таквог „симбола“уствари „створено“ „свето тројство“ на невероватно перфидан начин: 1. црвено вино као „крв Христова“, 2. „причесни“парчићи хлеба или „јестиве округлице“као „тело Христово“, 3. фарбано јаје као „замаскирано“ „Христово јаје“, „симбол живота“,јер је познато да се провлачи„теза“како је„Христ“ „имао ћерку“ с „Маријом Магдалином“, као „плод његовог јајета“, с„именом“„Сара“. То је „црквено“ „свето тројство“. „Путем“тог„тројства“„ствара“се „нераскидива веза“„верника“с непостојећим„Христом“, па „путем“те „симболике“ „црква“жели да учврсти„веровање“у непостојеће као„постојеће“и„јако“.

У ту„сврху“је створен „мит“о„светом гралу“, „чаши“ „из које је пио“ „Христ“на „тајној вечери“,па је приказана као „света чаша“или„свети пе-хар“који је произвео праву <u>еуфорију</u> <u>лудила</u> манифестованог кроз опсесивно „његово“тражење, јер „има чудесне моћи“.

Наравно,„Христ“<u>доказано</u> <u>није</u> <u>постојао</u>,па <u>није</u> <u>имао</u> ни„кћерку Сару“, <u>нити</u> <u>постоји</u> такво „тројство“,<u>нити је</u> <u>постојала</u> „тајна вечера“,<u>нити постоји „свети грал“.</u>

Аутори свих „јеванђеља“ су занемарили„чињеницу“да се„бог“не„рађа“,јер„већ“ <u>не</u>-„постоји“„бог“као <u>не</u>-„створитељ“,који <u>ни</u>-„је“„постао“сам,ни из чега,као <u>не</u>-„дух“,па затим ни из чега <u>не</u>-„створио све остало“као <u>не</u>-„духове“, и <u>не</u>-„има“<u>не</u>-„своје“<u>не</u>-„синове божије“које <u>ни</u>-„је“„створио“ <u>не</u>-„надахнућем“као <u>не</u>-„духове“; не може да <u>не</u>-„постоји“<u>не</u>-„други бог“, јер није„постао“ни из чега, нити га <u>ни</u>-„је“<u>не</u>-„бог отац“, <u>не</u>-„дух“<u>не</u>-„створио као духа од духа“. <u>Жена</u> <u>не</u> <u>рађа</u> <u>не</u>-„бога“,већ човека, а човек не може да буде <u>не</u>-„бог“ поред <u>не</u>-„бога“као <u>не</u>-„духа“, јер *„А Господ рече: неће се дух мој до вијека прети с људима, јер су тијело...“,* **„Прва књига Мојсијева-постање“ (6.3.). <u>Није</u>„<u>могуће</u>“да поред наведеног <u>не</u>-„бога“<u>не</u>-„постоји“„други“<u>не</u>-„господ наш“, <u>нити да неко не-„елиминише“не-„бога“не-„створитеља“, који, иначе, није то.</u> Та <u>лажна</u>„религија“ <u>јесте</u> <u>сурогат</u> <u>ничега</u>, али довољно агресивна и опсесивна, с <u>не</u>-„снагом“њених„црква“, која <u>ни</u>-„је“ толико„моћна“и постојана с <u>лажима и обма</u>**

-нама да је чисто невероватно да може нешто да се промени на боље и нормално. „Религија“ је углавном спорна као друштвена појава. Потиче од речи religare(повезати, обавезати) и relegere (поново читати), која означава „везу“одређене заједнице људи с не-„богом“,одређеност живљења и деловања у складу с веровањем у не-„његово“ не-„постојање“и утицај. Постала је као„изум“ посебне групе људи, преваранатa и манипулатора, који су искористили амбијент непознавања праве природе ствари и суштине човековог живљења,па су наметнули зависност егзистенцијалних тежњи од веровања у не-„господа нашега“, не-„Христа“. Тиме се потврђује да човек ствара лажну „религију“, лажна „религија“ не ствара човека. „Она“га само„везује“,посебно у ситуацијама кад није сигуран у себе, када тражи не-„бога“„који“не-„ће“ да га„подржи“ да не-„нормално“или „другачије живи“. То су ситуације када човек губи себе, па покушава да се поново нађе. Тада је подложан манипулацијама,па несмисаоно залази у нестварно и измишљено, стварајући искривљену свест о свету, верује у невероватно и непроверено,али довољно агресивно и уверљиво наметнуто да би„изгледало“„несумњиво стварно“. Свет је ту идеализован,не-„заштићен“од не-„спаситеља“који је „невидљив“, али је не-„јак“и непостојећи, и све не-„зависи“од не-„њега“и не-„његове“не-„воље“. Човеково биће пада у ту зависност,која постаје мерило карактера, јер не поседује истинску стварност. Поприма не-„духовну арому“лажне„религије“,јер је моћна. Лажна„религијска“празнина покрива и попуњава дубљу човекову празнину, која тражи храну за душу. Свест тражи опијум који ће да га води у нестварно, али привидно не-„лепо“и не-„сигурно“.

У тој ситуацији човек није свестан обмане и заблуде, јер му је оштећена свест.

*****

Човеково мисаоно „поље“ јесте простор за мисаоно стварање, за „сејање“ мисаоног„семена“, које ће бити основ ра растење и развијање мисли, за стварање мисаоне природе ствари, за добијање жељеног плода, који ће бити резултат ваљаности тог мисаоног „семена“, могућности и начина његовог „сејања“, заливања, прихрањивања и неговања на принципима природног и здравог. Величина „поља“зависи од здраве мисаоне могућности да буде толико. Широке здраве мисаоне могућности стварају веће здраво „поље“, а нездраве уске стварају мање. Уске, сиромашне и нездраве мисли не „сеју“здраво семе, па је поље сиромашно здравим плодом. Тада је погодно за појаву и размножавање „мисаоног“ корова сваке врсте. Квалитет мисли одређује њихову ваљаност и трајност. Ваљане мисли,праве мисли,ваљано створене и донесене, јесу основ и потврда здравог разума. Такав разум има способност да успешно решава све

мисаоне проблеме,и тако обезбеђује границу преко које не дозвољава улазак нездравих мисли, нечијег„мисаоног“корова, који би био ту да загади и трује све што је здраво у мислима. Илузије и фикције јесу „мисаон“ коров, који је јак у основи, јер наилази и улази у сиромашно и нездраво поље разума, који није обезбедио и посејао здраво мисаоно„семе“, па га коров уништава. Тако се стварају заблуде,које су у суштини негативне(неразумске,неразумне,нездраве) предрасуде. Предрасуда јесте врста става,који може да буде позитиван(разумски,разуман,здрав),али је редак; и негативан, који се не заснива на истинитом искуству и чињеницама, на разумским и разумним доказима,већ на негативном мишљењу. Он је унапред донесен суд или мишљење о нечему што се не познаје довољно или никако, а верује у то, као стереотипан став, заснован на недоказаним и недоказивим тврдњама и лажним ауторитетима, али и зазирање од утемељеног, доказивог и доказаног. Углавном се стиче под утицајем других. Тврдокоран је, јер се стиче или учи(добија) по моделу, од особа или социјалне средине,који представљају „ауторитет“или „веродостојност“. Постоји као лична догма, занесеност, убеђеност, увереност, непромењивост,„залуђеност“верника свих врста и „боја“фрескама у верским објектима, „иконама“у кућама, које су измишљена творевина њихових аутора, и веровањима у не-„бога“и не-„Христа“. Темељ је разних облика неправедног и дискриминативног према неком или нечем. Непријатељ је здравог разума и правилних мисли. Најчешће настаје нечитањем или неразумевањем прочитаног и казаног: веровањем мишљењу и ставовима не-„ауторитета“ и не-„идола“.

„Хришћанство“као лажна„религија“ јесте„утемељено“ на негативним предрасудама, које су постале догме у људској свести, као производ„црквених“ догми прихваћених од заведених, занесених и залуђених „верника“, без да било шта провере или да траже да се нешто од тога провери, „сигурни“и убеђени да је„то“тако како је казано и постављено, „заповеђено“.

Тако у лажним„јеванђељима“„пишу“лажне„заповести“ и лажне„поруке“ лажног „Христа“:

а/ „Рече им Исус: Ако хоћеш савршен да будеш, иди продај све што имаш и подај сиромасима, и имаћеш благо на небу, па хајде за мном“(Матеј, 19.21; Лука, 18.22.),„...Заиста вам кажем да је тешко богатоме ући у Царство небеско“(Матеј, 19.23.),„...Лакше је камили проћи кроз иглене уши неголи богатоме ући у Царство Божје“(Матеј,19.24.) „...иди продај све што имаш и подај сиромасима; и имаћеш благо на небу; и дођи,узми крст свој и хајде за мном“,(Марко 10.21.), „...Дјецо,како је тешко онима који се уздају у богатство ући у Царство Божије“,(Марко 10.24.), „Лакше је камили кроз иглене уши проћи неголи богатоме у Царство Божије ући“, (Марко 10.25.)

Ако би „требало“да буде тако, откуд толико богатство хришћанских цркава, а „проповедају“скромност? Да ли на основу продате имовине и подељене сиромасима ничу „цркве“по Србији као печурке после кише? Зашто толика раскош у„црквама“, одећи патријарха и„црквених“не-„великодостојника“и зашто се возе у новим и лук-сузним(читај-скупим) аутомобилима? Откуд толика сиротиња и просјаци испред „црквених“ порти, и не дозвољава им се да уђу у цркву да траже милостињу,која им по не-„Христу“не-„припада“, а узалудан, непотребан и некористан храм на Врачару у Београду кошта до сада неколико стотина милиона евра, и још није завршен? Зашто има толико богатих у свету, који саможиво живе у богатству, не уважавајући вапа-је сиромаха и убогих? Зашто јача капиталистичко богатство,а они се највише не-„моле“свом не-„Христу“? Зашто не поштују што им је њихов не-„Христ“„препору-чио“, да буду скромни у свему, да немају пуно, да имају само толико колико им је пот-ребно за нормално живљење, па би и остали имали довољно – не би постојала сиро-тиња и беда? И све то раде„уинат“свом не-„Христу“,а не-„моле“му се као не-„спа-ситељу“,с цинизмом. И не-„бог“не„види“то, или не„жели“да не-„види“,да не би „мо-морао“не-„опет“да не-„изазове“ не-„потоп“на не-„земљи“, том „сухом“ острву (копну) које није „извукао“из „сабране воде“. Како ће сви они у не-„царство божије“, а не-„пуна су им уста“ не-„Христа“и не-„молитви“да их не-„спасе“-од чега и од кога?

б/ „Блажени који плачу,јер ће се утјешити“(Матеј,5.4.), „Блажени прогнани правде ради,јер је њихово Царство небеско“(исто,5.10.), „Блажени сте кад вас срамоте и прогоне...“(исто,5.11.),„Радујте се и веселите се,јер је велика плата ваша на небесима,јер су тако прогонили и пророке прије вас“(исто,5.12.) „А ја вам кажем да се не противите злу,него ако те неко удари по десном образу твом, окрени му и други“(исто, 5.39.),„И који хоће да се суди с тобом и кошуљу твоју да узме, подај му и хаљину“(исто,5.40.),„И ако те ко потјера једну миљу, иди с њим двије“(исто, 5.41.), „Који ште од тебе подај му...“ (исто, 5.42.), „Чули сте да је казано: Љуби ближњега својега, и мрзи непријатеља својега“(исто,5.43.), супротно томе - „А ја вам кажем: Љубите непријатеље своје, благосиљајте оне који вас куну,чи-ните добро онима који вас мрзе и молите се за оне који вас вријеђају и гоне“(исто, 5. 44.); „Јер ако љубите оне који вас љубе,какву плату имате?“(ис-то, 5.46.), „Ето, ја вас шаљем као овце међу вукове. Будите...безазле-ни као голубови“(10.16.), „А кад вас потјерају у једном граду,бјежите у

други...“(исто,10.23.), „Не мислите да сам дошао да донесем мир на земљу; нисам дошао да донесем мир него мач“(исто,10.34.), „Јер сам дошао да раставим човјека од оца његовог и кћер од матере њезине и снаху од свекрве њезине“(исто,10.35.),„Који љуби оца или матер већма него мене,није мене достојан; и који љуби сина или кћер већма него мене није мене достојан“(исто,10.37.),„Који чува живот свој, изгубиће га,а који изгуби живот свој мене ради,наћи ће га“(исто,10.39.), „А кад заврши Исус заповијести...“(11.1.). „Али говорим вама који слушате: Љубите непријатеље своје, добро творите онима који вас мрзе“(Лука, 6.27.), „Благосиљајте оне који вас куну, и молите се за оне који вас вријеђају“ (исто,6.28.) „Ономе који те удари по образу,окрени и други; и који хоће да ти узме хаљину, подај и кошуљу“ (исто, 6.29.), „А ономе који ште у тебе,подај; и који твоје узме не ште“(исто, 6.30.), „И ако љубите оне који вас љубе, каква вам је хвала?“(исто, 6. 32.), „И ако чините добро онима који вама чине добро, каква вам је хвала?“(исто, 6. 33.), „Него љубите непријатеље своје, и чините добро и бићете синови Свевишњега,јер је он благ и према незахвалнима и злима“(исто,6.35.), „Будите,дакле, милостиви...“(исто,6.36.) „И не судите...и не осуђујте... опраштајте...“(исто, 6.37.), „Дајите, и даће вам се...“(исто, 6.38.).

„А Исус говораше: Оче, опрости им, јер не знају шта чине“ (Лука,23. 34.), и директно је утицао да се прекрши „божија“ „заповест“ – „не убиј“.

Дакле,„ хришћани, православци“,немојте да се противите злу,јер га не-„Христ“препоручује као„нормално“стање ствари : ако вас неко бомбардује 78 дана, допустите да чини још толико; ако неко убија Србе, допустите да чини још толико; ако неко протера у два маха по 200 хиљада Срба, допустите да учини још толико;ако неко поруши и спали на десетине„православних“„црква“ и„манастира“, допустите да учини још толико; ако тражи да му дате Косово и Метохију, подајте му и Прешевску долину; ако ште, подајте му Косово и Метохију, Санџак и Војводину; немојте више да љубите ближњега свога и да мрзите непријатеља, јер су то греси, нећете добити ни плату ни хвалу за то, него – љубите непријатеље своје који вас убијају,бомбардују,злостављају, протерују из кућа и из земље, отимају имовину,спаљују све што је ваше, одузимају део државне(националне) територије; благосиљајте злотворе и

мрзитеље који вас куну и не мисле вам добро; чините добро онима који не чине добро вама и мрзе вас; молите се за све који вас вређају,понижавају, омаловажавају и прогоне с ваших огњишта; немојте да волите своје добро, него волите туђе зло; немојте се узалуд молити за себе као жртве,већ за оне који од вас чине жртве; немојте да тражите да имате своје, ако неко тражи да то буде његово; немојте спомињати своје жртве, већ величајте непријатеље своје који су створили те ваше жртве; немојте да љубите оне који вас љубе, јер немате плату и хвалу за то – љубите оне који вас не љубе и не воле, не добро, јер немате плату и хвалу за то – чините добро онима који вама не чине добро,тако ћете да„зарадите“„плату његову“; а као „овце међу вукове“ будите „безазлени као голубови“; будите„блажени“који плачете,блажени прогнани,кад вас срамоте и прогоне,радујте се и веселите се томе,јер су тако прогонили и пророке који су вреднији од вас,па ћете добити велику плату на небесима. То су„знамените“„поруке“и„заповести“не-„Христове“,које„православни“„хришћани“треба и морају да поштују, ако желе да буду „добри“ „хришћани”,у складу с „хришћанском духовном традицијом“. Зашто бисмо се толико борили за Косово и Метохију,или било који део државе,или народ,кад ни-„је“ не- „Христ“то не-„децидирано“не-„саопштио“и не-„утемељио“као не-„своје“ не-„законе“. Не-„дајмо“ им све што траже, шта ће нама наше.

У том„контексту“су се понашали и понашају се сви зликовци,злочинци,убице,злотвори свих врста, они који су нас бомбардовали 78 дана, усташе у Јасеновцу и другим местима, непријатељи свих врста и боја, а ми „треба“да их „љубимо“,благосиљамо, чинимо им добро и да се молимо за„још“. Не можемо ни да замислимо да прогнани Срби из Хрватске и Косова и Метохије треба да „љубе“, „благосиљају“, „чине добро“ и „моле“ за погромаше и прогонитеље, за сва зла која су им учинили. Зашто би се,супротно том„контексту“, бунили, када је„спаситељ“„препоручио“ то као „лек“и „мерило“доброте прогнаних, убијених, спаљених, осиромашених, обогаљених и несталих?

Апсурд над апсурдима су „молитве“у„црквама“и„манастирима“за не-„спас“ душа и покој мртвима упућене не-„спаситељу“„који“ни-„ је“„препоручио“да убица буде убица, да зликовац буде зликовац, да злочинац буде злочинац, да гад буде гад, да лопов буде лопов, да не-„човек“ може све зло да учини другоме,без казне,јер ће му бити све не-„опроштено“,зато што„не зна шта чини“,без узалудних „молитви“ страдалих за свој не-„спас“,јер не треба да чине то,већ да„љубе“,„благосиљају“,„чине добро“и„моле“се за своје убице, зликовце, прогонитеље и злотворе свих врста.

Не-„Христ“не-„препоручује“и не-„оцу своме“да им не-„опрости“,„јер не знају шта чине“; да им не-„опрости“не-„убиство“не-„сина његовог“„противно“не-„својој“не-„заповести“ – „не убиј“.

„BONIS NOCET, QUI MALIS PARCIT”(ко лошима опрашта, добрима шкоди), СЕНЕКА.

„Ко опрашта злочин постаје саучесник у њему“, ВОЛТЕР.

Дакле,из претходног,прва„порука“лажног„Христа“могла би да буде убицама,...:

„Драге и поштоване убице,злотвори,зликовци,прогонитељи,агресори,отимачи ту ђег, и остали непријатељи, будите то што јесте, јер вам је све што чините сада и убудуће опроштено од„бога“,„оца мога“ и „вашега“,зато што ћу да вас браним да не знате шта чините, а страдалници, жртве свих врста, унесрећене душе људске, разумеће то, јер се неће противити злу, и увек ће желети да им чините то, па ће да вас љубе, благосиљају, чине вама добро и да моле за вас, да то што чините, више и боље чините, поштујући моје јеванђељске, хришћанске препоруке, које упућују жртве да праштају, „Јер ако опростите људима сагрјешења њихова, опростиће и вама Отац ваш небески“, Матеј(6.14.), а „Ако ли не опростите људима сагрјешења њихова, ни Отац ваш неће опростити вама сагрјешења ваша“, Матеј(6.15.). „И кад стојите на молитви,праштајте ако шта имате против кога; да и Отац ваш који је на небесима опрости вама сагрјешења ваша“,Марко(11.25.),„Ако ли пак ви не опраштате,ни Отац ваш који је на небесима неће опростити вама сагрјешења ваша“,Марко(11.26.). А жртве ће имати сагрешења ако се буду противили злу које им наносите и не пруже и други образ да их ударите, ако се противе када им нешто узмете и не вратите, ако се противе када их убијате, ако се противе када им спаљујете имовину и протерујете их с вековних огњишта, ако вас не љубе, не благосиљају, не чине добро према вама и не моле се за вас и ваша „племенита“ дела,ако не буду„овце међу вуковима“као„безазлени голубови“. Жртва обичног човека је мизерна у односу на моју жртву, па, ако је опроштено мојим убицама, сигурно ће бити опроштено за убиства обичних,мизерних смртника. Да сте живи и здрави. То вам кажем и поручујем, јер„Све је мени предао Отац мој...“(Матеј,11.27.),„Даде ми се свака власт на небу и на земљи“(Матеј, 28.18.), „Идите, дакле, и научите све народе...“ (Матеј, 28.19.), „Учећи их да држе све што сам вам заповедио...“(Матеј, 28.20.) !?!“

Друга „порука“лажног„Христа“могла би да буде упућена свештеницима,поповима,разним другим„проповедницима“и лажовима лажног „хришћанства“,у„духу хришћанских вредности“и у„складу с најплеменитијом хришћанском духовном традицијом“:

Немојте да се молите за жртве и њихове душе, јер сам одредио да буду жртве као што сам био ја; да се не противе злу, већ да га прихвате као свету нужност ма какво и од кога било; да за свако зло према себи пожеле још једно такво; да дају све што се иште од њих, и више од тога; да не љубе ближњега свога и не чине добро онима који њима чине добро, јер неће добити плату и хвалу за то; да љубе непријатеље своје без обзира шта им и колико зло чине; да благосиљају оне који их куну, а да они њих не куну; да чине добро онима који их мрзе, а да они њих не мрзе; да се моле за оне који их вређају и гоне, да се не моле за оне који их не вређају и не гоне; ако им неко узме(отме) нешто и не врати, да не траже; да буду милостиви према непријатељу, да му не суде, да га не осуђују, већ да му опраштају све што им чини, као што је отац мој опростио убицама мојим, јер нису знали шта чине; не треба да воле живот свој овоземаљски, јер ће га тако изгубити; треба да мрзе живот свој на овом свету, па ће лакше да поднесу сва зла којима неће да се противе, и тако ће га сачувати за живот вечан.

Молите се за непријатеље; за зла која они чине; да зла буду и по другом образу; да узму од жртве све што могу, и више од тога; да вређају жртве колико више могу; да гоне жртве с њихових огњишта; да ни у којем случају не чине добро жртвама; да куну жртве; да мрзе жртве; да отимају од жртава и не враћају; да не буду милостиви према жртвама; да суде жртвама; да осуђују жртве; да не опраштају жртвама; треба што више жртава да убију и да их пошаљу у живот вечан. Отац мој ће им опростити све, јер не знају шта чине, као што су убили мене, не знајући шта чине.

То је ваша обавеза, драги моји „пастири“и „војници“.

<u>Трећа</u> „порука“<u>лажног</u> „Христа“ могла би да буде упућена судовима:

Ваше постојање јесте сувишно у контексту у којем делујете. Контекст вашег постојања треба да буде у складу с мојим заповестима – не противите се злу; будите благи према злима, јер је и свевишњи благ према њима; чините им добро па ћете бити синови свевишњег; будите милостиви; добро творите њима; опраштајте им; не судите им; не осуђујте их; убеђујте жртве да не туже, да се не противе злу, да подносе мирно и веће зло, да се моле за непријатеље своје, да дају што им се тражи, и више од тога, да не траже што им је узето или отето, да благосиљају оне који их куну и мрзе, да се моле за оне који их прогањају, да буду милостиви према непријатељу, да му опраштају свако зло које им чини, а ако не чине тако, да их осуђујете и судите им , јер не поштују што сам заповедио. Тако ћете, цењени судови, поштовати моје „заповести“ и бићете мени сврсисходни.

Можда га је <u>не</u>-„отац његов“<u>не</u>-„препустио <u>не</u>-„убицама“зато што <u>ни</u>-„је“„тражио“ од <u>не</u>-„њега“да им <u>не</u>-„опрости“<u>не</u>-„убиство“,„јер не знају шта чине“,чиме <u>ни</u>-

„је“омаловажио не-„његову“не-„заповест“ –„не убиј“. Зашто „повика Исус из свег гласа говорећи: Или,Или,лима савахтани? То јест: Боже мој,Боже мој, зашто си ме оставио“(Матеј, 27.46.),и„повика Исус из свег гласа говорећи: Елои,Елои,лима савахтани? што значи: Боже мој,Боже мој,зашто си ме оставио?“(Марко, 15.34.), „када“„је“„тражио“од„њега“: „…Оче, опрости им, јер не знају шта чине“(„Лука“, 23.34.) и „...Оче, у руке твоје предајем дух свој...“ (исто, 23.46.). Упоредимо: први „део“ - „зашто си ме оставио“ и „зашто си ме оставио“, и потпуно супротстављен други „део“ - „Оче, опрости им“ и „у руке твоје предајем“. Очигледно и доказано лагање. Можда га је не-„отац“ не-„препустио“не-„убицама“зато што ни-„је“„пре тога“„проповедао“ да не љубимо ближњега свога и да не мрзимо непријатеља,јер нећемо добити плату и хвалу за то, већ да „љубимо“непријатеље своје, да их„благосиљамо“, да „чинимо добро“њима, да се„молимо“ за њих, јер нас убијају, злостављају, прогоне, понижавају, отимају наше... Наравно, није чудно зашто постоји толика супротстављеност текстова у лажним„јеванђељима“, јер није „било“„јасно“ „ауторима“шта је било не-„паметније“да „напишу“. Важно је да постоји доказ да ни-„је“не-„Христ“„тражио“ да се убицама опрости, што јесте неспорно „да је одобравао убиство“, и то„препоручио“ за„будућност“, што даље доказује да су„аутори“тих„текстова“ били наклоњени убицама и мучитељима.

Посебно је важно за напомињање: *„Кога хоћете од ове двојице да вам пустим? А они рекоше: Вараву“(Матеј,27.21.), „Тада им пусти Вараву, а Исуса, шибавши, предаде да се разапне“ (Матеј,27.26.), „И пљунувши на њега, узеше трску и бише га по глави“(Матеј,27.30.), „А тако и првосвештеници са књижевницима, старјешинама и фарисејима подсмијевајући се говораху:“ (Матеј,27.41.).* ***Народе славни,да ли видиш шта ни-„су“„урадили“не- „Христу“,и ко ни-„је“ све „против“ не-„њега“„био“, ко„га“ све није волео, па ни-„је“„све то постојано“ не-„издржао“ и не-„дозволио“ да „га“не-„убију“. Тако и ви, не-„постојано“ не-„треба“ да „подносите“зло које вам чине, немојте да се противите злу, немојте да се буните, ћутите и трпите, немојте придавати значај овоземаљском животу, јер вас не-„чека живот вечан“у не-„царству небеском“, па се понашајте као„народ небески“ на земљи, тако ће вам бити не-„обезбеђено место“ „тамо горе“.***

Извор„религијских“и„верских“ илузија,фикција,заблуда и свега што је против -но уму и разуму, свих негативних предрасуда и зла, јесте у лажним не-„је-

ванђељима“. Извор *су и подстрекачи свега што није нормално људско, свега што је противно нормалном људском живљењу. „Озакоњено“ је зло. Жртве су„дужне“да буду жртве. Злотвори су и даље злотвори,а жртве су дужне да их„љубе“,„благосиља -ју“,„чине им добро“,„моле се“за њих и опросте им злочине,јер не знају шта чине. Зашто се,онда,супротстављати „начелима“не-„Христовим“и чувати себе и своје? „Препустимо“се злотвору; све је у његовој моћи и вољи. То је„потврђено“ и у„Посланици светог апостола Павла Римљанима“: „Благосиљајте оне који вас гоне,благосиљајте а не куните“(12.14.). Жртве не треба да воле живот, треба да га мрзе, јер им је тако „загарантован“„вечан живот“: „Који воли живот свој изгубиће га, а ко мрзи живот свој на овоме свијету сачуваће га за живот вјечни“(„Свето јеванђеље од Јована“ 12.25.). Из тога је„изведена“мисао: Quem di diligunt,adolescens moritur(кога богови воле,млад умире), Plautus. Дакле, „јасна“ „порука“ лажног „Христа“ за све – немојте волети да живите,препустите се злу,било какво да буде,немојте да се противите злу,без обзира ако вас неко мучи, злоставља или убије, или сами учините себи то, јер мрзећи живот свој на овом свету имаћете„живот вечан“. Потпуно понижавање човека(жртве)и његовог достојанства, уз дубоко изражену мржњу према њему(жртви).***

О свему наказном и настраном у лажним „јеванђељима“, и погубном за свест „верника“, немерљиво штетном за човека, додатно је наведено и доказано у тексту СВЕТЛОСТ БУДУЋНОСТИ.

Наведене „заповести“ и „поруке“ лажног „Христа“ у лажним не-„јеванђељима“, лажним не-„посланицама“,и свој лажној не-„литератури“разних лажних не-„теоретичара“и не-„филозофа“, јесу измишљене, лажне„заповести“ и „поруке“превараната и манипулатора, тешких злотвора, друштвених паразита и корова човечанства, „аутора“лажних не-„јеванђеља“ и свих лажних не-„светих књига“као лажних не-„светих истина“, свих лажних не-„текстова“о не-„постојању“лажног„бо-

га“и лажног „Христа“,који су„плодови“њихових болесних не-„умова“, јер су своју мржњу према човеку искалили кроз њих да би путем тог измишљеног,непостојећег, лажног, али „њима“потребног не-„лика“, те лажне „представе“,утицали на „вернике“што жешће и погубније по ум,разум и психу(свест), као што то чине и уз безлик,безоблик,измишљен,невидљив,непостојећи не-„лик“ не-„бога“,ту измишљену,лажну„представу“,„утвару“,лажног не-„духа“. Све је усмерено против човека, да буде понижен, подјармљен, безвредан„верник“, без разума и достојанства. Њима требају престрашени јадници,без разума и достојанства,да не-„би“то не-„достојанство“ не-„нашли“у лажном„Христу“и лажном„богу“. У својој залуђеној и заблуђеној занесености, у „верском“ и „религијском“ слепилу, „верници“ нису свесни свог празноверја. „Веровање“у лажног не-„бога“и лажног не-„Христа“јесте највеће и најбесмисленије празноверје: најтежа обмана, тровање и уништавање свести „верника“путем сувог пијанства. Успротивимо се њему!!!

Тако је „религијско“и „верско“ лудило ушло у бездан неразумног, несмисаоног,несуштинског. Потврда тога је и писање у Посланици светог апостола Павла Римљанима: *„12 Живот хришћана у Цркви као Тијелу Христовом“,* ***и у Првој посланици светог апостола Павла Коринћанима:*** *„12 О духовним даровима и јединству Тијела Христовог – Цркве“,* ***где је означено и наглашено да је„црква“„тело“„Христово“. „Црква“је казана у једнини,„тијело“је казано у једнини. „Један Христ“,једно тело, једна„црква“. Логички***

правилно постављено. У том„контексту“требало би да постоји само једна „црква“ у „хришћанском свету“,јер је само„један Христ“,и једно „његово тело“. С обзиром да је „васкрсао“у јеванђељима, „његово тело“ није пронађено у„пећини“,па је настао проблем како је „изгледао“, какво „тело“ је„имао“. С обзиром на ту„нејасноћу“, догодио се раскол у„хришћанству“, јер се нису сагласили како треба да изгледа та јединствена, заједничка„црква“,то„јединствено тело Христово“. Повукли су сваки на своју страну, и у том лутању,у незнању како„треба да изгледа“„црква“ као „тело Христово“,изграђене су и граде се различите„цркве“,према„виђењима“њихових твораца,што доказује да немају представу о„стварном“,јер то„стварно“није постојало, није постојао „Христ“ нити„његово тело“. Зашто милиони различитих „црква“ у свету,ако је једна „црква“„једно тело Христово“,а он ни-„је“„био“„само један син божији“? С друге стране, „верницима“ се у„црквама“нуде парчићи хлеба или некакве јестиве округлице као„део тела Христовог“. С обзиром да су„цркве“зидане од тврдог материјала, цигле или бетона,а не-„представљају“„тело Христово“, верницима би требало да се нуди део материјала од којег су та„тела“изграђена, јер свештеници, приликом тог давања, говоре да ни-„је то„тело Христово“. Да ли би тада било залуђених верника? У том не-„телу“нема место за не-„бога оца“,јер не би било„пристојно“да не-„отац“буде у не-„сину своме“; можда и би - као „дух“у„духу“, али „црква“, ипак, није „дух“, па није могуће да зидан објекат буде изједначен с„духом“. С друге стране,„црква“се„назива“„храм божији“, што би требало да„значи“ да ни-„је“ „тело“ не-„бога оца“,али, с обзиром да је„он“„дух“без тела и да ни-„је“„предао све“не-„Христу“,и да у„посланицама“пише да је она„тијело Христово“, значи да „јесте“не-„храм божији“, али не-„Христа бога“, јер„њему“не-„припада сва власт на небу и на земљи“. Дакле, „аутори“не-„светих књига“и „хришћанства“као лажне „религије“ „одредили су“ „путем“„својих закона“да је „црква“ „тијело Христово“,у „којем“је„живот хришћана“: *„Тако смо многи једно тијело у Христу…“*(**„Римљани“12.5.), јер** *„…Темељ Цркве је Христос“*(**„Коринћани 1“, 3.), што доказује да ту нема не-„бога оца“,али ни-„је“„ту“ не-„Христ бог“као не-„домаћин“у не-„својој“„христомољи“,свом„телу копилета“!**

Тако би могло у недоглед. Неисцрпна„тема“за анализовање. Али, кад се вратимо на текст ПИТАЊА БЕЗ ОДГОВОРА, у којем је целовито указано на скривене доказе о непостојању„бога“и о непостојању ниједне ствари коју ни-„је“„он“„створио“, самим тим о непостојању „Христа“ и свега што је „везано“за „њега“, могли бисмо да површно закључимо како је овај текст, ПОСТОЈАЊЕ И ПОШТОВАЊЕ ИСТИНЕ, сувишан, али није, јер је тежња била да се покаже и докаже сва агресивност пре-

варанатa и **манипулатора** у„стварању“,„грађењу“и„развијању“**бесмисла/несмисла** као „темеља“ „религијског“и„верског“**поробљавања** и **заточавања** **човека**, његовог **омаловажавања** и **крајњег** **понижавања** **његове** **личности** и **достојанства**,путем слепог веровања у **лажи**,што систематски и погубно спроводи„црква“ као „тело Христово“ и њени „хришћански службеници“.

****

Поштовао сам мисао„тражи,и нађи ћеш“, што ми је помогло да, уз изражену жељу,вољу,могућност,правилно разумевање,тумачење и знање, дођем до ваљаних показатеља у„јеванђељима“ да постоје скривени докази о измишљеном,нестварном,лажном,несмисаоном,несуштинском,о„заповес-тима“и„порукама“ непостојећег „Христа“, тј.о„заповестима“и„порукама“ преваранатa и манипулатора, „његових“и „божијих“„твораца“, које нису својствене здравом разуму, јер су„творевина“ мрзитеља човека и свега што је нормално људско, које оправдавају постојање зла,да му се не противимо, већ да га прихватимо као нужност, да му се препустимо у потпуности,да будемо „блажени“ кад плачемо,да се радујемо и веселимо кад нас срамоте и прогоне,јер су и пророке прогонили тако,а„били“су вред-нији од нас,па ћемо добити„велику плату на небесима“,да будемо жртве без поговора,да дајемо све што нам неко иште или отима,и више од тога, да не тражимо што нам је узето или отето,да не судимо и не осуђујемо непријатеља,већ да га љубимо,благосиљамо,чинимо му добро и молимо се за њега без обзира какво и колико зло нам чини, да има све што је узео или отео, дакле,све што нам непријатељ ради,иште,узима или отима,да трпимо, и више од тога, да дамо а да не иштемо назад, па макар остали без образа,достојанства и имовине, а он да то добије од нас, и има,и тако не трпи већ„царује“и богати се поред тога што већ има и превише,а ми да му„опростимо“све, „јер не зна шта чини“,да не волимо живот свој јер ћемо га изгубити,већ да га мрзимо и тако „обезбедимо“ „живот вечан“, да прихватимо све то као„највишу хришћанску духовну традицију“; да јасно укажем на све то,јер је окосница религијског и верског слепила,које је овла-дало светом,а да га он није свестан услед незаинтересованости да сазна и да зна,препуштен стихији и„опојном мирису“ илузија и фикција, које су створиле заблуде као тешке негативне предрасуде,и увеле га у тешко „су-

во пијанство“,као тешку зависност,из које нема повратка,јер, како каже Ерих Фром: „Ако човек живи у илузијама о једној области живота, његов разум је ограничен или оштећен,и на тај начин је спречена употреба разума“; ограничена и оштећена је свест(ум, разум и психа),чиме је човек понижен до најнижих граница постојања као свесно,једино умно,разумно и психичко биће,испод сваке границе достојанства личности, као припадник„стада“које не треба да мисли,већ да„следи“од **превараната** ***и*** **манипулатора** ***„постављено“, и од „црквених“ „отаца“ „спроведено“, као „духовни оков и јарам“,посебно кад се пресамићује,клања и љуби руку попа, а овај остаје усправно и с ниподаштавањем посматра самоиницијативно,али„религијом/вером“наметнуто понижавајуће и омаловажавајуће његово клањање. А клањају се поповима, љубе им руке, и понижавају сви верници,и председник државе. Тако су постали њихове понизне слуге и пол-трони,зависници од њихове„добре воље“,коју попови свесно и намерно обилато злоупребљавају,и постављају се манипулаторски као„прави пастири“иза „свога“ стада оваца, и„Христови“„војници“„религијске“и„верске“ агресије наметањем„религијског“и„верског“лудила путем немерљивих*** **лажи** ***и*** **не-*****„духовних“ притисака тих*** **превараната** ***и*** **лажова.**

Ниједна наука није ***„изнедрила“ „стручњаке“ који су успели да опамете будале, поготово не од будала „створене“ „дириговане“ будале, јер такве будале остају будале,као и њихови„узори“који су их„створили“,поготово кад желе и хоће да се„прикажу“као „паметни“,па тада постају још веће будале,преваранти и манипу-латори,али,упркос томе, успевају да „створе“још веће будале од себе,које их прате. Ко прати и подржава будале и њихове„производе“ -„дириговане“будале, већа је будала.***

Доказано је да не постоји*„бог“,* да није постојао *„Христ“,* да је *„хришћанство“* лажна нихилистичка *„религија“,* па су,стога, *„свето писмо“ („библија“)*

и„црква“ **лажне*„творевине“*,намењене за одржава-ње *и спровођење илузија,фикција и заблуда*, одржавање *и*„подгревање“сувог пијанства заблуђених *и* залуђених„верника“;*„храм“ на Врачару* јесте „верска Бастиља“„симбол“доминације над*„верницима“, којом се држе у„верској“* покорности *и„верској“* заточености, *и* којом се *„промовише“ „будући“ „краљ“.***

„Верници“нису свесни потенцијалне енергије у себи; нису свесни њеног потојања „ван бога и Христа“. Она је ту, око нас и у нама. Све је везано за њу, све је у њој и све је с њом. Потенцијална духовна енергија личности је саставни део човека,али нема ефекат испољавања ако не желимо да се оствари: ако немамо жељу и вољу да будемо своји у себи; ако не желимо да се супротставимо празнинама које нас обузимају, притискају и муче; ако нисмо ми у себи; ако дозволимо да неко буде „ми“уместо нас; ако смо слаби у одлучивању шта ћемо,како ћемо,колико ћемо,зашто ћемо, када ћемо, с ким ћемо, до када ћемо, од када ћемо, докле ћемо...? Жеља, воља и могућност, обезбеђују нам простор за постојање, јер су покретачи могућег и остварљивог. Ослободимо се летаргије и ониризма изазваних веровањем у непостојеће, нестварно и немогуће. Уђимо и прихватимо стварност,прихватимо живот као нашу највећу вредност, јер смо ретки срећници који смо рођени и живимо у односу на небројене који нису то. Не дозволимо да нас понижавају празним веровањима. Верујмо себи и у себе. Потенцијална енергија је у нама.Покренимо је и користимо да будемо духовно јаки,своји у свом правом веровању-верујмо у могуће и видљиво,верујмо у своју потенцијалну енергију,верујмо у истину,и верујмо само истини. Она је ту. Њене величина и јачина нису мерљиве. Вечна је,неуништи

-*ва*. **Она** **јесте** **енергија** **свих** **енергија**.

Душа ***јесте наше све: јесте наш живот. Здрава душа јесте наше здравље. Здравље зависи од њеног будног стања, њеног најважнијег дела-*** **свести** ***(ум,разум,психа)*****. Здрава свест чини нас човечним. Главно** ***нам је обележје*** **личности,карактера** ***и*** **достојанства. Суштина** ***је нормалног живљења и опстанка. Свако ремећење тог стања јесте*** **ремећење достојанства лич - ности,** ***духовни криминал*****. Сваки реметилац јесте непријатељ човекове свести, непријатељ човека** ***и*** **његове душе.**

Ограничена или оштећена **свест** ***олако прихвата илузије и фикције, ствара заблуде(негативне предрасуде) које је доводе до апсурда (бесмисао/ несмисао),и,под утицајем сувог пијанства, „живи“у„свету“привида;*** **здрава свест** ***исијава здраву умност,разумност,психичку стабилност, доброту и*** **истину,** ***не ствара и не признаје лажну„религију“.***

- **„Истина** ***постоји. Измишљају се само лажи“, Жорж Брак.***

- **„Истина** ***је увек чиста. Лаж је накинђурена и прљава...Истина треба да се намеће без насиља“, Лав Толстој.***

- **„Veritas** ***amare est“ (*****истина** ***је горка), Hieronymus.***

-„Далеко је од тога да једна ствар треба да буде мерило за ваше веровање зато што сте чули да се о њој говори ... Постојан глас вашег а не туђег разума веру треба да вам улије..Они који не воле **истину** ***траже изговор у томе што је она оспоравана, и у множини оних који је поричу. Тако њихова заблуда потиче само отуда што не воле*** **истину...*****Превиђање једног јединог начела доводи заблуди...Када појединци желе да избег -ну*** **истину,** ***тада подмећу једну заблуду којом убеђују разум...“, Блез Паскал.***

-„**Истинољубље** *је основа и најбитнија црта* **карактера**. *Човек који* **лаже нема карактер**“, *Емануел Кант*.

- „**Разум** *јесте једини извор* **истине**“, *Спиноза.*

- „*Нема опасније по* **истину** *од* **заблуде**“, *Гете.*

- „*Најлакше од свега јесте* **обманути** *себе*“, *Демостен.*

- „*Није* **истина** *оно што није присутно у целости у сваком од својих аспеката ма колико био сићушан или незнатан*“, *Парејсон.*

- „**Истина** *која шкоди боља је од лажи која помаже*“, *арапска пословица.*

- „*Разум доноси суд,и зато је супротан ставовима и осећањима...Разумом се постиже поуздано знање*“, *Платон.*

-„*Природом владају природни процеси. Прво се ствара појавно, доживљено,а затим се стварају појмови о том доживљеном..Ништа не постоји у свести што пре није постојало у чулима...Разум јесте најистакнутија особина човека,урођена способност да средимо чулне утиске...Према теорији каузалитета,у свему што настаје суделују четири врсте узрока: бивство(форма)као одлучујући узрок од којег потиче обличје сваког насталог и начињеног бића;* **материја** *као састав сваког насталог и начињеног бића; покретач као узрок који изазива настајање и кретање(промену); сврха као узрок који промену води ка њеном потпуном довршењу*“, *Аристотел.*

-„*Натурализам подразумева схватање стварности које не признаје другу стварност сем* **природе** *човека као део* **природе**...*Истраживања се темеље на природним чињеницама...***Људи** *јесу резултат дугог* **биолошког** *развитка...Развитак се догађа кроз„природан одабир“... Људи и човеколики мајмун су се развили од истог претка*“, *Чарлс Дарвин.*

Додајмо:* Лажи *је лако изговорити и„лако"их је„бранити" у„кругови-ма"где се лако „сеју",„ничу",„расту"и„развијају"се као не-„мисаон"коров, где налазе погодно не-„мисаоно поље"те врсте,где* преваранти *и* мани-пулатори *налазе„погодне"„конзументе"тих лажи и превара свих врста* Истина *је„тешка", „напорна", тешко прихватљива, посебно кад се са-општава у „круговима" „конзумената" који су већ прихватили лажи и преваре као„нормално стање ствари"и без којих„не могу да опстану",као озбиљно болесни зависници* сувог пијанства,*као животне „дро-ге".

___________________________---- ---- ----___________________________

***ИЛУЗИЈА* - мисаона и визуелна обмана,превара,изазвана лажним интерпретирањем.**
***ФИКЦИЈА* - измишљотина, лаж,невероватна(измишљена) претпоставка.**
***ЗАБЛУДА* - погрешно уверење, изврнута чињеница, погрешно мишљење о нечему или некоме, погрешна представа, уверење да је„тачно"оно што није, негативна предра-суда, „продукт" илузије и фикције.**

-*-**

„И како је хришћанска црква створена крвљу,крвљу се учврстила,крвљу се увећала,ње-ни поглавари управљају и данас с мачем у руци...", Еразмо Ротердамски „Похвала Лудости".

„Просечан ум се лако задовољава наслеђеним и купљеним стварима или диктатима родитеља или учитеља,зато што је много лакше имитирати него стварати...Фрид-рих Ниче и Макс Штирнер задали су низ снажних удараца хришћанским молитвеници-ма,јар су у њима видели погубну ропску моралност,порицање живота,уништитеље свих елемената снаге и карактера...И Ниче и Штирнер су у хришћанству видели уни-штитеља људске расе,сламатеља човекове воље...у сваком покрету сазданом на хришћанском моралу и етици видели настојања,не за ослобађање од ропства,већ за његово овековечење...Верујем, заједно сњима, да је хришћанство савршено подесно за васпитавање робова,вечито одржавање ропског друштва...друштво не би могло да се дегенерише до садашњег ужасавајућег нивоа без помоћи хришћанства. Световни владари су одавно схватили какав моћан отров у себи садржи хришћанска религија. То је разлог зашто је промовишу; и зато они не презају ни од чега да би је људима убризгали у крв... У мери у којој наука потискује слепу веру,теологија губи упориште ...мит о Христу тако темељно прожима наше животе,да је чак и неким од најнапред

-нијих умова тешко да се ослободе његовог јарма...који је потпора свих злочина и страхота почињених од стране правоверног хришћанства. Црквени оци могу слободно да проповедају Јеванђеље Христово. У њему нема ништа ризично за режим власти и богатство; оно се залаже за самопорицање и самоодрицање, за покору и кајање, а потпуно је инертно онда када се суочи с било каквим понижењем и грозотама које су наметнуте човечанству...проповеда јеванђеље непружања отпора,ропско прихвата -ње туђе воље; то је потпуно непоштовање карактера и самопоуздања,и самим тим деструктивно је по слободу и благостање. Ко искрено има за циљ радикалне про -мене у друштву,ко стреми да ослободи човечанство од пошасти зависности и беде, мора да окрене леђа хришћанству....Сада и увек од самог оснивања,хришћанство је претварало земљу у долину суза,увек чинећи живот слабом,болесном ствари,увек усађивајући страх у човека...У осуђивању тела као нашег злог,чулности као нечега што наводи на све што је грешно,човек је осакатио своје биће у узалудном покушају да сачува чистоту душе,док му тело пропада и мучења која му се намећу...велича се узвишеност„живота после смрти“и стога остаје равнодушно према земаљским страхотама. Сиромашнима ће припасти рај,а богати ће ићи у пакао. То је оправдање за очајничке напоре богатих да искористе могућности док још имају прилику,да узму од земље што више могу: да се наслађују богатством и изобиљем,да својим челичним стиском притегну благословене робове,да им украду права која су стекли рођењем, да их деградирају и вређају сваки трен. Ко може да криви богате ако се свете сиромашнима,јер сада је њихово време...А сиромашни? Они се држе обећаног хришћанског раја,као дома за старе дане,санаторијума за осакаћено тело и слабе умове. Они трпе и подносе,пате и чекају,док и последњи комадић самопоштовања буде избачен из њих,да им тела постану испијена и исцрпљена,а њихов дух сломљен од чекања,тегобно бесконачног хришћанског раја...нама је потребно спасење од ропства,умртвљујуће слабости,и понижавајуће зависности од хришћанског морала...Хришћанство је завера незнања против разума,таме против светлости,потчињености и ропства против независности и слободе; порицање снаге и лепоте,противно афирмацији радости и дивоте живота...“, Емма Голдман.

„...јеванђељска вера је неразумна,неистинита и противприродна...по Светом писму бог делује неразумно,неправедно,тирански...црква и хришћанство су кочнице и штеточине у развоју културе и друштва...“, Барон Холбах.

„Хришћанство не треба китити и украшавати: оно је водило рат до смрти против овог вишег типа човека,прогањало је све основне инстинкте овог типа,„изопаченик“ ...искривило је сам ум духовно најснажнијих природа тиме што је подучавало да се на врхунске вредности духовности гледа као на грешке,као на блудне вредности,као на искушења. Хришћанство се назива религијом самилости. Самилост је супротна креп-

ким чувствима која подижу енергију осећања живота. Она делује депресивно. Када се сажаљева губи се снага. Самилошћу се још увећава и умногостручава губитак снаге који већ настаје,по себи, трпљењем...по живот опасан карактер...Подржава оно што је зрело да пропадне,пристрасно брани оно што је живот разбаштинио и проклео...самом животу придаје злослутан и неизвестан вид...самилост је пракса нихилизма...самилост наговара на ништавило...непријатељска према животу...непријатељ живота...Аристотел је...у самилости видео болесно и опасно стање...Ништа није нез-дравије од хришћанске самилости...осећамо као нашу супротност - теологе и све што у телу има крв теолога...инстинкт теолошке надмености...са доброхотним презиром он се поиграва са„разумом“,„чулима“,„чашћу“,„науком“,види их под собом... Доклегод свештеник,тај,по свом занимању,уништавалац,клеветник,тровач живота,важи још за„узвишену“врсту човека,неће бити одговоран за питање: шта је исти-на? Истина је већ обрнута на главу ако као заступник„истине“важи„адвокат“ништавила и ништења...У чијем телу кола теолошка крв,тај сучелице сви ствари стоји наопако и нечасно. Патос који се развија из тога,назива се„вера“:затворити очи пред собом,једном за свагда,да не би трпели од неизлечиво лажног гледишта...ствара се један морал,врлина,светост,чиста савест се везује за лажно виђење - захтева се да ниједна друга врста оптике не сме више да има вредност...теолошки инстинкт: он је најраспрострањенији,нарочито подземни облик лажности који постоји на земљи. Што теолог осећа као истинито,мора да је лажно: одатле се безмало може извући критеријум истине. Његов најдубљи инстинкт самоодржања забрањује да реалност у ма којој тачки буде уважена или,пак,само дође до речи...суђење о вредности је постављено наглавце...што је најкобније за живот,назива се овде„истинито“,што га велича,подстиче,потврђује,оправдава и чини да тријумфује,зове се„лажно“...хришћанство,облик смртног непријатеља према реалности,који до сада није превазиђен... инстинктивна мржња према реалности...блаженство(задовољство) види једино у томе да се више не успротивљује ничем,никоме,па ни недаћама и злу...Шта из тог следи? Да је добро навући рукавице када се чита Нови завет. Близина толике нечистоће присиљава безмало на то...ништа искреног,добростивог,срдачног,праведног... постоје само рђави инстинкти...све је кукавичлук.затварање очију и самообмана. Након читања Новог завета свака књига изгледа чиста...апсурдно,као штетно,не само као заблуду,већ као злочин против живота...Религија која,као хришћанство, нема ниједне додирне тачке са стварношћу,која је склона паду чим ма само и у једној тачки стварност положи своје право на њу,мора,сасвим разумљиво,да буде смртни непријатељ„световне мудрости“,што ће рећи науке... „Вера“као императив јесте вето за науку - лаж по сваку цену...Свештеник познаје само једну велику опасност: науку...бити„верник“...напрсла воља за животом...на хришћанство се не„прелази“ - за то је неопходно да се буде довољно болестан...Хришћанство довољно стоји,

такође,насупрот свих духовних постигнућа - само болестан ум може да се употреби као хришћански ум,оно стаје на страну свега идиотског...болест припада бити хришћанства,мора и типично - хришћанско стање, „вера“,да буде облик болести.и све пра -ве, ваљане,научне путеве до сазнања црква мора да одбаци као забрањене путеве... Потпун недостатак психолошке чистоће код свештеника...свештеник јесте лажан, јер је болестан: његов инстинкт захтева да истина ни на којој тачки не задобије своје право... „Верник“не припада себи,он може да буде само средство,мора да буде трошан,потребан му је неко да га троши...Вернику није дато да уопште има неку савест за питање„истинитог“или„неистинитог“: бити честит када је реч о овом питању то би исти трен значило његову пропаст...Победоносно држање ових болесних духова,ових епилептичара појма,утиче на широке масе... „Истина је ти“: то значи тамо где се чује,где свештеник лаже...све зависи од циља за који се лаже...у хришћанству недостају„свети“циљеви. Само рђави циљеви: тровање,клеветање,порицање живота,презирање тела,понижавање и самоскрнављење човека појмом греха...Анархист и хришћанин су истог порекла...разлика је у ком се циљу лаже...њихов инстинкт води само у разарање...оба неспособна да делују друкчије него расточно,отровно,сапињући,крволочно,обојица са инстинктом смртне мржње према свему што је усправно, стасито,трајно,што обећава будућност животу...Осуђујем хришћанство,против хришћанске цркве подижем најстраснију оптужбу коју један тужилац може да изговори. Оно је за мене највећа од свих замисливих покварености,његова воља за поквареност указује на крајњу могућу поквареност. Хришћанска црква ништа није поштедела своје покварености,од сваке вредности је направила невредност,од сваке истине лаж,од сваке честитости нитковлук душе...она је живела од невоља,стварала је невоље да би се овековечила...Нагризајући црв греха...Паразитизам као једина пракса цркве...светост која испија сваку љубав,сваку наду у живот; оностраност као воља за порицање сваке реалности; крст као знак распознавања за најподземнију заверу која је икада постојала - против здравља,лепоте,успеха,срчаности,духа,добре душе, против живота самог...Хришћанство називам великим проклетством,највећом унутрашњом исквареношћу,великим инстинктом за освету за који ниједно средство није довољно отровно,скровито,подземно - називам га бесмртном љагом човечанства ...најпорочнија људска врста је свештеник...Проповедање невиности је јавно подстицање на против-природу. Презирати полни живот,кињати га појмом „нечистог“,јесте истински грех према светом духу живота...“, <u>Фридрих</u> <u>Ниче</u> „<u>Антихрист</u>“.

„Мојсије је,не трепнувши оком,написао: бог држи у својој руци срце краљева. То је немогуће из два разлога: зато што бог нема руке и зато што краљеви немају срце“, <u>Виктор</u> <u>Иго</u>.

„Религија је уздах уцвељена бића,душа света без срца,као и дух прилика без духа. Она је опијум народа...Религија је само илузорно сунце које се окреће око човека све дотле док се он не окреће око себе самога.“, Карл Маркс.

„Људи никада не чине зло са толико ентузијазма и доследности осим када га чине из религијских убеђења“, Блез Паскал.

„Признајем да је историја пуна прича о верским ратовима. Али, при том треба имати једно на уму: те ратове није изазвало мноштво вера,већ несношљивост оне вере која је себе сматрала вјадајућом“, Монтескје.

„Побожни се користе„разумом“како би доказали да се разумом не може користити“ Хелге Крог, норвешка књижевница.

„Ох,колики су мрли и клали за веру!“, Ђула Кунзери, мађарски песник и публициста.

„Не осећам потребу ни за каквом вером,осим за вером у људска бића“, Перл Бак.

„Религија црквена јесте страховита јавна и законита куга,која дави народ и људско и умно и материјално. Она исисава из народа сваке године хиљаде милиона и баца не само у ветар,него употребљава то на заглупљивање и међународно заваравање...На основу свог дугогодишњег искуства,уверен сам да оваква каква је данас,црквена религија доноси човечанству безбројна зла и неваљалства“, Васа Пелагић.

„Где је вера господар,тамо је разум слуга чија дужност је да ћути“, Шандор Петефи.

„У речима бог и религија видим тмину,ланце и бич“, Висарион Глигоријевич Бјелински.

„Религија не може никад да падне ниже него кад је уздигну до државне религије...постаје тако охола као нека декларисана метреса“, Хајнрих Хајне.
„Желите ли да верујете у религију? Немојте да читате књиге које „доказују“њену истинитост“, Ла Бомил.

„Религија је штака за лоше државне установе...Вере су као ватра: њима је,да би свет -леле,потребан мрак разума “, Артур Шопенхауер.

„Религију обични људи сматрају истином,мудри лажном,а владари корисном“,Сенека.

„Религија као колективна опсесивна неуроза...друштвени производ неуротичних сметњи...верски обреди су принудне радње опсесивних неуротичара...“, Сигмунд Фројд.
„Нема ниједне религије која није безбожно рушила“, Меша Селимовић.

„Религија је настала онда кад је први преварант наишао на прву будалу...Ко опрашта злочин постаје у њему саучесник...Религија је,како кажете,произвела безбројне гадости. Боље реците празноверје,празноверје које влада над нашом тужном планетом... Вера је победа теологије над људском слабошћу“, Волтер.

„Религија и свештенство су били,и вероватно ће још дуго остати,међу највећим непријатељима напретка и слободе“, Хрисо Ботев - бугарски песник.

„Поглед на оно што се назива религија,или у било ком степену организована религија, у Индији или негде другде, испунио нас је ужасом“, Џавахарлал Нехру.

Истина ***јесте наша савест,само је једна и једина у свом постојању, без тумачења њене стварности, јер свако тумачење показује да то*** **није истина** ***каква се нуди и постоји у својој стварности,која не може да буде„субјективна“или„објективна“,јер је је-динствена и једина као таква,закон и суштина по-стојања.*** **Истина** ***јесте закон природе,закон умности, разумности и психичке стабилности,закон и суштина*** **здраве свести.**

На крају: **Тражио сам, *и* нашао сам истину у тексту „ПИТАЊА БЕЗ ОДГОВОРА“, и у о-**

вом тексту, што чини позитивну мисаону целину доласка до ње, без предрасуда.

Додатно о томе у тексту „СВЕТЛОСТ БУДУЋНОСТИ“.

У енглеском језику„бог“се пише„god”,а изговара „гад“; „мајка божија“(„богородица“) пише „moter of god”,а изговара „mater of гад“; „Христ бог“се пише „Christ god”, а изговара „Kraist гад”.

СВЕ ЗА ИСТИНУ:ИСТИНА ЈЕСТЕ ЧИСТА И МИРНА САВЕСТ У РА-

ДОСТИ ЖИВЉЕЊА.

„И управих срце своје да упознам мудрост и да познам безумље и лудост“.

П.С.

На конференцији за новинаре председник Србије каже: „Постоји политичка странка која подржава бесмислену теорију да је земља равна плоча“.
С тим у вези,зашто не закључи сам да јесте бесмислено да се моли лажном„богу“и лажном„Христу“ јер о не-„постању“те„сухе равне плоче“„пише“ у

„Првој књизи Мојсијевој-постање“(1.9.и 1.10.),и да је -сте бесмисао да„је“на„њој“„рођен,разапет и васкрса-о“лажан„Христ“? У„светом писму“„све“се„догађа“на „сухој равној плочи-пустињи“,без воде,ваздуха и топлоте на „себи“, у вечитом„леду“и „тами“,јер у свим лажним „светим књигама“ „земља“је„написана“почетним малим словом, што значи да није планета Земља(детаљан доказ јесте у тексту ПИТАЊА БЕЗ ОДГОВОРА).

Сви погроми Јевреја кроз историју јесу „продукт“ тешких бу-дала, који су,залуђени веровањем у непостојећег-лажног„Хри-ста“, сматрали и сматрају их за издајице свог непостојећег„су-народника“. То су будале жељне крви и „освете“, које верују у „њега“, а не поштују „његове“„заповести“ - „љубите непријате-ље своје“, „не осуђујте их, не судите им“„„благосиљајте их“„„чи-ните им добро“„„молите се за њих“„„оче, опрости им јер не знају шта чине“, „јер ако опростите људима сагрјешења њихова, оп-ростиће и вама Отац ваш небески; ако ли не опростите људима сагрјешења њихова,ни Отац ваш неће опростити вама сагрјеше -ња ваша“... Кога је тада и данас брига за то??? Упитајмо се – ко стоји иза тога: коме је у интересу то??? Ко је же-лео да на основу измишљене и створене лажи о „издаји“ непостојећег,измишљеног, лажног„створа“„анатемише“ један народ и „означи“га као„проклетство издаје“, која

није постојала? Сигурно нам је позната и биће увек присутна немилосрдно паклена „порука“„милосрдног анђела“да смо„криви“зато што нисмо криви, зато што постојимо такви.

Присутна сличност, опет, везана за лажног „Христа“.

Данас на Западу, ми, Срби, јесмо „дежурни лоши момци“!!! Зашто, и ко стоји иза тога??? Докле??? До престанка„веровања“ у лажног„Христа“!!! Престанимо да „верујемо“у„њега“,тог„инспиратора“зла – тако ће да нестане зло!!!„Створен“је да би„неко“„имао“изговор за чи-њење зла!!! Додатни и кључни докази о томе јесу у тексту СВЕТЛОСТ БУДУЋНОСТИ.

Изађимо из те лажне „религије“-„хришћанства“,тог жестоког тровача и уништитеља свести„верника“!!!

Додатно о лажима у лажном „светом писму нови завјет“ и„СПЦ“ у тексту„Размишљања с разлозима“,поднас-лов „*И сада размишљам с разлозима*“, под В/ и Д/.

„Након читања Новог завета, свака књига изгледа чиста“.
„Само болестан ум може да се употреби као хришћански ум“.
„Добро је навући рукавице када се чита Но-

ви завет. Близина толике нечистоће приси-љава безмало на то“.

Фридрих Ниче „Антихрист“

Најглупље и најбесмисленије „поруке“ јесу флоскуле „Христос се роди“, „ваистину се роди“, „Христос васкрсе“, „ваистину васкрсе“!!!

„Крсне славе“ јесу показатељи и мерило колико су „верници“ пијандуре сувог пијанства!!!

Лажне „цркве“ и лажни „манастири“ јесу „неми сведоци“ и „споменици“ „рели-гијско-верске“ занесености, заведености, заблуђености и залуђености, празновер-ја и сујеверја „верника“ у „копиле“ лаж-ног, непостојећег „бога“ и непостојеће, ла-жне“ „Марије“!!!